

Országgyűlési Napló

Dr. Hiller István és Lezsák Sándor
elnöklete alatt

Jegyzők: *Szilágyi György, dr. Tiba István*

Az ülésnap megnyitása.....	7441
Megemlékezés a kommunista diktatúrák áldozatainak emléknapijáról.....	7441
Napirend előtti felszólalások:	
<i>Varga Mihály</i> pénzügyminiszter.....	7442
<i>Bánki Erik</i> (Fidesz).....	7444
<i>Gyöngyösi Márton</i> (Jobbik).....	7444
<i>Nacsa Lőrinc</i> (KDNP).....	7445
<i>Varju László</i> (DK).....	7446
<i>Dr. Keresztes László Lóránt</i> (LMP).....	7447
<i>Tordai Bence</i> (Párbeszéd).....	7447
<i>Arató Gergely</i> (DK).....	7448
<i>Cseresnyés Péter</i> innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár.....	7450
<i>Stummer János</i> (Jobbik).....	7451
<i>Dr. Orbán Balázs</i> , a Miniszterelnökség államtitkára.....	7453
<i>Soltész Miklós</i> (KDNP).....	7455
<i>Dr. Orbán Balázs</i> , a Miniszterelnökség államtitkára.....	7456
<i>Tóth Csaba</i> (MSZP).....	7458
<i>Cseresnyés Péter</i> innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár.....	7460
<i>Dr. Keresztes László Lóránt</i> (LMP).....	7461
<i>Dr. Rétvári Bence</i> , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	7462
<i>Burány Sándor</i> (Párbeszéd).....	7464
<i>Cseresnyés Péter</i> innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár.....	7466
<i>Hende Csaba</i> (Fidesz).....	7467
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	7468
Bejelentés napirend utáni felszólalókról.....	7470

Kérdések

<i>Rig Lajos</i> (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszterének - „Újabb milliárdok uszító plakátokra, az emberek gyógyítására meg nem telik. Rendben van ez így?” címmel.....	7470
<i>Dr. Rétvári Bence</i> , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	7471
<i>Korózs Lajos</i> (MSZP) - az innovációért és technológiáért felelős miniszternek - „Mi lesz a halálút sorsa? 2.” címmel.....	7472
<i>Cseresnyés Péter</i> innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár.....	7473
<i>Dr. László Imre</i> (DK) - az emberi erőforrások miniszterének - „Tiborcz István vámpír üzemmódban?” címmel.....	7473
<i>Dr. Rétvári Bence</i> , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	7474
<i>Demeter Márta</i> (LMP) - a pénzügyminiszternek - „Tervezi-e a közeljövőben a kormány, hogy végre a magyar emberek érdekeit képviselje a multikéi helyett?” címmel.....	7475
<i>Menczer Tamás</i> külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár.....	7476
<i>Ágh Péter</i> (Fidesz) - a Miniszterelnökséget vezető miniszternek - „Mit jelenthet Észak-Vas megye számára a most induló Magyar Falu Program?” címmel.....	7477
<i>Dr. Orbán Balázs</i> , a Miniszterelnökség államtitkára.....	7478

Pintér Tamás (Jobbik) - az innovációért és technológiáért felelős miniszternek - „A közpénzek után már a magyarok élete sem számít?” címmel	7478
Cseresnyés Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	7479
Korózs Lajos (MSZP) - az emberi erőforrások miniszterének - „Aki panaszkodik, az repül? Avagy mi történt a visegrádi idősotthonban?” címmel	7480
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	7481
Varju László (DK) - az emberi erőforrások miniszterének - „Orbán megint átverte az otthonápolókat?” címmel.....	7482
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	7482
Hohn Krisztina (LMP) - a belügyminiszternek - „Mi lesz a közfoglalkoztatottakkal?” címmel.....	7483
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár	7484
Dr. Vinnai Győző (Fidesz) - a külgazdasági és külügyminiszternek - „Nő a befektetői bizalom a Standard and Poor's felminősítése nyomán?” címmel.....	7485
Menczer Tamás külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár.....	7486
Ander Balázs (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszterének - „Sztrájk a közoktatásban is? Avagy, meddig nézik még levegőnek és alázzák meg a tanárokat?” címmel	7486
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	7487
Korózs Lajos (MSZP) - a pénzügyminiszternek – „Mennyit ér egy munkás letépett ujja?” címmel... ..	7488
Bodó Sándor pénzügyminisztériumi államtitkár	7489
Gréczy Zsolt (DK) - a miniszterelnöknek - „Hány szavazattal segítette a Fideszt a tavaly áprilisi választási csalás?” címmel	7490
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	7491
Schmuck Erzsébet (LMP) - az agrárminiszternek - „A kormány 2030-ig hagyná, hogy évente tízezer ember haljon meg a légszennyezettség miatt?” címmel	7492
Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár	7492
Dr. Lukács László György (Jobbik) - az innovációért és technológiáért felelős miniszternek - „Miért áll hónapok óta a M4-es út építése Cegléd és Szolnok között?” címmel	7493
Cseresnyés Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	7494
Farkas Gergely (Jobbik) - a pénzügyminiszternek - „Miért nem foglalkozik a Kormány azon emberek lakhatásával, akiken a CSOK nem segít?” címmel	7495
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár.....	7496
Z. Kárpát Dániel (Jobbik) - a miniszterelnöknek - „Elszámoltatás vagy behódolás?” címmel	7497
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár.....	7498

Azonnali kérdések és válaszok órája

Bejelentés kérdés visszautasításáról	7498
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról.....	7499
Szilágyi György (Jobbik) - a legfőbb ügyésznek - „Meddig él vissza a hatalom mindannyiunk türelmével?” címmel	7499
Dr. Polt Péter legfőbb ügyész.....	7500

Viszonzválasz:

Szilágyi György (Jobbik).....	7500
Dr. Polt Péter legfőbb ügyész.....	7501

Korózs Lajos (MSZP) - az emberi erőforrások miniszterének - „Az egészségügyi rendszer áldozatai” címmel.....	7501
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	7502

Viszonzválasz:

Korózs Lajos (MSZP)	7503
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	7503

Arató Gergely (DK) - az emberi erőforrások miniszterének - „Do you speak English? Parlez-vous français? Snakker du norsk? Sprechen Sie Deutsch? Habla usted espanol?” címmel.....	7504
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	7505

Viszonzválasz:

Arató Gergely (DK).....	7505
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	7506

Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	7507
--	------

Ungár Péter (LMP) - az emberi erőforrások miniszterének - „Merre tovább otthonápolási díj?” címmel... ..	7507
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	7508

Viszonzválasz:

Ungár Péter (LMP).....	7508
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	7509

Tordai Bence (Párbeszéd) - a legfőbb ügyésznek - „Aktuális ügyek” címmel	7509
Dr. Polt Péter legfőbb ügyész	7510

Viszonzválasz:

Tordai Bence (Párbeszéd)	7511
Dr. Polt Péter legfőbb ügyész.....	7511

F Kovács Sándor (Fidesz) - az emberi erőforrások miniszterének - „Hogyan vélekednek valójában a Jobbikosok a nyugdíjasokról?” címmel.....	7512
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	7512

Viszonzválasz:

F Kovács Sándor (Fidesz)	7513
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	7514

Z. Kárpát Dániel (Jobbik) - a miniszterelnöknek - „Meddig él vissza a hatalom mindannyiunk türelmével?” címmel	7514
Varga Mihály pénzügyminiszter	7515

Viszonzválasz:

Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	7516
Varga Mihály pénzügyminiszter	7516

Nacsa Lőrinc (KDNP) - az emberi erőforrások miniszterének - „Milyen eszközökkel támogatja a kormány a családok otthonteremtését?” címmel	7517
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	7518

Viszonzválasz:

Nacsa Lőrinc (KDNP)	7519
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	7519

Molnár Gyula (MSZP) - a nemzeti vagyon kezeléséért felelős tárca nélküli miniszternek - „Továbbra sem látunk tisztán szeméttügyben!” címmel	7520
Dr. Fónagy János , a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára	7520
Viszonzválasz:	
Molnár Gyula (MSZP)	7521
Dr. Fónagy János , a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára	7522
Napirend utáni felszólalások:	
Becsó Zsolt (Fidesz)	7522
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	7524
Dr. Hoppál Péter (Fidesz)	7526
Nagy Csaba (Fidesz)	7528
Stummer János (Jobbik)	7529
Bejelentés az Országgyűlés következő üléséről	7532
Az ülés bezárása	7532

Az ülésen jelen voltak:

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, FARKAS SÁNDOR agrár-minisztériumi államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter, BODÓ SÁNDOR államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, SÜLI JÁNOS tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
4. ülésnapja
2019. február 25-én, hétfőn
(11.02 óra - Elnök: dr. Hiller István
Jegyzők: dr. Tiba István és Szilágyi György)

ELNÖK: (A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.) Jó napot kívánok! Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 4. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Tiba István és Szilágyi György jegyző urak lesznek segítségemre. Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés 2000-ben február 25-ét a **kommunista diktatúrák áldozatainak emléknapjává** nyilvánította. 1947-ben ezen a napon, február 25-én a szovjet hatóságok törvénytelen módon letartóztatták Varga Bélát (*sic!*), a Független Kisgazdapárt főtítkárát. (*Közbeszólások az LMP és a Jobbik padsoraiból: Kovács Béla!*) Jogtalanul börtönbe vetették, majd a Szovjetunióba hurcolták, ahol 25 év kényszermunkára ítélték. Ezzel nem csak az ő életútja tört ketté. Sorsa előre vetítette a második világháború utáni Magyarország demokratikus fejlődésének esélyeit is. Önkényuralom, kivégzések, kínvallatások, törvénytelen eljárások, koncepciók perrek, kényszermunkatáborok, internálás, jogfosztás - a magyar és az egyetemes történelemből olyan jól ismert fogalmak, amelyek elválaszthatatlanul hozzátapadtak a totalitárius rendszerek, így a kommunizmus nevéhez is.

Magyarországon száz évvel ezelőtt, 1919 márciusában ragadták magukhoz a kommunisták a kormányzást. A Tanácsköztársaság halálos áldozatainak száma, ahogy az azt követő megtorlásé is, több százra tehető. A kor az Országgyűlésen és annak házán is mély sebeket ejtett. Návay Lajos egykori házelnököt túsul ejtették, majd április 29-én több társával együtt a kiskunfélegyházi állomáson agyonlőtték. Emlékét ma az Országház Delegációs termének bejáratánál emléktábla őrzi. Az Országházban működött a Tanácsköztársaság hírhedt politikai rendőrsége, amely az Országgyűlés épületét börtönként használva, a Ház termeiben tartotta fogva vádlottjait, magas rangú politikai túszeit és mindazokat, akiket a rendszer ellenégeinek gondolt.

A második világháború után, 1949-ben - ennek épp hetven éve - zajlott le az a koncepciók per, amelyen keresztül a katolikus egyházat akarta megtörni a rezsim. Mindszenty József bíborost azonban sem a kínzások, sem a börtön nem tudta eltántorítani hitétől. Személye a kommunizmus elleni ellenállás egyik szimbóluma lett hazánkban és külföldön egyaránt. Mindszentyt a rendszerváltozás után rehabilitálták.

Ezen a napon, tisztelt Országgyűlés, Kovács Béla és Mindszenty József mellett arról a sok ezer megnyomorított és kifosztott családról, szabadságától megfosztott emberről és gyakran névtelenségbe süllyedt

áldozatról is megemlékezünk, akik egy ideológia elvakult és elvadult követőinek ártatlan és értelmetlen áldozatai lettek.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon **napirend előtti felszólalásokkal** kezdjük munkánkat; ezt követően körülbelül 12 óra 35 perctől 14 óra 05 percig a kérdésekre, majd körülbelül 14 óra 05 perctől 15 óra 05 percig az azonnali kérdések és válaszok órájára kerül sor; végül a napirend utáni felszólalásokkal fejezzük be az Országgyűlés ülését.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon a kormány nevében felszólalásra jelentkezett Varga Mihály pénzügyminiszter úr: „Újabb felminősítést kapott Magyarország” címmel. Miniszter úr, önt illeti a szó, parancsoljon!

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, a felszólalásom apropóját a két felminősítés adja, de azt gondolom, az elmúlt hetekben láttak napvilágot olyan gazdasági adatok, amelyek mindenképp kedvezőbb megítélését jelentik a magyar gazdaság teljesítményének.

A két felminősítés szintén az elmúlt két hétben született: jobb besorolást adtak Magyarország hosszú távú adósságkockázatának. Ez pedig azt jelenti, hogy a magyar gazdaság erősödik, a magyar gazdaság jobban teljesít. És az külön öröm számunkra, hogy ezt most már onnan is elismerik, ahonnan korábban a legkeményebb kritikákat kaptuk.

Szeretném azt is hozzátenni és emlékeztetni képviselőtársaimat arra, hogy 2011-ben, '12-ben vagy '13-ban, amikor a hitelminősítők leminősítették a magyar gazdaság hosszú távú kilátásait, akkor is elmondtuk, és itt idézném Orbán Viktor miniszterelnököt, hogy a leminősítéseket felminősítések fogják követni. Nem az a lényeg, nem önmagában az a fontos, hogy milyen véleményt fogalmaznak meg külső szereplők a magyar gazdaságról, sokkal fontosabb ennél az, hogy azok a gazdaságpolitikai átalakítások, amelyek a foglalkoztatás kapcsán, az adósságállomány csökkentésében, a hiány leszorításában szerepeltek, ezek eredményre vezessenek. És íme, ténnyé vált: a Standard & Poor's és a Fitch Ratings hitelminősítők az elmúlt két hétben ezt a felminősítést most már meglépték.

Fontos mérföldkőhöz érkeztünk tehát. Érdemes megnézni, hogy a hitelminősítői jelentésben milyen tendenciákra hívták fel a figyelmet. Ezek, azt kell mondanom, teljes egészében egybeesnek a magyar kormány várakozásaival is. Február 11-én publikálta a Statisztikai Hivatal a 2018-ra vonatkozó legfontosabb adatokat, és ebből az látszik, hogy a III. negyedév után a IV. negyedévben is a magyar gazdaság teljesítménye 5 százalékos mértékben növekedett. Mindezt úgy tudtuk elérni, hogy mindeközben az euró-zóna, a nyugat-európai országok és Németország gazdasági teljesítménye is az elmúlt két negyedévben már, tehát 2018 utolsó negyedéveiben csökkent, lassult.

Ezzel szemben a magyar gazdaság teljesítménye kiemelkedő maradt. A magyar gazdaság ezzel a növekedéssel az európai uniós tagországok élmezőnyében szerepel, a közép-európai országok, a kelet-közép-európai országok tekintetében is az élbolyban vagyunk.

Összességében 2018-ban 4,8 százalékos volt a gazdaság növekedése, és szeretnék arra emlékeztetni, hogy ezt a gazdasági növekedést a szocialista kormányok időszakával ellentétben nem az eladósodás vagy a privatizáció szolgálja, hanem egy olyan egyensúlyi pálya, amely egészséges arányban törekszik minden gazdasági szektor növelésére. Ezt látjuk abban, hogy az adósságállomány csökkent az elmúlt években. 2010-ben ez még a bruttó hazai termék 83 százaléka volt, most már 71 százalék alá csökkent ez a mérték a tavalyi esztendő végén. A foglalkoztatás folyamatosan bővül. A tavalyi esztendőben a munkában állók létszáma meghaladta a 4,5 milliót, ami, összevetve a 2005-ben örökül kapott 3,8 milliós foglalkoztatással, azt mutatja, hogy több mint 700 ezer emberrel többen dolgoznak ma már Magyarországon. Nem véletlen, hogy a munkanélküliségi ráta 3,6 százalékra csökkent, ezzel a négy legjobban teljesítő ország között vagyunk a munkanélküliségi ráta tekintetében az Európai Unióban. *(Arató Gergely közbeszól.)*

És mindez együtt járt a bérek és a keresetek növekedésével is. A tavalyi évben több mint 11 százalékkal növekedtek a bruttó keresetek Magyarországon, tehát ez azt is jelenti, hogy miközben egyensúlyban van a magyar gazdaság szerkezete, miközben növekszünk, eközben az átlagember számára is érezhetővé válik az, hogy ennek a gazdasági növekedésnek ő az első számú kedvezményezettje.

(11.10)

Az infláció mértéke pedig moderált maradt, 3 százalék alatti tartományban, tehát nem az a helyzet, mint a szocialista kormányok időszakában, hogy egy kifejezetten magas inflációs környezetben kell a bérek növekedését elérni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nyilván mindezek közös erőfeszítések eredményei: a magyar emberek, a hazai vállalkozások és a kormányzat együttes erőfeszítése vezetett az elmúlt években eredményre.

További fontos évek állnak még előttünk, a magyar gazdaság előtt: javítanunk kell a versenyképességet, bővítenünk kell a foglalkoztatást, minél több ember számára lehetővé tenni, hogy képzettségének, végzettségének megfelelő munkakörben helyezkedjen el, folytatnunk kell az adósságcsökkentést, és meg kell erősítenünk a magyar családokat, a magyar családokat segíteni kell abban, hogy több gyermeket vállaljanak és több gyermeket neveljenek. A munkát tehát folytatni kell. Ehhez kérem képviselőtársaim támogatását és segítségét.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a képviselőcsoportok kétperces időkeretben reflektálhatnak. Elsőként Bánki Erik képviselő úr, a Fidesz képviselőcsoportjától, parancsoljon!

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedje meg először is, hogy gratuláljak ahhoz a teljesítményhez, amelyet a magyar gazdaság az elmúlt 8 év során elért, hiszen, ahogy miniszter úr is jelezte, 2011-ben, amikor a fordulat megindult a gazdaságpolitikát illetően, és az a magyar modell, amelyet oly sokan kritizáltak az Európai Bizottság részéről, az Európai Parlament részéről vagy éppen akkor a hitelminősítők leminősítéseivel nem adtak bizalmat a magyar gazdaságnak, ez a modell mára bizonyította azt, hogy nemcsak hogy életképes, hanem Európa egyik legdinamikusabban növekvő gazdaságát tudta létrehozni, és valóban, a tavalyi éves 4,8 százalékos gazdasági növekedés, különösen az utolsó negyedéves 5 százalékos növekedés a háromszorosát tudta produkálni annak, mint amit az Európai Unió átlaga.

Tehát azt gondolom, hogy a számok bennünket igazolnak, és bár persze feltétlenül fontos volt számunkra mindkét nagy hitelminősítő intézet döntése, azt gondolom, hogy a piac ezt már jóval korábban eldöntötte. Hiszen az, hogy Magyarország évről évre növelni tudta a külfölditöke-vonzó képességét, és évről évre, 2017-ben, majd 2018-ban is csúcst döntött a külföldi működő tőke Magyarországra történő beáramlása, azt mutatja, hogy a külföldi nagyvállalatok és egyébként a hazai kis- és középvállalkozások is bíztak a magyar gazdaság teljesítményében, bíztak abban a gazdaságpolitikában, amelyet konzekvensen követ 2011 óta a magyar kormány, és amelynek az eredményei azok, amelyek idevezettek.

Még három dolgot szeretnék kiemelni, amely a mostani felminősítést segítette. Ez pedig a reálbérnövekedés, amely szintén évek óta magas mértékben, 10 százalék fölött megfigyelhető; a nettó pénzügyi vagyon növekedése; illetve a belső fogyasztás növekedése. Azt gondolom, hogy ez stabilizálja a következő években is a magyar gazdaságot. Ezért azt kívánom, hogy 2019-ben is ez a nagyszerű széria folytatódjon. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Gyöngyösi Márton frakcióvezető úr, a Jobbik képviselője, parancsoljon!

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Természetesen minden elismerésnek és minden felminősítésnek örülnünk kell, hiszen alapvetően, amikor a hitelminősítő intézetek Magyarországról véleményt alkotnak, akkor ezen vélemény alapján szoktak általában külföldi befektetők dönteni arról, hogy melyik országba fektessék be a pénzüket.

Ha ilyen értelemben Magyarországról kedvezőbb kép alakul ki, mint korábban, akkor annak nekünk akár örülnünk is lehetne és kellene.

Azonban attól tartok, hogy miniszter úr félreérti ezt az üzenetet. Ez az üzenet ugyanis csak és kizárólag arról szól, hogy Magyarországon a makromutatók vonatkozásában minden rendben van. S természetesen örülünk annak, ha az adósságállományunk csökken, örülünk annak, ha a foglalkoztatás kibővül - még ha statisztikai trükközések százával is éri el a kormányzat -, természetesen örülünk annak, ha a GDP-nk és az exportmutatóink nőnek, de ez csak egyet bizonyít, hogy önök ugyanazt a neoliberais politikát, gazdaságpolitikát folytatják, amit az elődjeik, csúcsra járatják azt a politikát, amellyel a Magyarországon meghonosított multinacionális vállalatok és külföldi befektetők nagyon sokszor a magyar munkavállalók rovására fejtik ki itt a tevékenységüket.

Miniszter úr, ebből az országból 600 ezer fiatal ment már el az önök kormányzása alatt (*Dr. Rétvári Bence: Egy hete még egymillió volt!*), és 370 ezer fiatal gondolkozik azon, hogy ezt az országot elhagyja, többek között azért, mert az önök gazdaságpolitikájában nem bízik, és aki azt látja, hogy egy olyan országban, ahol a párttagság határozza meg azt, hogy ki mit érhet el, és nem a tehetség és a tudás, ebből az országból el fog menekülni.

Miniszter úr, ez az ország már lassan azért küzd, hogy Romániát utolérje a reálbérek vonatkozásában. Lefelé csúszunk regionális szinten is (*Dr. Rétvári Bence: Ezt ki hiszi el neked?*), egyre távolabb kerülünk a nyugat-európai országoktól. Ezért szeretnénk felhívni a figyelmét arra, hogy a bérfeljesztés és a jólét legyen a kormány gazdaságpolitikájának a középpontjában, ne a GDP-mutatók és a makromutatók. Köszönöm a figyelmüket. (*Dr. Völner Pál: Magad se hiszed el! - Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm. Nacsa Lőrinc képviselő úr, a KDNP képviselője, parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! Köszönjük a jó híreket és azt a munkát is, aminek eredményeképpen egyre többet és egyre gyakrabban hallhatunk jó híreket a magyar gazdaság háza tájáról az elmúlt években. Ez a magyar emberek, a magyar vállalkozások és a Fidesz-KDNP-kormány közös eredménye. Köszönet érte mindenkinek.

Nyilván most önkritikát gyakorolnak azok az ellenzéki képviselők és a balliberális sajtótermékek, akik külföldön és itthon is egyfolytában azzal kampányoltak, hogy a foglalkoztatási adatok, a növekedési mutatók kozmetikázva vannak, és megpróbálták azt a képet festeni, mint ha a magyar gazdaság rossz vagy romló állapotban lenne; ezt hallhattuk Gyöngyösi frakcióvezető úrtól is. Egy másik filmet néz a frakcióvezető úr.

Ismerjük, hogy honnan indultunk 2010-ben: egy csőd szélén álló országot és egy tönkretett gazdaságot

vettünk át. A Gyurcsány-vezette szocialista kormányzás egymillió embert tett munkanélkülivé, megszorításuk célpontjában a gyermeket nevelő családok voltak, hazudtak a költségvetési hiányról, és az ígéreteiket is hitelből finanszírozták, hogy utána a magas infláció miatt elértéktelenítsék az emberek fizetését és nyugdíját. (*Arató Gergely: A pedagógusoktól kérdezd meg!*) Ha lehet így fogalmazni, ideje volt már ennek a felminősítésnek, hiszen az ország már évek óta növekedési pályára állt, a bérek emelkednek, közelítünk a teljes foglalkoztatottság felé, stabil a költségvetés, csökkenő pályán van az államadósság, nőnek a beruházások, az export és a fogyasztás is.

A Kereszténydemokrata Néppárt üdvözli ezt az újabb elismerést, és a továbbiakban is kész megadni minden segítséget a kormánynak, ami például a parlamenti döntéseket illeti, segítséget olyan döntésekhez, ami az országot a helyes úton, a növekedési és a stabilitási pályán viszi előre. Köszönjük szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm. Varju László képviselő úr, DK, parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Túl könnyű azzal kezdeni, hogy az öndicséret nagyon büdös, de 9 év után már valaminek történnie kell, hiszen most már eljutnak oda, ahol egyszer egyébként Magyarország volt. 9 évnyi munka után... (*Közbeszólások.*) Sőt, voltunk jobbak is, ugye? Az önök teljesítményének, saját maguk teljesítményének, például Németh Szilárd államtitkár úrénak köszönhetjük azt, hogy itt tartunk, holott ezt azok az emberek fizették meg, akiktől elvették, akiknek az árán, akiknek a bérére, akiknek a kárán mindezt előhozták.

Azt mondja miniszter úr, hogy a foglalkoztatás jelentősen növekedett, 700 ezer fővel. Hát, körülbelül ennyien vannak külföldön, ennyi embert üldöztek el Magyarországról, ennyi ember ment oda azért, mert itt Magyarországon nem tudott megélni.

S természetesen, amikor nagyon büszke miniszter úr arra, hogy a munkajogi körülményeket úgy alakították, hogy az egyébként a tőkének megfelelően, igen, ezt úgy hívják, hogy a rabszolgatörvény, úgy hívják, hogy az a munka törvénykönyve, amiben egyébként betiltották a sztrájkot gyakorlatilag, az a munka törvénykönyve, amiben egyébként kiszolgáltatják az embereket, hogy csak túlórázni lehessen.

Éppen ezért semmilyen okunk nincs arra, hogy örüljünk annak, hogy éppen a bővülből kihozták Magyarországot. Ennél egy picit többre lenne szükség.

(11.20)

És az, hogy mindezt milyen áron és milyen pénzből: a magyar emberek pénzén túl annak az Európai Uniónak a támogatásával, annak a pénzből, akivel önök állandóan háborúban állnak. És ha ennyi pénzünk van, tisztelt miniszter úr, akkor miért nem jut az

egészségügyre, miért nem jut az oktatásra, miért nem jut azoknak az embereknek, akiknek a fejére szakad a plafon? Erre legyen szíves válaszolni! Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiban. - Dr. Rétvári Bence: Aki hazudik, annak a fejére szakad a plafon!)*

ELNÖK: Köszönöm. Keresztes László Lóránt frakcióvezető úr, LMP. Tessék!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Egyet kell értenem az előttem szóló ellenzéki képviselőtársammal. Azt gondolom, szimbolikus az a helyzet, hogy Varga Mihály miniszter úr hitelminősítő intézetekre utal, azokra a hitelminősítő intézetekre, amelyeket éveken keresztül még gyaláztak. Akkor önök pénzügyi világ-összeteekről beszéltek, most pedig ezeknek az intézeteknek a felminősítésére, feljebb minősítésére próbálnak hivatkozni.

Vannak különböző makroszámok, amikkel lehet villogni, amire mondhatjuk, hogy jó makroszámok, de ezek nem mondanak túl sokat a magyar valóságról. Mondhatjuk, hogy az maga a virtuális valóság, amiről miniszter úr beszélt. Képviselőtársam már jelezte, hogy ezek mögött a számok mögött ott vannak az EU-s források, a felhasznált EU-s források, ugyanakkor ezek egy jelentős részét már elköltötték. Ugyanakkor tudjuk, hogy vannak olyan források, amiket soha nem is fogunk megkapni, például az Elios 13 milliárdja. Ugyanakkor ezek mögött a számok mögött ott vannak a neoliberais gazdaságpolitikával az országból elüldözött százazrek hazautalásai. Tehát az, amit ön mond, miniszter úr, a virtuális valóság.

Egyébként ezt önmaga is elismerte, tehát a gazdaság instabil helyzetét elismerte, amikor körülbelül egy hónappal ezelőtt arról beszélt, hogy gazdaságvédelmi akciótervre van szükség. Miniszter úr, a valóság az, ahogy már elmondták ellenzéki képviselőtársaim is, hogy az önök gazdaságpolitikája miatt százazrek mentek el ebből az országból, családok ezrei szakadtak szét. Magyarország az Unión belül mára a második legszegényebb országgá vált.

Miniszter úr, nem lehet, alapvetően hibás az a neoliberais gazdaságpolitika, hogy összeszerelő országot csinálnak az országból, kiszolgáltatják a magyar munkavállalókat, alacsony bérért dolgoztatják őket. Értsék meg végre-valahára, hogy a magyar emberek nem túlórázni akarnak, hanem megélni a ledolgozott munkájuk utáni tisztességes fizetéséből. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tordai Bence képviselő úr, a Párbeszéd frakcióvezető-helyettese következik. Parancsoljon!

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Kedves Polgártársak! Nagyon nagy baj lehet a Fideszben, ha a hitelminősítők egyik lépésének nyomra örülni kell, hogyha idejön a miniszter trium-

fálni, hogyha tényleges eredmények nincsenek, hanem a szokásos átsorolásokat ünneplik. Egy olyan intézmény átsorolását, amit 2012-ben a Fidesz még a spekulánsok egyik lobbintézményének nevezett. Ez a felminősítés nem arról szól, hogy hogy élnek Magyarországon az emberek, nem is arról szól, hogy milyen Magyarország versenyképessége, még csak nem is arról szól, hogy milyen az ország tőkevonzó képessége, egyszerűen arról szól, hogy vajon azt gondolják-e, hogy vissza fogják fizetni azokat a hiteleket, amiket felvettek. Tehát itt az eladósodás minőségéről van szó tulajdonképpen, arról van szó, hogy maguk hagynak-e a lopás után még elég pénzt a kasszában ahhoz, hogy vissza tudják fizetni azokat a hiteleket, amiket most felvesznek.

Ehhez képest, ha bérnövekedésről beszélünk, akkor nézzük meg, hogy Mellár Tamás mit bizonyított be: hét év alatt 14 százalék volt mindösszesen - hét év alatt! - a reálbér-növekedés, ami legalábbis száználmas kategória. Vagy ha azt akarjuk megnézni, hogy mennyi pénze van az embereknek, akkor nézzük meg a tényleges fogyasztást! A tényleges egyéni fogyasztás indexe Magyarországon 68 százalék, ami azt jelenti, hogy utolsó előtti vagyunk az Európai Unióban. Románia is leahagyott minket!

Nem hiszem, hogy ekkora mellénnyel, ilyen bő nyállal kéne önmagukat fényezni. Kicsit vegyenek vissza az arcból, kicsit nézzék meg a magyar valóságot, kicsit próbálják az emberek érdekét szolgálni, és ne a nemzetközi hitelezőknek a szempontjából nézni a magyar gazdaságot. Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett a Demokratikus Koalíció képviselője, Arató Gergely képviselő úr: „Ki mondta?” címmel. Parancsoljon!

ARATÓ GERGELY (DK): Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Nem érdemes zsákbamacskát árulni, a magyar tudomány minősége, jó híre Magyarországon politikai ügy. Nem pártpolitikai ügy, hanem nemzetpolitikai ügy, ugyanis mi, magyarok nem rendelkezünk nukleáris fegyverezéssel, bár megjegyezhetjük, hogy magyar tudósok nélkül talán ma már más sem rendelkezne. Nincs tömértelen mennyiségű olajunk, habár vannak kiváló olajipari szakembereink. Nem tűnhetünk ki több vagy százmillió lakossággal sem, hiszen a világ népességének mi, magyarok csekély hányadát adjuk. Abból kell tehát főzünk, amink van, és eszünk, sajátos észjárásunk és komoly tudományos tradícióink van.

A mai világban késhegyre menő küzdelem zajlik a tudós emberfőkéért. Egykoron a legjobb gazdaságpolitika receptje az volt, hogy megakadályozták, hogy egy ország aranykészlete kiáramoljon. Ma az a kérdés, mit tehetünk az ellen, hogy elveszítsük a tehetséges magyar tudósokat, ráadásul egy nyitott, nemzetközivé vált tudományos korszakban kell szembesülnünk ez-

zel a kérdéssel. Erről könnyű beszélni, de nehéz jó választ találni. A valóság az, hogy a nyílt és háttérhatalmak egy olyan rendszert építettek föl a világban, így körénk is, amely valójában más célok mellett az agyszívást is szolgálja.

Miközben mi 1990 után azért dolgoztunk, hogy egyáltalán talpon tudjunk maradni, addig tőlünk nyugatra olyan kutatási feltételeket teremtettek, sőt lassan most már tőlünk keletre is, amelyek mágnesként vonzzák a világ minden pontjáról, így Magyarországról is a tehetséges kutatókat. Az ország közvéleményének tudnia kell, hogy a Magyar Tudományos Akadémia és a magyar kormány ebbe az alárendelt, szellemileg alárendelt és kiszolgáltatott helyzetbe nem törődött bele, és nem kíván beletörődni a jövőben sem. Ezért újból szeretnék köszönetet mondani az Akadémiának, amiért meghirdette a Lendület-programot, amely 2009-ben öt kutatócsoporttal és 500 millió forintos támogatással indult.

Ha jól értem és jól számolok, akkor mára a kutatócsoportok száma 79-re, míg a támogatások összege 4 milliárd forintra nőtt. A pálya még így is sok területen nekünk kedvezőtlenül lejt.

Szeretnék köszönetet mondani azoknak a magyar kutatóknak, akik itthon maradtak, ahogy azoknak is, akik föltehetően még több tudással felvértezve külföldről tértek haza Magyarországra. Itthon kiteljesíteni egy tudományos pályafutást, itthon alapítani egy iskolát hazafias életfelfogást jelent. Mert aki így dönt, egyben azt is választja, hogy nemcsak a tudományért, hanem a magyar tudományért, vagyis a hazáért is akar dolgozni.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A válság utáni világban, amely egy új korszakot is jelent, mert alapvetően átrendeződtek az erőviszonyok, csak akkor lehetünk versenyképesek, ha innovatívak is vagyunk. Ehhez azonban Magyarországon is meg kell teremtenünk a világszínvonalú kutatói munka intézményi és pénzügyi feltételeit. Ezért is döntöttünk úgy évekkal ezelőtt, hogy szövetséget kötünk a Magyar Tudományos Akadémiával.

Bizonyára sokan tudják, hogy kitől idéztem az elmúlt percekben. Orbán Viktor beszédét idéztem a Magyar Tudományos Akadémia 187. közgyűléséről 2016-ból. És miért idéztem ezt most önöknek? Azért, mert szeretném, ha tudnák, és az egész ország tudná, hogy az, amit a Magyar Tudományos Akadémiával önök most véghezvisznek, az nem véletlen és nem tévedés.

Önök tudják, hogy mennyire fontos a Magyar Tudományos Akadémia, tudják, hogy mennyire fontos a magyar tudomány, tudják, hogy mennyire szükség van a magyar tudomány fejlesztésére, önök szövetséget kötöttek a Magyar Tudományos Akadémiával, és most szétverik, elárulják, tönkreteszik a szövetségüket, tönkreteszik a magyar tudományt, tönkreteszik a Magyar Tudományos Akadémiát.

Ez nem tévedés, hanem szándékosan elkövetett bűn a magyar nemzettel és Magyarországgal szemben. Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Cseresnyés Péter államtitkár úr reagál. Parancsoljon!

CSERESNYÉS PÉTER, innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Meglepődve hallom Arató Gergely nagyon heves hozzászólását. Hisz azt lehet mondani, hogyha felületesen hallgattuk volna csak az ő gondolatait, hogy a célokban egyetértünk.

Mi is azt szeretnénk, hogy egy hatékony, jól működő MTA és annak intézményei legyenek a következő évben a magyar társadalom, a magyar tudomány és a magyar gazdaság szolgálatában. Azt szeretnénk, hogy 2030-ra elérjük azt a célt, általunk is kitűzött célt, hogy Magyarország legyen a legjobb élettért nyújtó öt európai állam egyike, ehhez pedig az kell, hogy a tudomány, a gazdaság ennek a szolgálatába álljon.

Azt is célként tűztük ki, és ezért örülök a kormány megnyilatkozásának, napirend előtt Varga miniszter úr elmondta, hogy a gazdaság úgy teljesít, hogy 2020-ra azt a célt is tudjuk teljesíteni, hogy a GDP 1,8 százalékat tudjuk fordítani a tudományra, a tudományos kutatásokra.

(11.30)

Ehhez viszont az kell, hogy a gazdaság folyamatosan termeljen, és a tudományos teljesítmény, a kutatóintézetek teljesítménye olyan legyen, amelyik ezt a gazdaságfejlesztést és gazdaságfejlődést elősegíti. De azt szomorúan kell megállapítani, és ezeket a tényeket önök figyelmen kívül hagyják, hogy az elmúlt időszakban a magyarországi tudomány, a magyarországi kutatás a nemzetközi innovációs rangsorban és a szabadalmak számában, annak tekintetében elég komoly lemaradásban van.

Ennek egyik része az is, hogy az elmúlt években az akadémiai kutatóintézetek által beadott szabadalmak száma nagyon csekély volt, miközben évente 17 milliárd forintos támogatást kaptak az államtól. Így a megújuláshoz és a bővüléshez a tudományfinanszírozás technikai kérdéseiben strukturális változásokra, strukturális átalakításokra van szükség. Ugyanis föltehetné a kérdést számunkra a közvélemény, ha ez nem történe meg, hogy mi lenne akkor, ha 80-90 évvel ezelőtti struktúrában irányítanák Magyarországon a tudományos kutatást, a tudományos élet mindennapjait.

Ugyanis a Magyar Tudományos Akadémián jelenleg is ilyen túlhordott életkorú, 80 éves rendszer van, ezen kell változtatni. Ez egy társadalmi igény, egy társadalmi elvárás. Ön is hivatkozott a nyugati átalakításokra. Ez Nyugaton már megtörtént, a kornak megfelelő, a kor kihívásainak megfelelően alakították át az ottani tudományos életet, az ottani tudományos kutatásokat, az innováció rendszerét.

Azt viszont sajnálattal tapasztaljuk, hogy önök egy kampánytémává züllesztették le ezt a tárgyalássorozatot, és saját politikai céljukra akarják fölhasználni a Magyar Tudományos Akadémia és intézményhálózatai működését. Szeretném leszögezni, hogy mindaddig kategorikus ítéletet, olyat, amit ön itt megfogalmazott, ne tegyenek, amíg a tárgyalások folynak. Ha figyelne a sajtót, nem fekete és fehér a vélemények sokasága, hanem ennél színesebb. Ugyanis nemcsak az átalakítást kritizálók szólaltak meg az elmúlt napokban, hanem olyanok is, akik ennek szükségességét, az átalakítások szükségességét hangsúlyozták a tudomány világából.

Éppen ezért folynak folyamatos tárgyalások, mint ahogy hallották az elmúlt két hétben, egyre előremutatóbb tárgyalások az Akadémia elnöke és az Innovációs és Technológiai Minisztérium minisztere között, és remélhetőleg az, amit önök problémaképpen tudnak és akarnak bemutatni, megoldódik úgy, hogy mind a két fél, a magyarországi tudományos világ és a társadalom is megelégedik ezzel a megállapodással.

Összességében szeretném összefoglalni: elmondhatjuk, hogy teljesítményalapú finanszírozásra, a források célirányos felhasználására van szükség a tudományos világ teljes egészében. E szándék alól a Magyar Tudományos Akadémia intézményei sem vonhatják ki magukat, éppen azért, hogy az a cél, amit ők is megfogalmazznak saját maguknak, hogy eredményesen tudják szolgálni a magyar társadalmat, megvalósítható legyen.

Kérem, ezt fogadják el, és a következő időszakban várjuk meg a tárgyalássorozat eredményét vagy részeredményeit, amely most is folyik. És a végén bizonyára önök is meg fogják látni, hogy mindenki megelégedésére, a magyar tudományos élet megelégedettségével és a társadalom hasznára fogja folytatni munkáját a Magyar Tudományos Akadémia és annak minden intézménye. *(Taps a kormányparti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Stummer János képviselő úr, a Jobbik képviselője, napirend előtti felszólalásra jelentkezett: „Történelmi felelősségünkről. Emlékezés a kommunizmus áldozatairól” címmel. Parancsoljon!

STUMMER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Harminc éve szabadon - ez lesz a címe annak az emlékezéssorozatnak, amely néhány hét múlva, március idusán veszi kezdetét Magyarországon. Az önök jóvoltából két éven keresztül fog az ország megemlékezni arról a 30 évvel ezelőtti rendszerváltásról, amelynek az önök, illetve az önök politikai közösségei aktív résztvevői, illetve kulcsszereplői voltak. Mindazok alapján, amit eddig tudunk erről az emlékezéssorozatról - és már ne haragudjanak meg, de ahogy önöket ismerjük -, ezt a két éven át tartó emlékezéssorozatot szépen lassan ki fogják maguknak sajátítani.

Önök azt fogják most mondani nekem, hogy ugyan már, képviselő úr, hová gondol. Dehogyan ez a szándék. De hát a mesét mégiscsak önök fogják elmondani. A sztori az önök személyes élményeiből fog táplálkozni, a narratíva az önöké lesz, az ország lakossága az önök történeteinek keresztül ismeri majd meg ezt a 30 évvel ezelőtti időszakot. A nép emlékezetében pedig így válnak önök a kommunisták kérelhetetlen ellenségeivé, a rendszerváltás első számú letéteményeseivé, a rendszert váltott Magyarország furcsa öltönyös ifjúságává.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Én nem kívánok önöknek mást, csak hogy ez minél jobban sikerüljön. Amíg mi tovább küzdünk a lengyel mintát alapul vevő, teljes nyilvánosságot biztosító lusztrációs törvényért, addig önök ragasszák csak magukra minél erősebben annak bélyegét, hogy önöket is terheli felelősség azért, hogy idáig jutott ez az ország. Ragasszák csak magukra minél erősebben annak bélyegét, hogy önöket terheli a felelősség azért, hogy 30 év után továbbra is itt vannak, ebben a Házban is egykori sz-tisztek, illetve a III-as főcsoportfőnökség korábbi munkatársai! Vállalják a felelősséget a mulasztásaikért, vállalják a felelősséget azért, ami valójában is magukat terheli, vállalják a felelősséget azért, hogy 30 éve szabadon, nem Magyarországon, hanem azok a kommunisták, akik előtte 40 éven át voltak a diktatúra kiszolgálói, igen, többek között az önök jóvoltából!

Meséljék csak el Magyarországnak, hogy a '89-eseknek, az önök politikai közösségének, illetve az önök politikai közösségének milyen egyetemleges felelőssége van a reformkommunistákkal való kiegyezésben! Amikor elmesélik majd a történetüket, térjenek ki arra is, hogy bizonyos alkuknak és egyezségeknek milyen jelentőségük volt a rablóprivatizáció és a közvagyon későbbi elherdálása során, hogyan kerültek a közös javak először illetéktelen kezekbe, aztán hogyan lettek a nyugati tőke martalékává.

Meséljék csak tovább ezt a történetet! Térjenek ki arra is, hogy ezen rablóprivatizáció során hogyan sikerült ki ennek a politikai és gazdasági önrendelkezéstől megfosztott országnak a nyugati integrációja, hogyan lettünk ez alatt a néhány év alatt szuverén nemzetállam helyett összeszerelő üzem és kivándorlóország. Meséljék el, hogy miért nem sikerült egy mosolygó és bizakodó országot teremteni, hogy 30 év után miért nem élhetünk egy olyan Magyarországon, ami elrendezte a múltját, biztos lábakon áll a jelenben és bizakodva várhatja az új évszázad kihívásait.

Nézzenek a szemükbe a kommunizmus áldozatainak, és nekik adjanak számot arról, hogy milyen országot építettek a vérük és áldozatuk árán! Ne künn, nekik vallják meg a mulasztásaikat! Ne a mi szemünkbe mondják, nekik tartoznak elszámolással. Azoknak tartoznak magyarázattal, akikről ma itt, ebben a Házban közösen emlékezünk, akik nem egy ilyen országért haltak meg, mint a mai.

Hazaszeretet. Lassan egy éve ülhetek ezek között a padsorok között, de ezt a szót alig néhányszor,

elvéve hallottam itt. De ha van nap, amikor ennek a szónak, hogy hazaszeretet, el kell itt hangoznia, akkor ez az a nap. Ezt üzenik nekünk onnan a sírból, hogy szeressük ezt a hazát úgy, ahogyan ők szerették. Ezt üzeni nekünk ma nemcsak a kommunizmus, hanem minden más elnyomó diktátor és uralkodó áldozata. Ezt üzeni a Don-kanyarban megfagyott, a Hortobágyon agyonvert, az Orgoványban nyakig elásott és a vagonba terelt egyaránt.

Szeressük ezt a hazát úgy, ahogy ők szerették, mert nincs más semmink, amit ne lehetne akár egy tollvonással is elvenni tőlünk, csak ez: a közös hazánk. És mindegyiknek, aki ideszületett, ennek élt és ezért az országért halt meg, Isten adjon örök békességet. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a Jobbik padsoraiban.*)

ELNÖK: A kormány nevében Orbán Balázs államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! 1990 után mi, magyarok bizakodva tekinthettünk a jövőre. A XX. században, talán ezt nem érdemes külön magyarázni, Magyarország ezeréves történetének legnagyobb csapásait szenvedte el. Láthatjuk, hogy a századot felforgató véres ideológiák rendre a szenvedés mozgatórugói voltak: vesztés háborúk, népiirtások, üldöztetések, totális diktatúrák, gazdasági összeomlás.

(11.40)

'90-ben joggal gondolhattuk úgy, hogy végleg magunk mögött hagytuk a történelem ezen sötét fejezetét, amire ma nagy tisztelettel, az áldozatokra gondolva mindannyian emlékezünk. Szerencsére ezek a rémségek azóta nem ismétlődtek meg, de a rémségeket okozó ideológiák sajnos továbbra is velünk vannak. Olyanok ezek, mint Prokrusztész, a mítoszokból ismert útonálló, aki áldozatait ágyába fektetve kínozza meg. Ha az áldozat nagy termetű volt, a rabló levágott belőle egy darabot, ha kis termetű, akkor az elkövető a nyújtás eszközével élt. Ilyen természetűek ezek a marxista alapú ideológiák, amelyek olyan életformát akarnak ránk kényszeríteni, amelyek nem passzolnak hozzánk. És amikor egyértelművé válik, a vélt, nagyobb jó érdekében válogatott kegyetlenségek középette ellenünk fordulnak.

Egy darabig úgy tűnhetett, hogy ezek az eszmék kiveszni látszanak, napjainkban azonban, úgy tűnik, hogy a hagymázás ideológiák visszatérnek. Zászlóikon ugyanúgy megtalálható egyenlőség, társadalmi igazságosság és harcos osztályharc, mint a XX. században. Valódi céljaik sem mások: nemzetközivé akarják tenni a világot, lehetőleg holnapra.

El akarják törölni a nemzeteket, fel akarják számolni a nyugati civilizáció alapvető értékeit, a zsidó-

keresztény hagyományokat, az antikvitásból eredeztethető normákat és a jogállami kereteket. Azért szeretnék mindezt megtenni, mert egy utópia felépítésén munkálkodnak, ugyanúgy, ahogy ezt tették szellemi elődeik, tudjuk, hogy milyen eredménnyel.

Korunk kommunistái a politikai korrektség cenzúrájával akarnak kontrollt gyakorolni a beszéd szabadsága felett, közösségimédia-felületeken akarnak profilozni, egyelőre még nincs szükségük erőszak-szervezetekre, hiszen az ártatlanság vélelmét figyelmen kívül hagyva kiközösítéssel kell szembenéznie mindannak, aki tőlük eltérő nézeteket vall.

A nemzetben, családban gondolkodó magyarokra tehát új kihívások várnak. Fel kell ismernünk azt, hogy a szélsőséges, marxista alapú ideológiák megerősödni látszanak. Ha bárki valamilyen utópisztikus eszme nevében ránk akarja kényszeríteni nézeteit, ne legyünk restek felismerni: az az ember nem jó szándékkal jön. Ha pedig egyenesen azt látjuk - és képviselő úr felszólalására kifejezetten reagálnék, ha pedig egyenesen azt látjuk -, hogy ezek a szélsőségek esetleg egymással szövetkeznek, akkor nincs min meglepődni.

Ugyanúgy volt korábban is: egymásra találtak a szélsőségek, a vörösingeseknek és a barnaingeseknek a koalíciója, akik aztán mind közösen együtt a magyarok ellen fordultak. Nem érdekelte őket akkor sem a magyarok véleménye, a magyarok sorsa, a magyarok jövője. Éppen ezért elképesztő volt hallgatni már az első DK-s felszólalás közben, amikor éppen arról volt szó, hogy 2002-2010 között milyen fantasztikus gazdasági teljesítményt nyújtott az ország, a tragikus gazdasági eredményeket, a pénzügyi összeomlást próbálták mentegetni, akkor az önök padsoraiban óshelyes és támogatás volt.

Összenő, ami összetartozik. Ugyanúgy most készülnek összefogni azokkal, akikről a XX. századi sorscsapások szólnak. Nem véletlen, hogy a korábban önöket támogató '56-os hősök sorban elfordultak önöktől. Sőt, azt is mondják, hogy szégyen, amit csinálnak. (*Bana Tibor: Szégyen, amit csináltok!*) Az a helyzet, tisztelt képviselő úr, hogy nem tudunk nem egyetérteni velük.

Ami pedig Magyarország Kormányát illeti, amíg Magyarország Kormánya a helyén van, garantálja azt is, hogy az ilyen alkalmak esetében az áldozatokra méltó módon emlékezhessünk, a történelmi tanúságtételt méltó módon meg tudjuk tenni, és megvédjük a magyar emberek szabadságát és biztonságát az olyan szélsőséges, hagymázás ideológiáktól, amelyek összenőnek, összetartoznak, és amelyeket önök képviselnek itt a Ház falai között. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypartok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Soltész Miklós államtitkár úr, a KDNP képviselője, napirend előtti felszólalásra jelentkezett: „Falusi CSOK: új lehetőség a falun élő embereknek” címmel. Parancsoljon!

SOLTÉSZ MIKLÓS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Mielőtt a falusi CSOK hatásai pozitív üzenetéről beszélek, a KDNP nevében is néhány gondolatot engedjenek meg a kommunizmus áldozatainak emléknapja kapcsán. Valóban szomorú volt hallani Stummer János jobbikos képviselő úrnak a hozzászólását, és nem véletlen az a döntés, amit Pongrátz András meghozott, Pongrátz Gergely testvére (*Dr. Varga-Damm Andrea közbeszól.*), amelyben végül is kimondta, hogy súlyos, morális válság van a Jobbikban, és azt kérte önkéntől, akik most kiabálnak, hogy többé ne merjenek a bátyja örökségére hivatkozni, és róla elnevezett díjat osztogatni. (*Bana Tibor: Elcsúsztál egy sort! - Gyöngyösi Márton: Térj rá a propagandára!*)

Szerintem a mai naphoz sokkal inkább méltó volt levezető elnök úrnak a hozzászólása, illetve megemlékezése, hiszen valóban egy olyan diktatúráról beszélünk, egy olyan iszonyatos időszakról beszélünk, amikor szerte a világban közel 80 év alatt 100 millió ember pusztult el. Csak Magyarországon Gulag-táborokba 700 ezer embert hurcoltak el, közel 200 ezer vissza sem érkezett. Ugyanennyi német származású honfitársunkat űztek el az országból, és soha nem térhettek vissza, csak sokkal később, amikor már a kommunizmusnak vége lett. Papokat, szerzeteseket, egyházi vezetőket gyilkoltak meg, fosztottak meg addigi, társadalmat erősítő tevékenységüktől. És akár az '56-os forradalom, akár a későbbi időszaknak meghurcolt áldozatai, a téveszesítés, az államosítás következtében tönkrement életek, ez mind-mind ezt a napot foglalja magában, és ezért is érdemes erre tisztelettel és becsülettel emlékezni, nem úgy, mint ahogy a Jobbik vezérszónoka tette. (*Gyöngyösi Márton: Neked eszedbe sem jutott!*)

Tisztelt Országgyűlés! Mindenképp nagyon fontos dolog volt az elmúlt hetekben, és nagyon fontos, ha a megemlékezések mellett teszünk is, segítünk is azoknak az embereknek, akik a mindennapjaikban küzdenek ezért az országért abban a tekintetben is, hogy akár vidéken, nagyvárosokban vagy pedig a fővárosban élnek. A „Magyar falu” program éppen ezért azokat a vidéki embereket, rászorultakat segíti, és az ottmaradást segíti, amire óriási nagy szükség van, és az elmúlt évtizedekben erre senki nem figyelt oda. Azt kell mondanom, hogy a Kereszténydemokrata Néppárt részéről nemcsak üdvözljük, hanem támogatjuk is ennek a programnak minden elemét. Támogatjuk azt, hogy akár az utak megújuljanak, akár közintézmények megújuljanak, akár a munkahelyteremtést is segítsük, de ami emellett legalább ilyen fontos, és a családokat közvetlenül is érinti, az nem más, mint a falusi CSOK.

A több mint 2 ezer települést érintő döntés, amely első lépésben 25 milliárd forintos támogatást jelent nagyságrendileg az ideérkező kérések kapcsán, mindenképp nagyon fontos abban a tekintetben, hogy azok a falvak, amelyeknek a létszáma az elmúlt években csökkent, amelyekből az elvándorlás nagy volt,

azok megállítsák ezt az elvándorlást, és akár meg is változzon ez a folyamat; fontos megtartó erő, ami mindenképp mindenkinek fontos. Mindamellett pedig az is egy jó döntés, hogy nemcsak új ház építésére kapják most már meg a támogatást azok az emberek, akik falun szeretnének élni, hanem használt ház vásárlására, bővítésére, felújításra. Mindenképp a gyermekeket vállaló családoknak ez fontos lépés.

Tisztelt Államtitkár Úr! Én arra biztatnám azokat, akik ezt a programot vezetik, akik ennek a programnak részesei, illetve lebonyolítói, hogy ne foglalkozzanak azokkal, akik folyton csak fanyalognak. Ne foglalkozzanak, mondjuk, azokkal, akik akár Svédországból, akár más országokból a magyar családtámogatási rendszert, ezen belül a falusi CSOK-ot is támadják. Ők eddig semmit nem tettek ezért az országért, nem tettek a falvakban élőkért, nem érdeklik őket a vidéken élő emberek, és nem érdekli őket az, hogy az ott élő családokat megerősítsük. Az biztos, hogy ők, akik folyton elleneznek mindent, annak idején, nem is olyan régen kisiskolákat zártak be, postahivatalokat zártak be, a vasúti közlekedést sok helyen leépítették, a mezőgazdasági kistermelőket tönkretették, a családtámogatási rendszert szétverték, és ellenzékben is a kudarcos választási eredményeiket mindig csak azokra az emberekre akarják fogni, akik igenis egyszerűen értik, világosan értik, hogy a kormánynak mi a támogatási rendszere, mi a támogatási célja a családok tekintetében.

Éppen ezért a Kereszténydemokrata Néppárt ezt a programot is támogatni fogja a jövőben. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypartok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében Orbán Balázs államtitkár úr reflektál. Parancsoljon!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! A kormány célja a falvak népességmegtartó erejének növelése, éppen ezért a kormány az egyik legutóbbi ülésén a „Magyar falu” program keretében döntött a falusi családi otthonteremtési támogatás bevezetéséről, az úgynevezett falusi CSOK-nak a bevezetéséről.

(11.50)

A „Magyar falu” program mérföldkő a vidék támogatásában. A legfontosabb célkitűzése az ötezer lélekszám alatti települések népességmegtartó erejének növelése, ezért prioritásként kezeli a kistélepülési életforma vonzerejének erősítését és a lakhatási lehetőségek segítését.

A kormány 150 milliárd forintot különített el a „Magyar falu” programra 2019-ben. Ebből 50 milliárd forint, a következő években pedig 75 milliárd forint jut az úgynevezett alsóbb rendű utak felújítására, a fennmaradó 75 milliárd forint megy a helyi életminőséget javító programokra, ezen túl pedig legalább

25 milliárd forint jut a falusi CSOK-ra. Becslésünk szerint 2200-2400 nyertes projekt révén szinte minden falura jut legalább egy fejlesztés. A falusi CSOK az ötezer fő alatti településeket érinti, azokat, ahol a lakosságszám a 2003. január 1-jei adatokhoz képest nagyobb mértékben csökkent, mint az országos átlag. A 2887 ilyen ötezer fő alatti településből 2031 település érintett.

A falusi CSOK-ra az általános CSOK-szabályok vonatkoznak, azzal az eltéréssel, hogy az általános CSOK szerinti új lakás építéskor, vásárlásakor igénybe vehető, vissza nem térítendő támogatás, amely egy gyermek esetén 600 ezer forint, két gyermek esetén 2 millió 600 ezer forint, három gyermek esetén 10 millió forint, a falusi CSOK-kal összefüggésben használt lakás vásárlására, bővítésére és korszerűsítésére is felhasználható. A már meglévő lakások esetén a korszerűsítésre ezen összegek fele vehető igénybe. A terveink szerint a törvényjavaslatot a közeljövőben benyújtjuk az Országgyűlésnek, és az új konstrukció július 1-jével, legkésőbb szeptember 1-jével léphet hatályba.

A vidékfejlesztéseknek, családtámogatásoknak köszönhetően ma már egyre többen látják kiszámíthatóbbnak a jövőt a kisebb településeken is. A „Magyar falu” program olyan régóta várt igényekre reagál, amelyek nem az íróasztal mögül lettek megfogalmazva, hanem a tényleges problémákra, a vidék kéréseire, szükségleteire reagálnak. Több mint kétezer polgármesterrel, önkormányzati szakemberrel, jegyzővel történt személyes konzultáció, miközben a települési önkormányzatok különböző érdekvédelmi szervezetei is részt vettek a munkafolyamatban.

A 150 milliárd forintból idén az 50 milliárd forintos falusi útalap keretein belül, ahol a 3-as, 4-es, 5-ös jelű utak felújítására kerülhet sor, ez 2019-ben 430 kilométer útfelújítást tesz lehetővé szerte az országban. Terveink és reményeink szerint, ha ezt az ország gazdasági teljesítőképessége lehetővé teszi, akkor a jövő évtől a falusi útalap összege tovább emelkedik.

Emellett a kormányhatározatban megfogalmazottak - ami mindenki számára nyilvánosan elérhető - szerint 18 célterületre lehet pályázni az idei évben. A kormány támogatni kívánja szolgálati lakás építését, bölcsődefejlesztést, óvodafejlesztést, óvodai udvar és óvodai sport fejlesztését, orvosi rendelők, orvosi eszközök beszerzését, polgármesteri hivatal felújítását, belterületi útfelújításokat, sportparkok építését, temetőfejlesztéseket, eszközfejlesztést a közterületek karbantartásához, falubuszprogram elindítását, a helyi közösségi terek felújítását és a nemzeti és helyi identitástudat erősítésére vonatkozó kulturális terveket.

A „Magyar falu” program a mi elképzeléseink szerint egy ciklusokon átívelő, rendkívüli lehetőségeket magában foglaló támogatási program, amellyel az a célunk, hogy a falusi életforma vonzóbbá váljon, és falun élni ne lemondással és életminőségbeli romlással járjon. Hiszünk benne, hogy egy sikeres program következményeként vidéken élni nem életminőség és

életminőség közötti választást, hanem életstílus és életstílus közötti választást jelent majd.

Tisztelt Képviselő Úr! Nagyon-nagyon szépen köszönöm az elhangzott támogatását, és arra kérem önöket is, minden képviselő hölgyet és urat, hogy kísérik figyelemmel a „Magyar falu” program folyamatosan megjelenő pályázati felhívásait.

Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tóth Csaba képviselő úr, az MSZP képviselője, napirend előtti felszólalásra jelentkezett: „Meddig kell még túrni az embereknek?” címmel. Parancsoljon!

TÓTH CSABA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! „Amikor éjszaka felébredek az elviselhetetlen zajra, attól félek, hogy az alacsonyan szálló repülő leviszi a tetőmet” - ilyen és ehhez hasonló panaszok hangzottak el tavaly decemberben egy zuglói lakossági fórumon, amelynek témája a légtérzaj volt.

A zajterhelés problémáját már korábban is szóvá tettem itt a parlamentben, de megnyugtató megoldás a mai napig nem született, pedig az otthon nyugalma, illetve az egészséges környezethez való jog olyan alapvető emberi jog, amelyet mindenki számára biztosítani kell. Önök, a kormánypártok képviselői voltak azok, akik az otthon nyugalmaért elsősorban a tüntetések ellen oly módon álltak ki, hogy azt az Alaptörvénybe emelték. Azonban most a sokkal rendszerebb, sokkal nagyobb terhet jelentő légtérzaj kérdésében nem tesznek semmit az otthonok nyugalmanak védelmében.

Tavaly decemberben egy országgyűlési határozati javaslatot nyújtottam be, amely javaslat aláírására nemcsak az ellenzéki, de Budapest kormánypárti képviselőit is felkértem. A kormánypárti képviselők közül azonban nem volt senki, aki a légtérzaj elleni fellépést támogatta volna, akinek fontos lett volna a budapesti polgárok éjszakai nyugalma. A probléma azonban a kormány mulasztása miatt továbbra sem szűnt meg, sőt egyre többen figyelnek fel rá.

Bándi Gyula, az alapvető jogok biztosának helyettese, a jövő nemzedék szószólója a napokban hívta fel a jogalkotókat arra, hogy dolgozzanak ki egy olyan rendszert, amely a polgárok éjszakai nyugalma garantálja. Tette ezt nemcsak a jelenleg már amúgy is elviselhetetlen zajterhelés miatt, hanem azért is, mert a légi forgalom a jövőben növekedni fog, és ez a problémát a jövőben csak súlyosbítani fogja. Kifejtette, hogy a hivatalában a zajpanaszok kiemelkedő számban jelennek meg, és rámutatott, hogy ezek a panaszok megalapozottak, hiszen a polgárok egészséges környezethez, éjszakai pihenéshez való jogát sérti a repülőgépek által okozott zaj.

Felhívta továbbá a figyelmet arra is, hogy „egészségügyi kutatások szerint az emberi szervezet nem képes megszokni a zaj zavaró mértékű hatását, az egészségkárosodáshoz vezet”. Ezek alapján is látható, hogy

az általam kezdeményezett határozati javaslat indokolt, időszerű, és a budapesti lakosok számára a problémák egy részének azonnali megoldását jelenti.

Elsőként említeném azt a rendelkezést, amely az éjjél és reggel öt óra, vagyis a mélyalvás időszakában történő teljes légtérzáról szól. Ezt a rendelkezést nemzetközi példák is alátámasztják. Több olyan nagy nemzetközi forgalmat bonyolító repülőtér van Európában és Európán kívül is, amely ilyen tiltásokkal dolgozik. Példaként lehet említeni a frankfurti vagy a New York-i repülőtérrel.

Az éjszakai forgalom betiltásának ötletével a kormánypárti képviselők ugyan még nem értenek egyet, azonban Budapest főpolgármestere támogatja és szorgalmazza. Tarlós István főpolgármester úr ugyanis a napokban jelentette ki, hogy szükséges a Liszt Ferenc Repülőtér légi forgalmának éjszakai tiltása. Tarlós István pontosan azt az időszakot jelölte meg a tiltás idejének, amely az én decemberi határozati javaslatomban is szerepel.

Másodszor a határozati javaslat azon rendelkezését említeném meg, amely szankciókat rendel arra az esetre, ha a légi társaságok ezt a tiltást indokolatlanul megszegik. Ezekre a szankciókra azért van szükség, mert a légi társaságoknál megszokottá vált az a gyakorlat, hogy egyértelműen tarthatatlan repülési tervet adnak meg. Teszik ezt azért, hogy úgy tűnjön, mint ha hamarabb Budapestre érkeznének a repülőgépek, mint ahogy az valójában történik, ezzel kijátszva az egyes korlátozó intézkedéseket.

Az alapvető jogok biztosának helyettese a szankciók szükségessége kapcsán több dologra is felhívta a figyelmet. Egyrészt arra, hogy az államnak szankciókat kell alkalmaznia, amelyek a légi társaságokat érdekeltté teszik a légi forgalom reális tervezésében, másrészt arra, hogy ha a sorozatos késések következmények nélkül maradnak, a légi társaságok nem is érdekelttek abban, hogy betartsák az előírásokat. Egyértelműen szükséges tehát az, hogy a szabályokat megszegő légi társaságokat szankcionálni lehessen, ráadásul olyan szankciókat kell alkalmazni, amely kellő gazdasági hátrányt jelent számukra, és amely kellő elrettentő erővel bír. Természetesen előfordulhatnak olyan esetek, amikor szükség van arra, hogy a repülő tiltás idején is landoljon, például ha kényszerleszállást kell végrehajtania.

Az Országgyűlésnek most megvan a lehetősége arra, hogy az éjszakai repüléssel kapcsolatos légtérzaj problémáját megoldja és az egészséges környezet és az otthon nyugalalmát megvédje. Ehhez csupán annyit kell tenni, hogy a kormánypárti képviselők is támogatják az általam benyújtott határozati javaslatot, amellyel Budapest főpolgármestere is egyetért. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

(12.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Cseresnyés Péter államtitkár úr, a kormány nevében, parancsoljon!

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Többször kellett már egy-egy felszólalást azzal kezdenem, hogy nagyon érdekes, hogy olyan párt tagja kritizál valamilyen eseményt, valamilyen történetet vagy valamilyen eseménysorozatot, akik egyébként nem tettek annak érdekében semmit sem, hogy ezek a mai időszakban esetleg ne jelentsenek terhet az embereknek. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Bizony!)* Arra utalok, hogy 2005-ben ön annak a pártnak a képviselője volt, amelyik privatizálta Ferihegyet; elkótyavetyélték Ferihegyet úgy, hogy a magyar állam azóta közvetlen ráhatással, befolyással ennek a reptérnek a működtetésére nincs. *(Gréczy Zsolt: Bezártatok a Malévot! - Dr. Völner Pál: Brüsszel záratta be!)*

És az is furcsa, hogy akkor, amikor például a bevándorlóknak Magyarországon való megjelenését - a migrációról van szó - folyamatosan Európára hivatkozva támogatják, ugyanakkor, amikor egy másik európai uniós jogszabály kötelez bennünket valamire, mondjuk, a repülési útvonalak kijelölésére, akkor elfelejtik vagy szándékosan elhallgatják, hogy európai uniós jogszabályokat kell nekünk betartani vagy betartatni. Tehát hiteltelen önöktől, hogy Ferihegy kapcsán egy, a légi közlekedésre vonatkozó európai uniós irányelv végrehajtása miatt próbálkoznak pellengérré állítani a kormányt, miközben önök bármit hajlandók elfogadni, ami Brüsszselből érkezik.

Sokadszorra kell már válaszolnom nekem ebben a kérdésben a Ház falai között, de ismételtlen felhívom a figyelmét, hogy a főváros egészének terhelésmentesítése a légi közlekedés mellékhatásai alól elképzelhetetlen, sajnos ezt kell mondani. De az új felszállási pályák, eljárások bevezetése nyomán egyes kerületekben természetesen csökkent a zajhatás, míg más kerületekben, sajnálatos módon azt kell mondani, nőtt. Viszont a mérések azt bizonyítják - hiszen folyamatosan mérik a zajhatást a szervezetek, azok a hatóságok, amelyeknek ez a feladata -, hogy olyan értéket, amelyeknek túllépése esetleg valamilyen komoly intézkedést követelne meg, nem mértek. Tehát az a zajhatás, ami jelen pillanatban a lakosságot terheli, nem éri el azt a mértéket, amely miatt bármilyen komoly beavatkozást kellene tenni.

Arra is szeretném felhívni a figyelmét, hogy egyébként a szabályozás úgy történik, hogy a mélyalvás időszakában - kivételes esetektől eltekintve, mint amit ön is említett, például a kényszerleszállás - nem lehet sem felszállni Ferihegyről, sem leszállni oda.

Mindamellettt akárhányszor is mondják el, a főváros területén sehol, tehát az újonnan érintett területeken nincs szó a légi közlekedésből származó zajhatárérték túllépéséről. Az erre vonatkozó szabályozás nem változott, eddig is betartotta a repülőtér, és jelenleg megfelel az abban foglaltaknak. Úgy történt mindez meg, hogy 2008-hoz képest, tehát abban az időszakban, amikor önök kormányoztak, 7 millió fővel nőtt Ferihegy utasforgalma, a fel- és leszálló gépek

száma még ma is kevesebb, mint az önök kormányzása idején volt, tehát még ebből adódóan sem emelkedhetett meg a zajhatás mértéke.

Kérem azt, hogy politikai, napi pártpolitikai érdekek ne vezéreljék önöket ezen, egyébként szakmai kérdés megoldása ügyében, mert az európai uniós jogszabályok meghatározzák azt, hogy mit kell, mit lehet tenni, és egyébként abban az esetben mit kell tenni, hogyha ez a bizonyos zajhatárérték-átlépés megtörténne. *(Demeter Márta: A lakosok szemébe mondja! A százezer ember szemébe mondja ezt!)* Még egyszer szeretném hangsúlyozni, hogy ez nem történt meg, és addig, amíg ezek a mérések nem bizonyítják az esetleges intézkedés szükségességét, addig önök csak az emberek félrevezetésével foglalkoznak ilyenfajta cikkek írásával vagy éppen parlamenti felszólalással. Önök csak a hangulatot keltik, úgy, ahogy egyébként más területen is meg szokták ezt tenni. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Közbeszólás az ellenzéki padosorokból: Éljen... - Taps a kormánypárti képviselők soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Keresztes László Lóránt képviselő úr, az LMP frakcióvezetője, napirend előtti felszólalásra jelentkezett: „A Kommunizmus áldozatainak emléknapja alkalmából” címmel. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Mielőtt hozzákezdnék a napirend előtti felszólalásomhoz, reagálnom kell Orbán Balázs államtitkár úr adott válaszára. Államtitkár úr, véleményem szerint önök körül kommunistái. Ez megnyilvánul a cselekedeteikben, hatalomgyakorlási elveikben és abban a nemzetáruló politikákban, amit láthatunk önöktől kormányon immáron 2010 óta, kisebb megszakításokkal folyamatosan kétharmados többség birtokában.

Valóban, a mai napon emlékezünk a kommunizmus áldozataira, a mai napon emlékezünk a kommunista diktatúrák áldozataira. 1947-ben ezen a napon hurcolták el a szovjet hatóságok jogellenesen Kovács Bélát, patacsi politikust, a Kiszgazdapárt főtitkárát, ezért ezen a napon emlékezünk mindazokra, akiknek az életét kioltotta ez a gyilkos eszme, ez a gyilkos ideológia, és emlékezünk mindazokra, akiknek az életét megnyomorította ez a beteges eszme.

Az emlékezés mellett ugyanakkor valóban cselekednünk kell, ebben egyetértünk önökkel, ugyanis az elmúlt időszaknak, a rendszerváltás óta regnáló kormányoknak, illetve megválasztott országgyűléseknek van egy nagyon súlyos adóssága: a sunnyogást választották az eddig hatalommal rendelkező politikai erők, és nem adták meg a lehetőséget a múlt felderítésére, a múlt megismerésére. Bújtatják a kommunista rendszer fenntartóit, azáltal, hogy nem adták meg a lehetőséget az aktanyilvánosság biztosítására; nem adták meg a lehetőséget, hogy megismerjük a rendszerváltás idején történt eseményeket, és ezzel bepillantást

kapjunk azon hatalomgyakorlási elvek mentén, amelyek a mai napig meghatározzák az ország vezetését és az ország működését.

Azért is cselekednünk kell, mert jól látható, hogy a magát nemzetinek hazudó kormány azt az elvrendszert kezdi visszaépíteni hatalomgyakorlásában, amit szellemi elődeiktől, a Kádár-rendszer vezetőitől tanultak, elárulják a nemzetüket azzal, hogy kiszolgáltatják országunkat a külföldi érdekeknek. Egy példát említék csak, a paksi bővítést. A sokmilliárdos paksi bővítés kapcsán, ami generációkat adósít el, önök hazugságokra alapozva játszották ki ezt a projektet az oroszoknak. De minden szférában már egyre erőteljesebben lopakodik vissza az orosz befolyás. Az önök miniszterelnöke és az önök kormányának a tagjai már gyakrabban járnak Moszkvába, mind a Kádár-rendszer hatalomgyakorlói.

A szellemi elődeikhez hasonló politikát is folytatnak azzal, hogy egyre kevésbé tűrik még a kritikát is, és minden eszközzel fellépnek azok ellen, akik felhívják a figyelmet a valóságra. Most már országgyűlési eszközökkel, propagandamédián keresztül támadják azokat, akik valódi ellenzéki munkát végeznek, és akik szembesítik önöket politikájuk káros hatásaival.

Az LMP úgy gondolja, hogy ebben a helyzetben meg kell tennünk mindent, amire lehetőségünk van, ezért immár 19. alkalommal is benyújtjuk az Országgyűlés elé az aktanyilvánosságot célzó törvényjavaslatunkat. Ezt a javaslatot önök 2011 óta már 18 alkalommal leszavazták. És oly módon tették ezt, hogy nem adtak be alternatív javaslatot. Mi azt kérjük önöktől, hogy egy gombnyomással végre nézzenek szembe a múlttal, tiszteljék meg az áldozatok emlékét, és támogassák az aktanyilvánosságot.

Képviselőtársaim! Abban talán egyetértünk, hogy a diktatúra bűneire nem lehet demokráciát építeni. Kérjük, a korábbi évek gyakorlatától eltérően támogassák az aktanyilvánosságra vonatkozó javaslatot. Tisztelet a hősöknek és tisztelet az áldozatoknak! Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr reflektál. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Frakcióvezető Úr, tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A Lehet Más a Politika nap mint nap bizonyítja nekünk a magyar közéletben, hogy lehet minden nap más a politika. A tegnapi napon, a hétfőn sajtótájékoztatót tartanak különböző európai politikustársaikkal közösen, ahol egy felmentvényt kérnek tőlük az iránt, hogy a kommunista állampárt utódpartjával összefogjanak a következő választásokon és egymás jelöltjeit támogassák, majd pedig másnap bejönnek ide a parlamentbe, és elmondják, hogy milyen szörnyű volt a diktatúra időszaka, és nem lehet azokra építeni, akik a diktatúra időszakában épültek föl.

Tisztelt Képviselő Úr! Nézze meg a tegnapi híreket, olvassa el a saját nyilatkozatát, olvassa el európai parlamenti frakciójuk egyik vezetőjének a nyilatkozatát, és akkor a kettő között találjon némi összefüggést! Nehéz lesz a kettő között összefüggést találni, mindennap mást és mást mondanak. *(Demeter Márta: Szövegértési problémái vannak, államtitkár úr!)*

Tisztelt Képviselő Úr! Önök, LMP-s képviselők arra készülnek, hogy az a párt, amely körülbelül száz évvel ezelőtt jött létre, hiszen idén fogunk emlékezni arra, hogy száz évvel ezelőtt valósult meg a Tanácsköztársaság 133 napja Magyarországon a Kommunisták Magyarországi Pártjának a vezetésével; annak sok jogutódja volt Magyarországon, de ez elvezet az MSZP-ig, amellyel önök politikai szövetségre kívánnak lépni, és amellyel közösen önök decemberben-januárban számtalan politikai akciót rendeztek. Amikor ön arról beszél, hogy mire lehet építeni és mire nem, milyen múltra lehet építeni és mire nem, kivel lehet összefogni és kivel nem, erre a történelmi alapismeretre is gondoljon vissza.

Az a megjegyzése pedig szintén eléggé meglepő volt számomra, hogy mindenki, aki atomerőművet épít, az kommunista, mert ön ezt vezette le az előbbi felszólalásában. Azt hiszem, hogy Franciaországtól Finnorszáig sokan felhúznák a szemöldöküket, ha hallanák az LMP-nek ezt a felszólalását.

Tisztelt Frakcióvezető Úr! Az elmúlt években mind szimbolikusan, mind pedig juttatások terén igyekeztünk a történelem igazságtalanságait valamilyest, részben helyre tenni, kiküszöbölni, csökkenteni.

(12.10)

Tettük ezt akkor is, amikor a kommunista diktatúra áldozataira emlékeztünk a Gulag-emlékévben vagy emlékeztünk az '56-os emlékévben. Ők a mi igazi hőseink, a mi igazi példaképeink, azért is tettük őket a figyelem középpontjába ezekben az emlékévekben, hogy példaként tekintsenek rájuk a mai fiatalok is. Ezért született meg például az Örök tél című film, amelyre korábban nem volt példa, amely a Gulagra hurcolást mutatta be; ezért jött létre a ferencvárosi Málenkij robot-emlékmű, és ezért jött létre számtalan emlékhely, rendezvény, tudományos kötet az '56-os emlékévben is, amelyek mind-mind egyfajta elégtelt jelentenek a kommunista diktatúra áldozatainak; akik még élnek köztünk, azok ezt személyesen is megélhették.

Fontos volt emellett, hogy az elmúlt időszakban nemcsak azt a juttatást pótoltuk, amit a Gyurcsány- és a Bajnai-kabinet befagyasztott és a kommunista diktatúra áldozatainak járt egyfajta nyugdíj-kiegészítésként, nyugdíjpótlékként, nemcsak azt az időszakot pótoltuk, amit az önök leendő szövetségesei elvettek ezektől az emberektől, hanem ennél nagyobb emeléseket is végrehajtottunk.

A politikai rehabilitációs nyugdíj-kiegészítés összegét két lépésben megdupláztuk, ez 50 500 főt érint

körülbelül, a '45 utáni elítéltek, az '56 utáni elítéltek, szabadságkorlátozó intézkedést elszenvedettek vagy katonai munkaszolgálatra küldöttek mind ebből részesülnek. Újból megnyitottuk a különböző politikai rehabilitációs ellátások iránti igény érvényesítését, ezzel is többen éltek. *(Gréczy Zsolt: Mi lesz Krakus ügynökkel?)* A „nemzeti helytállásért” pótlék plafonját szintén 35 százalékkal emeltük, és a tartós szabadságvesztést elszenvedettek részére két kedvező lépést tettük: egyrészt duplájára emeltük a nekik járó nyugdíj-kiegészítést, másrészt a tartós szabadságvesztés definícióját három évről egy évre csökkentettük, így a már egyéves börtönbüntetést vagy más szabadságelvonást szenvedettek számára is megnyílt ezen viszonylag jelentősebb összegű nyugdíj-kiegészítés lehetősége. A kommunista időszakban nyugdíjpótléket kapó nagy vezető kommunisták juttatásait csökkentettük, Biszku Bélától Nyers Rezsőig számtalan embertől vettük el azt a nyugdíj-kiegészítést, amelyhez valamilyen kommunista időszakban kapott díj, kitüntetés eredményeként jutottak hozzá.

Létrehoztuk a Nemzeti Emlékezet Bizottságát, amely pontosan azt mutatja be, tisztelt képviselő úr, amit ön igényelt: a hatalomgyakorlás módját, hogy miként gyakorolták a kommunisták a hatalmat. Évről évre, hónapról hónapra újabb és újabb feltáró kötetekkel, tanulmányokkal jelentkeznek, javaslom, hogy tanulmányozza az ő honlapjukat.

Jól láthatóan Magyarországon a kommunizmus csak akkor tudott gyökeret eresztetni, amikor Magyarország legyengült állapotban volt vagy nem volt teljes mértékben szuverén. Az első világháború utáni szétesett Magyarországon tudtak a kommunisták először hatalomra kerülni 133 napra, utána pedig a második világháború végén, amikor az ország szintén legyengült, és idegen csapatok állomásoztak Magyarországot területén. A kommunizmus egy betegség, mindig a beteg szervezetet támadja meg. Magyarországon is csak akkor tudtak előrejutni a kommunisták *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*, amikor éppen egy legyengült Magyarországot akartak elfoglalni erőszakos eszközökkel. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Dr. Keresztes László Lóránt: Az aktanyilvánosságot megszavazzák, államtitkár úr?)*

ELNÖK: Burány Sándor képviselő úr, a Párbeszéd képviselője, napirend előtti felszólalásra jelentkezett: „Aktuális ügyekről” címmel. Parancsoljon!

BURÁNY SÁNDOR (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Hogy ki a legnagyobb magyar, azt szerencsére nem nagyon kell találgatni, és most nem, nem a termetre gondoltam, az egy genetikai örökség. Az emberi nagyságra gondoltam, ami egy egészen más tészta: emberileg naggyá döntésekkel, cselekedetekkel válik azzá, már aki. Széchenyi István például kétségkívül emberileg nagy ember volt, ahogy Kossuth megfogalmazta, polgári erényben a nagy férfiak közé tartozott. Mellesleg ebbe a jeles

klubba tartozott maga Kossuth Lajos is, de úgy gondolta, hogy van még nála is nagyobb magyar, aki egyébként nem mellesleg politikai ellenfele volt; akkoriban a politikusok, a politikai ellenfelek így tisztelték meg egymást.

Egy igazi nagy korszaka volt ez a magyar történelemnek, több évtizeden keresztül tartott ez a korszak. Széchenyi István például a harmincas éveinek nagyjából a közepén járt, amikor egy laza mozdulattal teljes évi jövedelmét ajánlotta fel egy Magyar Tudós Társaság megalapítására, ebből lett a későbbi Magyar Tudományos Akadémia. Ehhez az elképzeléshez mások is csatlakoztak, ez egy ilyen kor volt: divat volt magánvagyonokból közcélokra áldozni, és nagyon nem volt divat a köz vagyonát magáncélokra lenyúltni. Menő korszak volt: divat volt hazafinak lenni, és ezek a jeles férfiak és nők bizony nem szűkölködtek ezekben az érényekben.

Ma más idők járnak. Palkovics miniszter úr, nem tudni, pontosan milyen megfontolásból és kinek akar imponálni ezzel, most éppen azon dolgozik gőzerővel, hogy a reformkor egyik nagy eredményét, nagy vívmányát, a Magyar Tudományos Akadémiát tönkretegy. A stílus maga az ember, ahogy mondani szokás, ráadásul ez a tönkretétel most olyan stílusban zajlik, ami még konzervatív tudósok szemét is csípi. Elég itt csak Körösi Andrásra utalni vagy magára Pálkás József, aki nemcsak fideszes képviselő volt valamikor, hanem a Magyar Tudományos Akadémia elnöke, atomfizikus.

Pálkás József atomfizikus, a Magyar Tudományos Akadémia korábbi elnöke így fogalmazott: „Elkezdődött egy huzavona, már-már zsarolás, hogy az MTA hogyan akasztja fel magát, mert ha nem, akkor ők, mármint a kormány akasztják fel”; így nyilatkozott a kormány, az önkéntes tárgyalási stílusáról.

Az meg egészen egyszerűen gusztustalan, hogy az a Palkovics miniszter kéri számon a tudományos teljesítményt a Tudományos Akadémia tagjain, aki korábban kutatóként szerződésben vállalt kötelezettségének nem tett eleget, nem publikált, legalábbis látható nyoma ilyen publikációnak nem volt, miközben kormánypárti lapok, a lakájmédia egymás után írja a cikkeket arról, hogy alacsony a Magyar Tudományos Akadémia kutatóinak teljesítménye, például nem publikálnak elég sűrűn. Olyanok kéri számon a teljesítményt magyar tudósokon, akiknek ilyen látható teljesítmény nincs a tarsolyukban.

Nemhogy adnának a Magyar Tudományos Akadémia céljaira pénzt, ellenkezőleg: közpénzt vonnak el tőle, miközben szemünk láttára jönnek létre óriási magánvagyonok az országban; nem másból, mint a közpénz megcsapolásából.

Nem lehet tudni, hogy egyszerűen miniszterelnöki utasításra teszik tönkre a Magyar Tudományos Akadémiát, vagy egyszerűen a megfelelési kényszer az, ami erre ösztönözi Palkovics miniszter urat, a végeredmény sajnos mindegy. A legnagyobb magyar egyik legnagyobb teljesítményét, a Magyar Tudományos Akadémiát fogják önként, ha nem vigyázunk,

tönkretenni. Ebben az értelemben önként ehhez az emberi nagysághoz nem érnek fel, Széchenyi Istvánnak a sarkantyújáig nem érnek fel. Hogy ki a legnagyobb magyar, azt tudjuk, és hogy ki a legkisebb magyar a kormányoldalon, sajnos erre a címre van bőven jelentkező, és nem, nem a termetre gondoltam. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Párbeszéd és az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében Cseresnyés államtitkár úr reflektál. Tessék!

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársam! Megpróbálok nagyon röviden válaszolni, hisz a mai nap folyamán egy, az MTA-val, a Magyar Tudományos Akadémiával kapcsolatos felvetésre, kérdés-öszönre reagáltam, és próbáltam visszaautasítani azokat a félrevezető gondolatokat, mondatokat, amelyek elhangzottak egy DK-s képviselő szájából. Éppen ezért nem akarom megismételni, mert gondolom, ön itt bent volt a teremben, az Országgyűlés termében, és hallotta a hozzászólásomat.

Természetesen el kell mondani azt, hogy Széchenyi Istvánt nagyra becsüljük. Nagyra becsüljük azt a kezdeményezést, amelynek révén, amelynek segítségével a Magyar Tudományos Akadémiát sikerült létrehozni, megalakítani, és egy épületet, egy intézményt is sikerült létesíteni, ahol az elmúlt évtizedekben, több mint száz éve folyamatosan komoly tudományos munka folyt. Népünknek, nemzetünknek, Magyarországnak sok-sok dicsőséget hozott az ott elvégzett munka eredményeképpen, az akadémikusok segítségével és az ő munkásságuk eredményeképpen. De vissza kell utasítanom az ön különböző sejtetéseit, többek között Palkovics miniszter úr munkásságával kapcsolatban. Azért nem idézem ide részletesen azokat a gondolatokat, amelyek megfogalmazódnak a fejében, mert ha elolvasta volna a Magyar Tudományos Akadémia elnökének a legutolsó nyilatkozatát az ön egyik felvetésével kapcsolatban, akkor tudná, hogy megvan a válasz arra is. Ön csak itt próbál sejtetni, sugallni valami rosszat.

(12.20)

Önök, például ön kér olyat számon Palkovics miniszter úrtól, akik annak idején egy olyan minisztert állítottak a kormányuk egyik tagjaként, aki az MTA bizonyos intézményeit a földdel egyenlővé akarta tenni. Én kérdezem öntől akkor, ha lehet, egy költői kérdésként, hogy vajon tapsolt-e ön 2006-ban Kóka János gazdasági miniszter úrnak akkor, amikor ő azt mondta, hogy az MTA azon területeit, amelyek nem szolgálják közvetlenül a versenyképességet, a földdel kell egyenlővé tenni. Ezt ön megtapsolta, ezzel ön annak idején, mint az MSZP frakciójának tagja egyetértett, most meg ön kéri számon azt a kezdeményezést,

azt a szándékot, amelyik a magyar tudományos élet, a háttérintézmények hatékonyabb működését próbálja elősegíteni? Azt mondom, hogy szégyellje magát, képviselő úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Hende Csaba képviselő úr, a Fidesz képviselője napirend előtti felszólalásra jelentkezett: „Aktuális ügyeink” címmel. Parancsoljon!

HENDE CSABA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az európai parlamenti választás tétje a bevándorlás. Európa jövőjéről van szó, az embereknek pedig joguk van tudni, mire készül Brüsszel. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Soros!)* A jelenlegi bevándorláspárti brüsszeli többség növelni kívánja a bevándorlást, ami azt jelentené, hogy Európa nem marad az európaiaké. Brüsszel semmilyen valódi segítséget nem ad a nemzetállamoknak *(Gréczy Zsolt: Kampany.)* a határvédelemhez, ellenben olyan programokat hirdet meg, amelyekkel a migránsokat immár törvényesen szabályozott keretek között behozná az Európai Unióba.

Az uniós vezetők, például Jean-Claude Juncker európai bizottsági elnök is folyamatosan arról beszélnek, hogy lehetővé kell tenni a legális migrációt Európába. Az Európai Parlament is több migrációt elősegítő döntést hozott, sok-sok milliárd forintot akart például adni a bevándorlást támogató civil szervezeteknek. *(Folyamatos közbeszólások az ellenzék soraiból.)* Brüsszel asztalán tehát ott sorakoznak a tervek, amelyekkel még több migránst akarnak behozni. A most véget érő ötéves uniós ciklus úgy jellemezhető, hogy a migránsokat nem sikerült kint tartani, az Egyesült Királyságot pedig nem tudták benn tartani. A brüsszeli testület pedig az Európában történtekért senki másra nem háríthatja át a felelőséget.

Tisztelt Országgyűlés! A brüsszeli bürokrácia le akarja tagadni a bevándorláspárti terveket, az Európai Parlament és az Európai Bizottság korábbi döntései és állásfoglalásai azonban lebuktatják őket. Ezek a tervek mind egy irányba mutatnak: fokoznak a bevándorlást Európába. Ez alapjaiban veszélyezteti Magyarország biztonságát, és ezért döntött úgy a kormány, hogy széles körű tájékoztatást ad.

Az Európai Bizottság és az Európai Parlament bevándorlással kapcsolatos javaslatai és döntései szinte teljesen egybevágóak azzal, amit Soros György javasolt több részletben közzétett állásfoglalásaiban. Ismert, hogy Soros évi egymillió bevándorlót akar Európába hozni. Kérjük az Európai Bizottságot, hogy hozza nyilvánosságra Soros György brüsszeli biztosokkal folytatott találkozóinak jegyzőkönyveit, és adjon tájékoztatást arról, hogy milyen döntések születtek ezeken az egyeztetéseken. Hiába próbálják letagadni, az Európai Parlament 2017 novemberében megszavazta a betelepítési kvótát. Állandó és kötelező elosztást akartak és akarnak, és ha valaki ebben nem vesz részt, akkor büntetéseket kívánnak kiszabni, ezt nem vonták vissza, ezt életbe akarják léptetni. Az erre

vonatkozó előterjesztés az Európai Parlament honlapján is szerepel.

Az Európai Parlament tavaly december 11-én szavazott erről, és arra szólította fel az Európai Bizottságot, hogy idén márciusig dolgozza ki a programot, mert úgymond sürgős. Ezt a javaslatot humanitárius köntösbe bújtatják, de a lényeg ugyanaz: az új eljárás bevándorlók milliói számára nyújtana bízik meghívót. A migránskártyákkal, bankkártyákkal kapcsolatban el kell mondanom, egy friss kimutatás szerint csak idén januárban 63 ezer bevándorló kapott ilyen kártyára pénzbeli utalást, ezt a programot is az Európai Bizottság pénzeli.

Az Európai Parlament idén január 17-én döntött arról, hogy jelentősen emeljék a politikai aktivista csoportok támogatását, és 1,8 milliárd eurót, azaz 570 milliárd forintnak - 570 milliárd forintnak! - megfelelő összeget fizetnének nekik. A tapasztalatok alapján az ilyen forrásokat rendre azok a szervezetek kapják, akik támogatják a bevándorlást és támadják a nemzeti szuverenitást és a nemzeti jogköröket védő kormányokat. Egy baloldali klasszikust idézve, ebből az 570 milliárd forintból „ó, be sok, ó mennyire sok lélegeztetőgépet lehetne vásárolni”.

Tisztelt Országgyűlés! Az Európai Bizottság 2018 májusában azt is szorgalmazta, hogy úgy alakítsák át a kohéziós politikát, hogy a korábbihoz képest több pénzt kapjanak a bevándorlókat befogadó országok, míg a migrációt elutasítók kevesebbet. A brüsszeli Bizottság a határvédelmi jogokat is át kívánja alakítani és a Frontextet akarja megerősíteni. Európa azonban nem képes felállítani egy olyan határvédelmi erőt, amely teljes hosszában képes lenne megvédeni határait, vagyis továbbra is szükséges a tagállami felelősségvállalás. Ám Magyarország hiába kérte és az Európai Unió, bár többször megígérte, hogy határvédelmi költségeinek legalább a felét térítse meg, egyetlen egyszer sem kaptunk egy fillért sem.

Tisztelt Országgyűlés! A májusi európai parlamenti választás tétje tehát az, hogy meg kell állítani a Frans Timmermans vezette bevándorláspárti erőket. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Dömötör Csaba államtitkár úr a kormány nevében, parancsoljon!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Egy másik szempontból szeretném megközelíteni ugyanezt a témát. Az elmúlt napokban erős politikai tüzéségek támadás érte a családvédelmi akciót, és elsősorban olyan csoportoktól érkezett ez a támadás, akik a migrációban látják Európa jövőjét. Ami a példákat illeti, egy oxfordi gerontológus azért kritizálta a magyar lépéseket, mert azt mondja, hogy Afrikában születik épp elég gyerek. Korábban ugyanó azzal érvelt, hogy azért is jó, ha alacsony a gyermekvállalási hajlandóság, mert minden meg nem születő gyermek 58 tonnával kisebb szén-dioxid-kibocsátást

jelent. (Közbeszólások az ellenzéki padsorokból.) Mások ehhez azt is hozzátették, hogy egyébként is a robotoké a jövő. Tehát tumbol az önfeladás, az önfeladási politika, amely nemcsak a magyarok jövője iránt érzéketlen, hanem Európa jövője iránt is.

Itthon is hallunk azért cifra véleményeket. Például Hadházy Ákos szerint a mostani családpolitikai lépések a hitleri Németországot idézik, és ha ezeket a kommenteket meghallgatjuk, akkor könnyen arra a következtetésre juthatunk, hogy az önfeladási kultúrának, az önfeladás politikájának idehaza is komoly hídfőállásai vannak, nagy-nagy szerencse, hogy nem a kormányzaton belül. Jegyezzük meg ezen a ponton, hogy ennek a politikának nincsen Magyarországon támogatottsága, a nemzeti konzultációban a magyarok világosan elmondták, hogy nem migrációt akarnak, hanem a gyermekek nevelő családok célzott támogatását. A családvédelmi akción túl ezért is jelentette be a kormány pár nappal ezelőtt a falusi CSOK-programot, amely segítségével kistelepülésen élő száz-ezernyi ember kaphat segítséget lakásvásárláshoz vagy -felújításhoz.

Tisztelt Ház! A múlt héten a kormány tájékoztató akciója ügyében is nagy volt a nemzetközi mozgás, ahol is a „mozgás” szó talán nem igazán fedi le a támadások intenzitását. Figyelemre méltó és furcsa az a próbálkozás, amellyel megpróbálják letagadni, teljesen letagadni a bevándorlást ösztönző terveket. Ilyen alapon azt is nyugodtan letagadhatnák, hogy a Föld gömbölyű.

A valóság azonban a mi oldalunkon áll, a tények velünk vannak szövetségben, mert hiába tagadják, az Európai Parlament 2017 novemberében megszavazta a kötelező, létszámkorlát nélküli betelepítési kvótát. Hiába tagadják, a migránskártyaprogram működik már most is, idén januárban 60 ezer bevándorló kapott pénzt. Hiába tagadják, az Európai Parlament megszavazta a migránsvízumot is, és felhívta arra az Európai Bizottságot, hogy idén tavaszig dolgozza ki a részleteket. Hiába tagadják, több pénzt szavaztak meg a politikai aktivista csoportoknak, miközben az a javaslat is ott van feketén fehéren, hogy a bevándorlást ellenző országoknak kevesebb támogatást kellene adni.

Aki pedig a határvédelemről szóló állításokat vitatja, annak ajánljuk figyelmébe Merkel kancellár asszony két beszédét. Mind a kettőben amellet érvelt, hogy a Frontex ügynökség megerősítése valójában a határvédelmi jogok elvételét jelentené a tagországoztól.

(12.30)

Szóval, hiába tagadják, a szavazási jegyzőkönyvek, az írásos állásfoglalások és a nyilatkozatok magukért beszélnek, mindenki ellenőrizheti őket.

Szeretnék még itt a Házban egy dologra utalni, reagálni. A baloldal csúcsjelöltje, Frans Timmermans úr ezen a hétvégén is újra két lábbal szállt bele Magyarországra. Többek között úgy fogalmazott, hogy

Magyarországról nem látni Európát. Lennének olyan megjegyzéseink, amelyeket ha elmondanánk, akkor a jegyzőkönyv könnyen belepirulna, de megtartjuk magunknak, ehelyett annyit mondanánk, hogy szerintünk éppen azok nem látják Európa érdekeit, akik az önfeladás vitorlájába fújják a szelet, és nyílt társadalmat akarnak, teljesen kiszolgáltatottá tennék Európát azzal, hogy kitérnék a kapuit nagy néptömegek előtt; mindezt úgy, hogy ezelőtt egyáltalán nem kérték ki az európai állampolgárok véleményét erről.

Mi nem kérünk a gyarmatosító hangnemből, az elitista arroganciából, főleg nem egy olyan embertől, akinek a pártja odahaza 10 százalékos támogatottság alá esett. Magyarország mindig is Európa része volt, és túl sokszor védtük Európát ahhoz, hogy az ilyesfajta sértegetéseket eltűrjük. A kommunizmus emléknapiján, a kommunizmus emléknapiján is szeretnénk egyértelművé tenni, hogy mi a legnehezebb időkben is kiálltunk magunkért, és nincs szükség senki hitelesítő pecsétjére ahhoz, hogy tudjuk, mit jelent európainak lenni és megvédeni az európai értékeket.

Szóval, ha a baloldali képviselőtársak legközelebb találkoznak a saját csúcsjelöltjükkel, akkor azt javasolom nekik, hogy nyugodtan adják át neki ezt az üzenetet. Köszönöm, hogy meghallgattak. (Taps a kormánypárti padsorokban.)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk.

A mai napon **napirend utáni felszólalásra** jelentkezett Becsó Zsolt képviselő úr, Fidesz; Stummer János képviselő úr, Jobbik; Hoppál Péter képviselő úr, Fidesz; Nagy Csaba képviselő úr, Fidesz; és Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik.

Tisztelt Országgyűlés! Most, 12 óra 32 perckor elkezdjük a **kérdések** és azonnali kérdések tárgyalását.

Tisztelt Országgyűlés! Rig Lajos képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Újabb milliárdok uszító plakátokra, az emberek gyógyítására meg nem telik. Rendben van ez így?”** címmel. Parancsoljon!

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Mint bizonyára azt ön is tudja, az elmúlt hetekben a híradások az SMA-betegekről szóltak. Az SMA-betegség egy úgynevezett leggyakoribb, de legritkább betegségeknek csoportja. (Sic!) Ez egy genetikai betegség, amelynek gyógyítására ez idáig sajnos nem volt lehetőség, illetve a terápiát sem ismerték, majd 2016 decemberében jött egy nagy áttörés: az Amerikai Egyesült Államokban bevezettek egy új gyógyszert, a Spinraza nevű gyógyszert, amely hatékonyan bizonyult minden egyes életkorban és minden egyes típusában az SMA-betegségeknek.

2017 júniusától ez a gyógyszer elérhetővé vált az Európai Unióban is, de azt tudjuk, hogy az Unió több tagállamában többfajta finanszírozási módszer van.

17 olyan tagállam van, amely minden egyes korosztálynak minden egyes típusban ingyenesen juttatja ezt a gyógyszert a betegek számára, és a 11 (*sic!*) ország között van - most jól kapaszkodjanak meg! - Románia is. Ez egy nagyon drága gyógyszer, 138 millió forint egy adagja, de Románia mégiscsak meg tudja azt tenni, hogy minden egyes állampolgár, minden egyes, ilyen betegségben szenvedő állampolgárának ingyen és bérmentve tudja juttatni.

Úgy gondolom, hogy magyar honfitársaink gyógyításának is ez lenne a fő célja, és azt gondolom, hogy kibírnánk, ha pár plakáttal kevesebb lenne az utak mentén, és közel 4 milliárd forint átcsoportosítása megoldaná azt a problémát, amelyben ma Magyarországon az SMA-betegek szenvednek. 38 beteget kezelnek jelen pillanatban Magyarországon, de a NEAK holnapján elérhető adatok szerint 30 olyan beteg van még, aki vár a kezelésre. A 30 betegből 20 gyermek és 10 felnőttkorú.

Azt szeretném kérdezni államtitkár úrtól, hogy számíthatnak-e kormányzati segítségre azok a betegek, akik eddig nem kapták meg a kezelést, és minden egyes SMA-beteg számíthat-e az ingyenes gyógyításra és kezelésre. Várom megtisztelő válaszát. (*Taps a Jobbik padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rétvári államtitkár úr, parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azt hiszem, sok mindennel tisztában van, hiszen az elmúlt napokban is ön is több írásbeli választ kapott az azal kapcsolatban, hogy a kormány mit tett azért, hogy az ezen betegségben és más ritka betegségben szenvedő gyerekek, felnőttek egyaránt hozzájussanak ahhoz a terápiához, ami nekik szükséges, még abban az esetben is, ha ezek rendkívül drágák. Ennek érdekében két és félszeresére növeltük 2010 óta azt a költségvetési keretet az Egészségbiztosítási Alapon belül, amelynek a költségére lehet ilyen nagyon drága beavatkozásokat végezni.

Azt hiszem, nagyon fontos, hogy két és félszer annyi lehetőségünk van anyagilag most az ilyen nehéz helyzetben levő családokat támogatni, hiszen itt egy rendkívül nehéz élethelyzetről van szó, ami az egész családot megviseli.

Ahogy ön is említette, már 38 beteg kezelése ezzel viszonylag gyorsan meg is kezdődött, ami 1,2 milliárd forintot jelentett eddig, amennyiben ezt a 38 embert kezdtük kezelni. Az, hogy ön valójában politikai hasznot szeretne ebből az ügyből vagy pedig segíteni szeretne ezeknek az embereknek, abból lehet egyértelmű, hogy nem úgy szólal föl általában, hogy többet szeretne nekik, hanem mindig stadionozik egyet vagy mutyizik egyet, vagy plakátkampányozik egyet, így vezet föl ezt a kérdést. Pedig lehetne itt higgadtan és nyugodtan is beszélni egymással erről a kérdéssről, hiszen ennek a gyógyszernek az alkalmazásáról is

minden esetben egy orvosi csapat, egy orvosi team dönt.

Ön is tudja, hogy az európai gyógyszerhatóság a készítő további klinikai vizsgálatok elvégzésére kötelezte, hiszen nincs kellő mértékű vizsgálat ahhoz, hogy minden korcsoportban a betegség egyes lefolyásait vizsgálva tudjanak segíteni. Ez a gyógyszer sem olyan gyógyszer, amely vissza tudja fordítani a folyamatokat, hanem az eddigi vizsgálatok alapján olyan, amely lassítani tudja vagy meg tudja állítani. Ennek ellenére úgy döntött a kormány, hogy a költségvetésből, ha egy orvosi bizottság úgy dönt, hogy azon betegek személy szerint ebben a betegségben segíthet ez a gyógymód, akkor éves szinten 175 millió forintot költünk arra, hogy ebben segítségére legyünk, és megpróbáljuk lelassítani, megállítani a betegség lefolyását.

Hogy ki kapja meg, azt természetesen (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) nem minisztériumoknak vagy politikusoknak kell megmondani, hanem minden esetben ezeknek az orvosoknak, hogy kinél várható a leginkább javulás a folyamatokban. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Molnár Zsolt és Korózs Lajos képviselő urak, az MSZP képviselői, kérdést kívánnak feltenni az innovációért és technológiáért felelős miniszternek: „**Mi lesz a halálút sorsa? 2.**” címmel. Korózs képviselő úr, parancsoljon!

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Molnár Zsolt képviselőtársam jó néhány héttel ezelőtt kérdést intézett a tárcához a 81-es út kapcsán, ugyanis borzasztó állapotok vannak, és az utóbbi kérdés elhangzása óta is történtek halálos balesetek ezen az útszakaszon. Államtitkár úr a válaszában annak idején azt említette, hogy igazából nincs esély, hogy 2022-ig bármiféle komolyabb beavatkozás realizálódjon ezen az útszakaszon, igaz, azt el kell hogy mondjuk: a Mór és a megyehatár közötti útszakaszon, ez 8-9 kilométeres útszakasz, megtörténtek a felújítások.

Ugyanakkor felhívom a figyelmét a tisztelt Háznak és államtitkár úrnak, de nyilvánvalóan ön is tudja, hogy az M1-es rekonstrukciója kapcsán újabb problémák adódhatnak, hiszen a gépjárműforgalom jelentős része erre az útszakaszra fog terelődni. A helyben élő emberek elsősorban a kamionforgalom bővülése kapcsán aggódnak. Ebből adódóan nem nehéz levonni azt a konzekvenciát, hogy a forgalom növekedett, a balesetveszély növekedett, és azt gondoljuk, hogy ilyen tüneti kezelésekkal ezeket a problémákat nem lehet megoldani.

Éppen ezért kérdezem államtitkár úrtól, hogy mikorra tervezik a 81-es út négysávosra való bővítését, illetve kérdezem, hogy a 8126-os útvonalszakasz felújítását mikorra tervezik. Köszönöm szépen. Megtisztelő válaszát várom. (*Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Cseresnyés Péter államtitkár úr, tessék!

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Meggyőződésem, hogy az állampolgárok érdekképviselete az országgyűlési munka lényege és értelme. Ezért különösen szomorú, hogy az ellenzéki képviselők megszólalásait arra használják, hogy a valós érdekképviselet helyett csúsztassanak, félreinformáljanak, legyen szó akár hazai fejlesztésekről, akár brüsszeli, migrációval kapcsolatos tervekről. Ugyanis a korábbi válaszomban nem szerepelt olyan információ, amiből józanul bárki is arra következtethetne, hogy 2022-ig a térségben nem kerül sor közútfejlesztésre.

(12.40)

Ön is nagyon jól tudja, hogy a közlekedésfejlesztési projektek előrehaladását a kormány negyedévente felülvizsgálja, ennek során pedig a lista és az ütemezés módosítására is sor kerülhet.

Akkor is eltér a tényektől a kérdező, amikor a korábbi válaszból a 81-es út közlekedésbiztonsági mutatóinak romlását próbálja levezetni. Az M1-es autópálya bővítésének előkészítése során a 81-es út esetében is végrehajtottuk és végrehajtjuk a szükséges forgalombiztonsági fejlesztéseket. Ezek a legtöbb esetben, sőt azt lehet mondani, szinte mindig meghozzák a tőlük vár eredményeket. A 8126-os jelű összekötő úttal kapcsolatban sem érdemes aggodalmat keltenie, ugyanis meg fog valósulni a beruházás a közbeszerzési eljárások sikeres lezárását követően.

Tisztelt Képviselő Úr! A kormány közlekedésfejlesztési intézkedéseinek kedvező hatásait az ország minden vidékén tapasztalják az állampolgárok. Nem irigylem önt és ellenzéki képviselőtársait, hogy ilyen vagy ehhez hasonló kísérletekkel próbálják elkenődni és bagatellizálni azt a fejlesztéshalmazt és fejlesztéssorozatot, amely az elmúlt időszakban az országban akár csak az utak fejlesztése tekintetében is megvalósult.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! László Imre képviselő úr, a DK képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**Tiborcz István vámpír üzemmódban?**” címmel. Parancsoljon!

DR. LÁSZLÓ IMRE (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Szíjjártó Péter megüzente a svéd kormánynak, hogy mi a családokra költjük a pénzt, és nem a migránsokra. Azt persze elfelejtette hozzátenni, hogy csak bizonyos családokra, például Tiborcz Istvánéra.

A vérplazmagyűjtés és -kereskedelem sokmilliárdos üzlet, ez pedig fényt gyűjtött a miniszterelnök vejének agyában is, ami mindenképpen örvendetes

fejlemény az után, hogy az Elios által felszerelt közvilágítással csak sötétséget és félhomályt tudott teremteni az érintett több tucat településen. Két éve jelent meg a vérplazma gyűjtésével foglalkozó cégek sorában a Tiborczhoz köthető Plasma Expert Kft. A plazmaért és véradásért az egészségügyi törvény szerint tilos a donoroknak fizetni, megtéríthetők viszont az ezzel kapcsolatos költségeik. Tiborcz piacra lépéséig a véradásért 8-10 ezer forintot kaptak a donorok, ekkor azonban az EMMI - hogy, hogy nem - 3500 forint körüli összegben maximálta a kifizethető összeget.

Az új jelenség, ami tapasztalható azóta, hogy egyre több összeszurkált, leromlott állapotú fiatal fordul kollégáimhoz. Nem drogfogyasztók ők, hanem olyan, jórészt tanuló fiatalok, akik csekély jövedelmüket plazmaadással egészítik ki. A térítési díj csökkentésével kénytelenek megélhetésük érdekében a korábban két-háromszor több alkalommal plazmát adni. A kormány tehát a szegény sorsú fiatalok egészségkárosodása árán nyert pénzt költi többek között a Tiborcz családra.

Kérdezem az államtitkár urat: miért csökkentették a vér- és plazmaadásért kifizethető költségtérítés összegét? Összefésülik-e az adással kapcsolatos adatokat? És miért fontosabb Tiborcz István profitja, mint az európai magyarok egészsége? Köszönöm. *(Taps a DK padsoraiból.)*

ELNÖK: Rétvári államtitkár úr, tessék!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az emberi erőforrások minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az ön felszólalása valótlán alapokból indult ki, éppen ezért hibás következtetést is vont le, és azt hiszem, egy volt kórházigazgatóhoz nem feltétlenül méltó szinten is hangzott el.

Azon állítás ügyében, amelyből ön kiindult, hogy ezeknek a cégeknek, amelyeket a sajtó összekötött Tiborcz Istvánnal, lenne bármi valós köze is az említett úriemberhez, bírósági eljárásokat indítottak, a bírósági eljárásokat a cégek megnyerték, mindenkiről kimondták, hogy valótlán állította azt, amit ön most itt a parlamentben háromszor elmondott. Elismételheti ön itt a parlamentben is, de bírósági ítéletek születtek arról, hogy amit ön állít, az nem valós. *(Tordai Bence közbeszólása.)* Úgy látom, a DK-nak ez továbbra is módszere, teljesen mindegy, hogy kimondja a bíróság valamilyen állításról, hogy valótlán, önök akkor is elismételgetik, mert úgy gondolják, hogy ettől valóság válik. *(Dr. Lukács László György: Ti is ezt csináljátok! - Pintér Tamás: És a sajtóperek?)*

Ezzel szemben és az önök 2010 előtti vizitdíjas, kórházbezárás, kórházi napidíjas hozzáállásával szemben mi azt az elvet követjük, hogy mindig a betegek érdeke a fontos, és nem lehet az egészség üzlet, nem lehet a profit fontosabb, mint a betegek gyógyítása. Éppen ezért fontos az, ami Magyarországon generációk óta igaz és fontos alapelv, hogy a véradás,

akár a klasszikus véradás, akár a vérplazma adása, mindig önkéntes kell hogy legyen, és mindenfajta kényszertől vagy anyagi ösztönzőktől mentes. Ez természetesen nem jelenti azt, hogy költségtérítést ne lehetne erre az időszakra kifizetni. A magyar szabályozás olyan, mint Ausztriában vagy Csehországban; érdekes módon azokat a szabályozásokat ön nem kritizálta. *(Ungár Péter közbeszólása.)* Az volt a célunk, hogy akik a korábbiakban vért adtak, ne menjenek át teljes mértékben a vérplazmaadásba, és ezért a vérellátó szolgáltatnak ne legyen vérhiánya, hanem a vérplazmaadások mellett kötelezően előírtuk a véradás kötelezettségét is, pontosan azért, hogy az állami vérellátás, a minden beteg gyógyulásának lehetősége ne szenvedjen csorbát. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Demeter Márta képviselő asszony, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a pénzügyminiszternek: **„Tervezi-e a köz-eljövőben a kormány, hogy végre a magyar emberek érdekeit képviselje a multikéi helyett?”** címmel. Parancsoljon!

DEMETER MÁRTA (LMP): Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Önök előszeretettel hivatkoznak a nemzetre meg a magyar családokra, és hosszú évek óta mást sem halunk önöktől, mint azt, hogy Magyarország az első az önök számára. Ám sajnos a tények mást mutatnak.

Önök tavaly rekordot döntöttek a multinacionális vállalatoknak odaitélt anyagi támogatásokkal. Tavaly egyedi kormánydöntésekkel több mint 86 milliárd forintot osztottak ki a multinacionális cégeknek, a korábbi években pedig 71 milliárd, illetve 64 milliárd forintot fordítottak hasonló célra. A kormány multik irányában tanúsított nagyvonalúsága 2010 óta odáig vezetett, hogy 346 milliárd forintjába került a magyar adófizető polgároknak. Emellett ezeknek a cégeknek több száz milliárd forintnyi adókedvezményt is adnak, amiről a magyar kis- és közepes vállalkozások még csak nem is álmodhatnak. Önök egy rossz szerkezetű és kiszolgáltatott gazdaságot hoztak össze. A futó nagyberuházások alapján 16-szor annyi nagyberuházást visznek külföldi vállalatok, mint magyar cégek, miközben a magyar cégek tőkeínségben szenvednek. A külföldi tulajdonú cégek növekednek, a hazaiak pedig folyamatosan leszakadnak tőlük.

Kérem, hogy ne jöjjenek a felminősítésekkel, vagy azzal, hogy támogatásukkal milyen sok új munkahelyet sikerült létrehozniuk, hiszen nagyon rossz az egyenlegük, nyolc év alatt mindössze 45 ezer új munkahelyet sikerült teremteni, csillagászati áron, hiszen egy munkahely 11 milliárd forintba került a magyar embereknek. Hol van az egymilliárd munkahely?

A magyar gazdaság versenyképessége egyáltalán nem javult, az Országgyűlésben pedig a gyalázatos rabszolgatörvény megszavazásával feltétlen lojalitásukról biztosították a külföldi nagybefektetőket, a

multinacionális nagyvállalatokat. Ezeknek a vállalatoknak szolgáltatják ki a magyar munkavállalókat. A bérek terhei közben folyamatosan csak nőttek, a köztisztviselői illetményalap pedig tíz éve nem emelkedett. A kormány magukra hagyta a magyar munkavállalókat. Ezek után, bár nem vagyunk túl optimisták a válaszukat illetően, mégis megkérdezem államtitkár urat, tervezi-e a kormány, hogy a jövőben végre a magyar emberek érdekeit veszi figyelembe a multikéi helyett. *(Taps az ellenzék padsoraiból.)*

ELNÖK: A kérdés megválaszolásával a miniszterelnök a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Sziijártó Péter külgazdasági és külügyminisztert bízta meg. A kérdésre a miniszter felkérésére Menczer Tamás államtitkár úr válaszol. Parancsoljon!

MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Mielőtt a beruházásokra rátérnénk, engedje meg, hogy elmondjam, a felszólalásából megértettem, hogy ön szeretné átvenni a Külgazdasági és Külügyminisztérium irányítását. Ezzel nem vagyok meglepve, látom, hogy a Honvédelmi Minisztériummal már jól elboldogul. *(Zaj az LMP és a DK padsoraiból. - Demeter Márta: Micsoda? - Arató Gergely: Nagyon gyenge! - Tállai András: Nagyon igaz!)*

Másodikként engedje meg, hogy azt is elmondjam, pontosan tudjuk, hogy ön sem a munkavállalókért nem aggódik, sem senkiért, hiszen az ön korábbi pártja, az MSZP tette tönkre ezt az országot, a jelenlegi pártja pedig szoroson együttműködik a korábbi pártjával. *(Demeter Márta: Az emberekről beszéljen, államtitkár úr!)*

Ami a beruházásokat illeti, merthogy ön persze keres egy ürügyet, amivel támadhatja ezt a kormányt *(Zaj az LMP és a DK padsoraiból. - Arató Gergely közbeszólása.)*, de az ürügy is nonszensz, a beruházásokról szeretném önnek elmondani... Bár elmondta, hogy miről ne beszéljek, miről beszéljek, ez egy furcsa műfaj, hogy ön próbál határokat szabni, de próbálom ezeket a határokat feszegetni.

(12.50)

A beruházások tavaly 17 ezer munkahelyet hoztak ebbe az országba, 2014 óta pedig 71 800 munkahely létesült a beruházásoknak köszönhetően. Az sem igaz, hogy nincsenek magyar beruházások. A tavalyi évet tekintve a német csoport volt 28 projekttel az első helyen, a második helyen pedig az amerikai és a magyar beruházók voltak 15-15 beruházással. Az sem igaz, hogy itt összeszerelő üzem jön létre. Szeretném tájékoztatni, hogy tavaly a beruházásoknál 425 ezer forint volt az átlagbér, ez 40 százalékkal nagyobb, mint volt 2017-ben a beruházásoknál.

Az világos, hogy önök ezeket a beruházásokat támadják. Bár ezekért a beruházásokért régiós szinten,

de a régió túlmutató szinten is öldöklő versengés folyik, mégis támadják ezeket. Értem, hogy buzog a kommunista örökség és a kommunista hagyomány, mégis kérem, hogy ezeket a beruházásokat ne támadják. Tisztelettel szeretném jelezni, hogy olyan fejre ejtett politikai társaságot, mint a magyar ellenzék, egész Európában nem láttak. A beruházásokat mindenhol örömmel fogadják. Önök se vegyék el a magyar emberek lehetőségét!

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Ágh Péter, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: **„Mit jelenthet Észak-Vas megye számára a most induló Magyar Falu Program?”** címmel. Parancsoljon!

ÁGH PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! A kormány 2010 óta figyel arra, hogy az ország településeit a rendelkezésre álló források figyelembevételével fejlessze. Ennek keretében kezdeményezte Orbán Viktor miniszterelnök úr a „Modern városok” programot, amely komoly beruházásokat indított el a megyei jogú városokban. Ezek révén XXI. századi módon valósulhatnak meg az ott élők tervei, álmái. Ezt követően új lépést jelent a „Magyar falu” program elindítása. Gyopáros Alpár kormánybiztos úr koordinálásával számos olyan programpontra került kidolgozásra, amelyek erősíthetik a kistelepüléseket. Nagy szükség is van erre, hiszen újabb és újabb lépéseket kell tenni azért, hogy hatékonyan lehessen tenni a falvak megtartó erejéért. A szocialista kormányok alatt a vidék Magyarországáé ugyanis hátrányos helyzetbe került. Ne felejtjük el azt sem, hogy az Orbán-kormányknak kellett kiváltania a településeket az adósságcspadából.

Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt években a kormány támogatásával elindultunk az építkezés útján. A most induló programmal pedig olyan mértékű forrást biztosítanak a magyar költségvetésből ezen települések számára, amelyekre nem volt példa a rendszerváltás óta. Választókerületem, Észak-Vas megye 77 települése közül 74 érintett, hiszen 5 ezer fő alatti falu vagy kisváros. Ezúton is szeretném kifejezni tiszteletemet az ott élők iránt. Munkájukkal, otthonukért érzett szeretetükkel maguk is sokat tesznek lakóhelyükért. Bízom abban, hogy a „Magyar falu” program számukra is újabb lehetőségeket biztosíthat. Vas megye aprófalvas vidék, emiatt személyesen is elkötelezett vagyok a kormány ezen kezdeményezése mellett.

A fentiek alapján tisztelettel kérdezem államtitkár úrtól, hogy mit jelenthet az ország és választókerületem, Észak-Vas megye számára a most induló „Magyar falu” program.

Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Orbán Balázs államtitkár úr, parancsoljon!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Egyetértés alakult ki kettőnk között az ügyben is, hogy a balliberális kormányokkal ellentétben, amelyek a vidéktől mindig csak elvették a pénzt és a lehetőséget, a polgári kormány erősíti a vidéket. Több munkát, több megélhetést és kiszámíthatóbb jövőt kíván nyújtani a vidéken élőknek és kifejezetten is a vidéki fiataloknak. Van mit bepótolnunk, hiszen a korábbi balliberális kormányok számára a vidék, a magyar mezőgazdaság, a magyar falu soha nem volt érték. Míg a szocialista kormányok munkanélkülivé tették az embereket, addig a polgári kormányzásban a segélyt felváltotta a munka, 12 százalékról 3 százalék környékére csökkent a munkanélküliség, két számjegyű reálbér-emelkedésről beszélhetünk, 27 éve nem éltek annyian munkából, mint ma. S ebből a leghátrányosabb helyzetben élők is profitálnak, segély helyett jövedelemből élnek.

Mi úgy gondoljuk, hogy a „Magyar falu” program emellett mérföldkő a vidék támogatásában. Legfontosabb célkitűzésünk, ahogy említette is, az 5 ezer fő alatti települések népességmegtartó erejének növelése. 2019-ben a kormány 150 milliárd forintot szán erre a programra, de nyilván a program hosszú távú hatásait akkor fogjuk érezni, ha ez egy ciklusokon átívelő programként marad fenn a magyar vidékfejlesztés történetében.

A 2887 5 ezer fő alatti településből 2031 érintett, mind a belterületi, mind a külterületi 3-as, 4-es, 5-ös jelű utak felújítására szolgáló forrásokban, mind a kifejezetten a „Magyar falu” programmal, mind pedig a falusi CSOK-kal összefüggésben. 18 célterületet jelöltünk meg. Az első pályázati kiírások a héten jelennek meg. Nekünk az a célunk, hogy legalább 2 ezer település idén is érezze a saját bőrén a „Magyar falu” program jótékony hatását.

Köszönöm szépen a támogatásukat, és kérem, kísérik figyelemmel a megjelenő pályázatokat. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Pintér Tamás képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az innovációért és technológiáért felelős miniszternek: **„A közpénzek után már a magyarok élete sem számít?”** címmel. Parancsoljon!

PINTÉR TAMÁS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mindenki tudja, hogy Magyarország városaiban az elmúlt években létrejött közvilágítás-fejlesztések botránnyosan és minden minőségi követelményt alulmúlóan valósultak meg. Mindenki tudja azt is, hogy az ország városaiban a közvilágítás kiépítése és felújítása során nem történt más, mint a közpénzek ellopása haverokon és strómánon keresztül.

Mindenki tudja ezt, talán egyedül kivétel ez alól Polt Péter legfőbb ügyész, aki sorra dobja vissza az ezzel kapcsolatos feljelentéseket.

A közvilágítás korszerűsítése Dunaújvárosban is a korrupció és a minőségtelen munkavégzés állatorvosi lova lett. Külön szégyenletes az a tény, hogy az önkormányzat tudott arról, hogy a világítás szintje nem éri el a kívánt minőséget, és ezáltal közveszélyes állapotokat teremt a városban, de a mai napig nem tesznek semmit legalább az eredeti állapot visszaállításaért. És ami a legszomorúbb az egészben, hogy most már nemcsak az emberek közvagyonát lopják el az ilyen fejlesztéseknél, hanem több emberéletet is követelt a hanyag és korrupt korszerűsítés. Városunkban az elmúlt években több olyan baleset is történt a sötétség miatt, ahol az átkelő gyalogosokat gázolták el autósok. És ezt nem feltétlenül az autót vezető sofőr hibájából, és nem is a zebrán szabályosan közlekedő gyalogos miatt, hanem egész egyszerűen a vaksötétben nem tudtak kellőképpen figyelni egymásra.

Önök elismerték a bűncselekményüket akkor, amikor nem nyújtották be az Unió felé ezeket a számlákat, hogy elkerüljék az uniós számonkérést, de kijelenthetjük azt is, hogy önök a közvilágítás-fejlesztéseik során nemcsak a magyarok közpénzét lopták el, hanem a minősíthetetlen beruházásaik már emberéleteket is követelnek.

Ezért szeretném megkérdezni államtitkár urat, most, hogy beismerték a bűnösségüket, tervezik-e fejleszteni a közvilágítást azon városokban, ahol a botrányos kivitelezések miatt életveszélyes állapotok uralkodnak. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: A kérdésre Cseresnyés Péter államtitkár úr válaszol. Tessék!

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Először is a kérdésében megfogalmazott sugalmazást szeretném visszautasítani, és ezzel kezdeni a kérdésre adandó választ. A kormány a hazai kibocsátáscsökkentési és energiatakarékossági célok elérése érdekében hirdette meg a környezeti és energetikai operatív programnak azt a 2013. évi felhívását, amelyen többek között Dunaújváros önkormányzata is támogatást nyert a helyi közvilágítás korszerűsítéséhez. Mint bizonyára ön is tudja, a pályázati felhívás elsődlegesen energiamegtakarítási és kibocsátáscsökkentési követelményeket támasztott a pályázók irányába. A támogatottak maguk is választhatták meg azt, hogy milyen technológia alkalmazásával teljesítik ezeket a követelményeket.

A dunaújvárosi projekt a pályázati feltételeknek megfelelően lezárult, jelenleg fenntartási időszakban van. Az elkészült önkormányzati beruházást a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium mint irányító hatóság helyszíni ellenőrzés révén és a támogatott részére átadott dokumentumokon, nyilatkozatokon keresztül is ellenőrizte, és megállapította, hogy a beruházás a pályázati feltételeknek megfelelően valósult meg. Az európai uniós fenntartási kötelezettség időszakában, amely 2016. január 26. és 2021. január 25. közé esik,

a beruházás esetében projektfenntartási jelentések és helyszíni ellenőrzések révén történik a vállalt indikátorok ellenőrzése. Abban az esetben, ha a vállalt indikátorok a fenntartási időszakban nem teljesülnének a jogszabályokban meghatározott követelményrendszer szerint, az irányító hatóság természetesen megteszi, ahogy eddig is megtette, a szükséges intézkedéseket.

Ennek figyelembevételével kérem majd a következő kérdéseinek a megfogalmazását is ebben az ügyben, hogy ha még további kérdést akarna intézni hozzánk. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(13.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Korózs Lajos képviselő úr, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Aki panaszkodik, az repül? Avagy mi történt a visegrádi idősoththonban?”** címmel. Parancsoljon!

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Döbbenetes esemény történt néhány héttel ezelőtt egy visegrádi idősoththonban, ahol három lakót egyszerűen kitétek az intézményből. Mindezt az alapvető jogok biztosának közleményéből tudhattuk meg. Ez a közlemény önmagában is definiálja azt, hogy mi történt. Egyetlenegy mondatról van szó, szeretném pontosan idézni: „Jogsértő felmondások az idősoththonban az ombudsman helyszíni látogatása után”. A visegrádi Aranykor Alapítvány Idősek Otthonáról van szó. Itt, kérem szépen, nem több történt, de annyira mindenképpen, hogy a három idős embernek arra hivatkozva mondták fel ugyanis az ellátási szerződését, hogy az otthon szerint „azok valótlan dolgokat állítottak az ombudsman munkatársainak, ezzel veszélyeztetve az otthon fennállását, illetve az otthon működését”.

Szeretném megkérdezni, önnek tudomása van-e arról, hogy az intézmény vezetői honnan szereztek tudomást arról, hogy az ombudsmani vizsgálat kapcsán mit mondtak az ombudsman munkatársainak, akik interjút adtak. Mert tudomásom szerint ezek anonim és hozzá nem férhető információk. Ezen túlmenően kiderült számomra ebből a közleményből, amit az ombudsman kiadott, hogy a jelentés még el sem készült, ennek ellenére ilyen szankciók érték ezeket az idős embereket.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Szeretném megkérdezni államtitkár úrtól, tudnak-e arról, hogy mi lett a sorsa ennek a három idős embernek, illetve az érintetteknek, hol és hogyan biztosították az ellátásukat, illetve folytat-e az ügyben valamilyen eljárást a kormányhivatal, a szociális és

gyermekvédelmi főigazgatóság, esetleg a minisztérium.

Köszönöm, megtisztelő válaszát várom. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat. Köszönöm Korózs képviselő úr kérdését, válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Felszólalásában egy fontos körülményt nem említett, tisztelt képviselő úr, hogy nem egy állami intézményről van szó, hanem egy magánintézményről, egy Aranykor Alapítvány Idősek Otthona nevű szervezetről. Nyilván ez egy alapítvány működtetésében, fenntartásában van. Tehát az állam nem olyan közvetlen irányítást, felelősséget gyakorol, mint egy közintézmény, egy állami intézmény esetében. Éppen ezért nem is tud tulajdonosként fellépni ebben az ügyben. Ugyanakkor a Pest Megyei Kormányhivatalnak vannak lehetőségei, el is indította azt a vizsgálatot, amit ebben az esetben meg kell tenni. De hangsúlyozom, hogy itt egy magánintézményről van szó.

Emlékeztetnék az önök időszakára, az akkori idősokkal való bánásmódra vagy a nyugdíjásokkal való bánásmódra. Önöknek sikerült 2008 után, a Gyurcsány-kormány időszakában 8 százalékkal, utána pedig Bajnai Gordon időszakában 6,4 százalékkal csökkenteni a nyugdíjások legfőbb bevételi forrását, a nyugdíjukat. Az önök nevéhez kötődik az, a szocialista kormányokhoz, amelyek évi 30 ezer forinttal csökkentették az egy ápoló után járó normatívát az általános intézményekben; a kiemelt intézményekben, emelt szintű ellátás bentlakásos intézményeiben 100 ezer forinttal csökkentették. Akkor önök valahogy nem aggódtak azokért az emberekért, akik különböző idősothonokban vannak, amikor valóban tenni lehetett volna azért, hogy az ő ellátásuk minél biztosabb legyen.

Arra pedig, nem is tudom, kell-e utalni vagy sem, hogy most pedig pont azzal a párttal készülnek összefogni, a Jobbikkal, amelynek lassan minden évre jut egy újabb és újabb botránnya, a párt elnöke most vagy korábban, vagy a Facebookon vagy bárhol időseket sértegető megnyilvánulásokat tesz.

Tisztelt Képviselő Úr! Mi az elmúlt időszakban igyekeztünk a szociális intézmények biztonságát növelni, béremelési programokat hajtottunk végre. Az önök esetében sajnos ennek az ellenkezőjéről lehet beszámolni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány-párti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Varju László képviselő úr, a DK képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**Orbán megint átverte az otthonápolókat?**” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Azzal szerettem volna kezdeni, hogy az, amit önök ebben a témában tettek az elmúlt egy év alatt, tulajdonképpen örömdetes is lehetne, de sajnos nem tudom ezzel kezdeni. Az elmúlt napokban újra és újra kerestek és találtak meg engem érintettek azzal, hogy ami rendeletet önök közltek, az valóban azt szolgálja, hogy megosztottságot hozzanak létre az otthonápolók között, a gyermekeket nevelők és a nem gyermeküket nevelők között.

Éppen ezért az az „oszd meg és uralkodj!” elv, amit önök ebben most működtetnek, elfogadhatatlan. Természetesen mondhatnám azt is, szövegemet ismeri korábról, azokat a politikai megközelítéseket, de ehelyett inkább azt mondom önnek, hogy gondolkodjék végig, mi az, amit ez ügyben tesznek. Itt van a kezében, ön is jól ismeri az érintetteknek azt a levelét, ami arról szól, hogy az a rendelet, amit létrehozta, számukra mennyire hátrányos. Éppen ezért azt gondolom, ha önök megtagadták az ápolási díjnak egységesen a minimálbér szintjére emeléshez való megoldását, akkor önöknek változtatni kell azon a helyzeten, hogy a taóra önök 50 milliárd forint helyett 125 milliárd forintot költenek. Találják meg az érintetteknek az ehhez szükséges forrást!

Nem pótcselekvésre van szükség. Látom azt a pályázati kiírást, amelyet közzétettek, és 90 millió forintos összegre pályázható módon, azt gondolom, nagyon-nagyon alacsony összeg, és nem akarom minősíteni. Éppen ezért a kérdés arról szól, hogy a milliárdokba kerülő nemzeti álkonzultáció helyett mikor tesznek végre valamit az otthonápolókért. Hajlandó-e az érintettek képviselőivel valódi egyeztetést folytatni? Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Nem tudom, hogy hol volt önnek ez a pólója december 12-én, tisztelt képviselő úr. *(Varju László egy fehér pólót visel, rajta „AZ OTTHONÁPOLÁS MUNKA” felirattal.)* Mert mi itt a parlamentben döntöttünk az ápolási díjak megemeléséről, a gyermekek otthongondozási díjának bevezetéséről. De amikor erről döntés volt, akkor ön nem ebben a pólóban jött be, hanem bejött sípval, meg szírénaival, és megpróbálta megakadályozni, hogy az ülést egyáltalán el lehessen kezdeni, amelyen összességében körülbelül 15 milliárd forinttal megemeltük azt a keretet, amivel idén az ápolási díjban részesülőket tudjuk támogatni.

Tisztelt Képviselő Úr! Amikor frakcióülésem felmerült, hogy mi legyen itt december 12-én, azon a napon, amikor megemeltük az ápolási díjat - 15 százalékkal idén január 1-jétől, jövőre, azután, azután újabb 5-5 százalékokkal, így összesen 30 százalékkal -, illetőleg a gyodot bevezettük, amely otthongondozási díjként már most is 100 ezer forint összegű, a

következő években, 2022-ig pedig a minimálbér akkori szintjére fog fölemelkedni, itt volt a javaslat a parlament asztalán, mondta ön azt a frakcióülésen, hogy ne akadályozzuk meg ezt a szavazást? A frakcióülésen, a DK-ban fölvette ezt a pólót, hogy támogatni kéne az otthonápolókat? Akkor is a földre vetette magát (*Varju László: Na, na!*), hogy tiltakozzon a frakciótársai döntésével szemben, hogy ez mégiscsak embertelen dolog? Hogy végre megemelhetnénk az ápolási díjat, végre az ellenzék is tehetne valamit az otthonápolókért, ezzel szemben önök azt a stratégiát, azt a taktikát választják, hogy megpróbálják megakadályozni a kormánypárti képviselőket fizikai erőszakkal abban, hogy az otthonápolási díjat megemeljék? (*Gréczy Zsolt: Ki emelt kezét kire?*)

És utána itt fölszólal, és miután a kormány 2,7-szer magasabb összeget ad a gyermeküket otthongondozók számára, de még így sem tudjuk természetesen azt az emberi tevékenységet, azt az együttérzést kompenzálni, amit ők végeznek otthon a mindennapi munkájukban, azután ilyen felszólalása van? Miközben pont az érintettek, a Mozgáskorlátozottak Egyesületeinek Országos Szövetsége mondja azt (*Az elnök csenget.*), hogy ez nem egy újabb lehetőség a kormány megbuktatására, erre válasszanak más terepet, senki nem lesz attól harcos ellenzéki, ha hangosan kiabál, együttérző arccal mosolyog a kamerába, átgondolatlanul beszél és hergeli a tömeget?! Köszönöm a türelmét, elnök úr. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Hohn Krisztina képviselő asszony, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszter úrnak: „**Mi lesz a közfoglalkoztatottakkal?**” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

HOHN KRISZTINA (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! A közfoglalkoztatás célja, hogy csökkentse a tartós munkanélküliséget. Sajnos ez a cél az elmúlt időszakban csak részben tudott megvalósulni, hiszen ugyan csökkent a közfoglalkoztatásban dolgozók száma, de többeknek nem sikerült a munkaerőpiacon elhelyezkedniük.

(13.10)

Akik maradtak, azok jó része konkrét segítség nélkül nem vagy csak időszakosan vezethető vissza a munkaerőpiacra. Ennek számos oka lehet, például mentális állapot, egyéb egészségromlás, súlyosabb tartós betegség, szakképzetlenség vagy esetleg analfabetizmus. Illetve közeledik néhányuknál a nyugdíjas kor is. Sok kistéleplülés közlekedésföldrajzi viszonyai sem kedveznek a munkavállalóknak. Ha valóban az a célunk, hogy minél több tartósan munkanélküli a munkaerőpiacon helyezkedjen el, akkor átfogó segítségre van szükség. Korábban is voltak különféle programok, de ezek sok esetben nem érték el a valódi célközönségüket. Pedig segítség nélkül ezeknek az embe-

reknek jó része nem fog tudni végleg kikerülni a közmunka, a tartós munkanélküliség, illetve a mélyszegénység fogságából.

Ebben az évben, úgy tűnik, megváltozik a közmunkaprogram támogatásintenzitása, ami azt jelenti, hogy a korábbi 100 százalékos bér- és járuléktámogatás sajnos csökkenni látszik 90-80 és akár 50 százalékra, hiszen különböző, az adóerő-képességhez viszonyított támogatás vehető igénybe. Ez azt jelenti, hogy egy adott kistéleplülésnek 12 hónapra 5 munkavállaló akár 1 millió forintba is kerülhet. És sajnos az is elmondható, hogy a közfoglalkoztatottak nagy részének a teljesítőképessége is jelentősen elmarad az elvártakhoz képest. De mit tegyen a polgármester, hiszen egy kistéleplülésen lehet, hogy ez jelenti sok ember egyetlen lehetőségét.

A kérdésem az, hogy marad-e ez az elképzelés a támogatásintenzitást illetően, illetve kívánnak-e olyan átfogó programot bevezetni, amely segíti ezeket az embereket az útját vissza a munkaerőpiacra. Köszönöm szépen. (*Szórványos taps a Jobbik soriban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót Pogácsás Tibor államtitkár úrnak.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! A közfoglalkoztatás célja egyértelmű volt a közfoglalkoztatás rendszerének kialakításakor, a közfoglalkoztatás jelenlegi rendszerének bevezetésekor, mégpedig az, hogy mindazok az emberek, akik fizikailag, mentálisan alkalmasak arra, hogy a létfenntartásukhoz, a családjuk fenntartásához szükséges pénzmennyiség előállításához közösségi munkában részt vegyenek, tevékenyen hozzájáruljanak a társadalmi közös teherviseléshez, azok az emberek a közfoglalkoztatásban ehhez segítséget kapjanak.

A közfoglalkoztatásnál nyilvánvalóan fő cél, hogy átmeneti legyen, hogy az emberek, akik a közfoglalkoztatásban a rendszerben benne vannak, rendszeresen eljárnak dolgozni, közösségben vannak, ezen túlmenően lehetőséget kapjanak és lehetőséget is kapnak képzéseken való részvételre, lehetőséget kapnak arra, hogy a közfoglalkoztatásban a munkavégzés időszakát megszakítva akár munkahelyet keressenek, akár idegymunkában részt vegyenek, és beleilleszkedjenek a piaci munkavállalás, munkalehetőségek minden formájába.

A közfoglalkoztatási programok támogatási intenzitását egyébként a kormányrendelet felső határral szabályozza csak, 100 százalék a felső határa ennek a programnak. Ugyanakkor a ténylegesen nyújtott támogatásról az állami foglalkoztatási szervként eljáró járási vagy fővárosi kerületi hivatalok mérlegelési jogkörükben döntöttek eddig is, és ugyanez a rendszer maradt életben és van folyamatban most is.

Tehát a járási hivatalok dönthetnek a munkaerő-kereslet, -kínálat helyi jellemzőit, a térség foglalkoztatási jellemzőit, a munkanélküliségi mutatókat, a munkaadók és a hivatal közötti együttműködést figyelembe véve. Ez a rendszer a továbbiakban sem változik. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Vinnai Győző, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a külgazdasági és külügyminiszter úrnak: **„Nő a befektetői bizalom a Standard and Poor's felminősítése nyomán?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. VINNAI GYŐZŐ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Januári hír, hogy a német Eissmann nevű cég kicsivel több mint kétmilliárdos beruházást hajt végre Nyíregyházán, ezzel 7700 négyzetméterrel bővítve jelenlegi gyárát. A beruházásnak köszönhetően, amelyhez a magyar állam közel 560 milliós támogatást nyújt, a jelenlegi 700 foglalkoztatott mellett további 140 munkahely jön létre.

Az 1977 óta Nyíregyházán lévő gyár volt a német cég első, Németországon kívül felépült termelőközpontja. Az ehhez hasonló bejelentések nagyban hozzájárulnak ahhoz, hogy a magyar ipar további erősítése megvalósuljon, amelynek az autóipar adja már jó néhány éve a gerincét, illetve hogy magas hozzáadott értéket teremtő munkahelyek jöjjenek létre. Mindazonáltal, hogy az ilyen beruházások értékes munkahelyeket teremtenek, külön kiemelendő az az üzenet, amit ezáltal a nemzetközi befektetők kifelé közvetítenek. Érdemes Magyarországot mint befektetési célpontot választani, hiszen itt a gazdaságpolitika kiszámítható, megvan a politikai stabilitás, s a már itt tartózkodó befektetők is elégedettek mind a magyar munkaerővel, mind az infrastruktúrával.

2010 előtt a magyar gazdaságot a túlzott eladósodottság jellemezte. A brüsszeli bürokrácia javaslatával ellentétben Magyarország más utat választott, az átgondolt gazdaságpolitikának köszönhetően a nemzetközi befektetők megfelelő befektetési célpontnak tartják hazánkat, s ezt a jövőben tovább fogja erősíteni az a hír, amely szerint az egyik nagy nemzetközi hitelminősítő, a Standard and Poor's egy fokozattal javította a magyar hitelbesorolást. Szerényen megjegyzem, más hitelminősítő is javította.

Tisztelt Államtitkár Úr! A kérdésem a következő. Mivel úgy tűnik, a következetesség meghozta a gyümölcsét, a magyar gazdaság jóval az Unió átlaga fölött bővül. Várható-e azonban, hogy a Standard and Poor's felminősítése kapcsán valóban nő a befektetői bizalom Magyarországon? Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Menczer Tamás külügyi államtitkár úrnak.

MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Valóban, ahogy a nap elején Varga pénzügyminiszter úr fogalmazott: amikor a leminősítések történtek, már akkor azt mondtuk, hogy jönnek majd a felminősítések is - most ezeknek az időszakát éljük. Bár tudjuk azért, egymás közt elmondhatjuk, hogy a hitelminősítőknek nem vagyunk a kedvencei, de már politikai elfogultság esetén sem lehet a magyar gazdaság eredményeit elvitatni.

Külgazdasági oldalról a beruházásokat illetően szeretnék önnek a tavalyi és a tavalyelőtti esztendőre nézve néhány számot mondani, mert időről időre a legjobb adatokat tudjuk elérni. 2017-ben 96 beruházás érkezett a beruházásösztönzési ügynökségünkön keresztül, ez a 96 beruházás 3,5 milliárd eurónyi értéket tett ki, és több mint 17 ezer új munkahelyről született megállapodás. A tavalyi esztendőben 98 beruházásról született döntés, ennek az értéke 4,3 milliárd euró, és újra valamivel több mint 17 ezer munkahelyről született megállapodás.

Azt is fontos elmondani, hogy ma már egyre inkább látható, hogy nemcsak a termelési kapacitást hozzák ide a beruházók, hanem a kutatás-fejlesztési kapacitást, az innovációs szolgáltató tevékenységeiket is. Ez azt jelenti, hogy a tavalyi esztendőben 29 projektet könyvelhettünk el a szolgáltatóközpontok, infokommunikáció és kutatás-fejlesztés területén, ez pedig 60 százalékos emelkedést jelent a 2017-es esztendőhöz képest. Nagyon fontos, újra szeretném elmondani, hogy a tavalyi esztendőben a beruházásoknál az átlagbér 425 ezer forint volt, ez 40 százalékos emelkedés a 2017-es esztendőhöz képest. Ez mutatja, hogy ezek a beruházások is segítik azt, hogy minden magyar tudjon időről időre egyet előrelépni.

Ami az exportot illeti, itt csak két mondatban: bár a 88. helyen vagyunk a világranglistán a népességet illetően, a 34. helyen vagyunk a legtöbbet exportáló országok között, autóiparban 20., gyógyszeripari exportnál 19. helyen, gabonaféléknél pedig a 15. helyen. Tehát ezen a külgazdasági pályán igyekszünk továbbmenni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Ander Balázs, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Sztrájk a közoktatásban is? Avagy, meddig nézik még levegőnek és alázzák meg a tanárokat?”** címmel. Ander Balázs képviselő urat illeti a szó.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A magyar társadalom végzetesen kettészakadt. Az igazsághoz hozzátartozik, hogy nyilván ez nem az elmúlt 9 év bűne csupán. A szörnyű azonban az, hogy míg normális országokban az oktatási rendszer a mobilitás legfőbb előmozdítója, addig nálunk az iskola csak még jobban

felelősíti a családi háttér hatásait. A korai iskolaelhagyók 11 éves negatív rekordot döntő magas számát, a funkcionális analfabéták 25 százalékos arányát csak hardcore oktatáspolitikai jövőpusztításnak tudjuk nevezni. Ez veszélyes.

(13.20)

Ezen csak tovább ront az a végtelenül arrogáns nersevik mentalitás, amelyik a rendszer cselédjeként bánik a nemzet napszámosaival. Annak ellenére, hogy a pedagógusok 80 százaléka sztrájkolna, a kormány továbbra sem áll szóba a PDSZ sztrájkbizottságával. És mielőtt félremagyaroznák és mohó tanárokról vizionálnának, akiknél az isten pénze sem elég, tegyük világossá, hogy a készülődő sztrájk nem csak a bérekről szól. Persze, a garantált bérminimummal megegyező összegű fizetésekkel elég nehéz lesz a diplomás fiatalokat erre a csodálatos pályára vonzani és ott is tartani. A szakma előregedett, a könyörtelenül közeledő nyugdíjbomba után pedig olyan pedagógushiánnyal kell majd szembenézni, hogy abba tényleg beleroppan az ország.

A mostani figyelmeztetés a gyerekekről, a fiatalokról, a nemzet jövőjéről is szól, egy méltányos, versenyképes oktatási rendszer kiépítéséről, ahol természetesen van egyéni felelősség, de az esélyt nemcsak a luxuslakóparkok népének méregdrága magániskolába járó csemetái kapják meg, hanem azok is, akik tehetségesek, szorgalmasak, de a családi pénztárca bizony nem olyan vastag, mint az önök elitjénél.

Orbán Viktort kitanítottatta Soros, Orbán Viktor meg most majd ösztöndíjat ad 1400 arab egyetemistának. De mi lesz a magyar fiatalokkal, és miért nem állnak szóba önök a pedagógusokkal? Várom megdöbbentő választát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, tisztelt elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azért arra a nem elhanyagolható körülményre föl hívnám a figyelmét, hogy ön sajtótájékoztatót tart arról, hogy a szocialistákkal, minden jó szándékú emberrel szívesen együttműködne, itt feláll a parlamentben, elmondja, hogy milyen szörnyű helyzetben van Magyarország, és elismeri, hogy ez hosszú évek vagy évtizedek eredménye bizonyos szempontból, és azt elefelejtí mondani, hogy akiknek ön udvarol a saját jobbizos sajtótájékoztatóján, azok mégiscsak 381 helyen bezárták az oktatás lehetőségét, mégiscsak elvettek egyhavi bért a pedagógusoktól, mégiscsak elbocsátottak egy év alatt 15 ezer pedagógust. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Tíz év telt el azóta! - Z. Kárpát Daniél: Ez nagyon izzadságszagú!)* Most pedig ön azt mondja, hogy olyan szívesen együttműködne azokkal,

akik ilyen csapást mértek a magyar oktatási rendszerre, majd utána szépen szónokol arról, hogy jobb oktatási rendszert kéne létrehozni.

Tisztelt Képviselő Úr! Ez a kormány volt az, amelyik tényleg az OECD-felméréseket is, ha megnézi, láthatja, hogy olyan mértékben emelte a pedagógusok bérét, a pedagógusok jövedelmét, amire öt év alatt nem volt más országban példa az OECD-országok közül *(Dr. Varga-Damm Andrea: Az áremelkedések el is viszik!)*, pontosan azért, hogy megbecsültsége legyen ennek a pályának. Az utánpótlásképzés szempontjából, ennek ösztönzése szempontjából elindítottuk a Klebelsberg képzési ösztöndíjat, amelyben már a korábbi években is 1859 hallgató vett részt, tehát az ösztöndíjat felvéve hiányszakmások pedagógus területen szeretnének tanulni és majd a későbbiekben állami intézményben elhelyezkedni. Idén 723-mal nőtt ezeknek a hallgatóknak a száma, így már 2582-en vannak, akik pontosan ennek a képzési ösztöndíjnak, pályaaorientációs ösztöndíjnak a következtében is választották a pedagóguspályát.

Azért a mégiscsak beszédes szám, hogy ha megnézi a felvételi jelentkezéseket, most már az első háromban-ötben a pedagóguspályát választók száma szerepel. Az mégis fontos, ha megnézi, hogy mennyivel többen jelentkeznek most a pedagóguspályára, mint mondjuk, 2010-ben, akkor 30 százalékos növekedést lát a hallgatók körében. Az meg különösen fura, hogy ön a PDSZ-t élteti *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, mondjuk, öt évvel ezelőtt ezt biztosan nem tette volna meg a Jobbik, de nem csak ebben fordultak. *(Az elnök jelzi az időkeret leteltét.)* Mi pedig minden pedagógussal szívesen tárgyalunk, ezért hoztuk létre a köznevelés-stratégiai kerekasztalt, amire sajnáljuk, ha bizonyos szervezettek nem jönnek el, de az nem a mi hibánk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Felhívom a figyelmét, államtitkár úr, hogy közbe kellett csöngetnem, kongatnom, két perc a válaszolás időtartama.

Tisztelt Országgyűlés! Korózs Lajos, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a pénzügyminiszter úrnak: **„Mennyit ér egy munkás letépett ujja?”** címmel. Korózs képviselő urat illeti a szó.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Kérdésemben a korábbi munkavédelmi és munkabiztonsági főfelügyelőségek, amelyek önálló szervezetként működtek országos hatáskörrel, mára a kormányhivatalok főosztályai lettek. A Pénzügyminisztérium 2019. január 11-én közzétett jelentése alapján 2018. szeptember 30-ig a munkaügyi hatóságok 13 316 munkáltatót ellenőriztek, a foglalkoztatottak 70 százalékánál tártak fel munkaügyi jogsértéseket. Továbbra is a feketefoglalkoztatás az egyik leggyakrabban előforduló jogsértés a hazai munkaerőpiacon.

A Pénzügyminisztérium 2018. január 7-én kiadott jelentésében a munkavédelmi hatóság első háromnegyed évében ellenőrzött 10 701 munkáltatóra kiterjedt ellenőrzést végzett, ami ugyan 7 százalékkal alacsonyabb az előző év azonos időszakánál, az ellenőrzött munkáltatók több mint 74 százalékánál tapasztaltak munkavédelmi szabálytalanságot. Ugyanebben a vizsgálatban 154 súlyos munkabaleseti eseményt jelentettek a területileg illetékes munkavédelmi hatóságnak, ezen bejelentések közül 67 halálos, 38 életveszélyes, 37 súlyos csonkolásos, valamint 12 egyéb súlyos baleseti cselekmény volt.

Éppen ezért kérdezem miniszter urat, illetve államtitkár urat, hogy mit kíván tenni a kormányzat, hogy a munkavállalók munkaügyi és munkavédelmi pozíciói javuljanak. Meddig lazítanak még a munkaügyi és a munkavédelmi szabályokon a dolgozók kárára? Megtisztelő választát várom, államtitkár úr. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, Korózs képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Bodó Sándor államtitkár úrnak.

BODÓ SÁNDOR pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Képviselő Úr! Jelezni szeretném, hogy a munkavédelmi hatóság tavalyi ellenőrzési adataiból ön téves következtetést von le. Amennyiben ugyanis a hatóság által tapasztalt szabálytalanságok aránya csökkent, akkor vélhetően a munkakörülmények javulásáról beszélhetünk; és ezt bizonyítja a konkrét tényadat is, a 2018. évre vonatkozó adatok szerint a szabálytalan munkáltatók aránya tovább csökkent 72,8 százalékra, ahogy egyébként ön is mondta ezt. A munkakörülmények javulását támasztják alá a legfrissebb munkabaleseti adatok is, hiszen a munkabalesetek számának növekedését tartósan megállítottuk. Ez a tény a foglalkoztatottság növekedését figyelembe véve szintén javulást jelent, hiszen soha ennyien még nem dolgoztak Magyarországon, mint az előző évben.

A kormány tehát elkötelezett a munkakörülmények javulása érdekében, sem a munkavédelmi, sem a munkaügyi szabályok nem lazulnak, sőt, éppen ellenkezőleg. Az elmúlt években többek között kiterjesztettük a munkavédelmiképviselő-választásra kötelezettek körét, és minden munkabaleset kivizsgálásához kötelezővé tettük szakember igénybevételét, bővítettük a szankcionálási lehetőségeket is, a tavalyi évtől pedig a munkavállaló bejelentését elmulasztó munkáltatót már az első alkalommal történt jogsértés esetén is bírsággal sújtja a munkaügyi hatóság.

A munkavédelmi hatóság kiemelten ellenőrzi a fokozottan veszélyes ágazatokat, így például a mezőgazdaságot és az építőipart is, és éppen a csonkolásos munkabalesetek megelőzése érdekében vizsgálja a hatóság idén célzottan is például a sütő- és cukrász-ipari munkahelyeket. A munkaügyi hatóságnak szintén változatlanul kiemelt feladata a bejelentés nélküli foglalkoztatás feltárása és visszaszorítása.

Mindezek alapján a kormányzat nagyon komolyan veszi a dolgozók védelmét, és mindent megtesz annak érdekében, hogy hasonló esetek ne fordulhassanak elő. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Gréczy Zsolt képviselő úr, a DK képviselője, kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: **„Hány szavazattal segítette a Fideszt a tavalyi áprilisi választási csalás?”** címmel. A kérdésre a miniszterelnök megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Pintér Sándor belügyminiszter úr Kontrát Károly államtitkár urat jelölte ki. Öné a szó, képviselő úr.

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A Demokratikus Koalíció figyelmeztetését, miszerint a határon túli magyarok szavazati joga a csalás súlyos veszélyével fenyeget, a választás előtt komoly felzúdulás fogadta. A fejünkhöz vágott jelzők közül a hazaáruló és a magyargyűlölő még szelídebbnek számított, pedig mi képviseltük akkor is az összmagyarság érdekeit. Vadai Ágnes kérdésére viszont most Polt Péter elismerte, hogy a magyar állampolgárságot csalással megszerző és a Magyarországon letelepedett ukránokkal kapcsolatban január 28-ig 370 ügyben indult nyomozás.

A hatóságok eddig 157 ügyben éltek vádemelési javaslattal, a bíróságok pedig 108 ügyben már ítéletet is hoztak. A tájékoztatás szerint az ügyek jelentős részében a magyar nyelv ismerete nélkül szerzett állampolgárság miatt indult büntetőeljárás. A fiktív lakcímbjelentések miatt indult ügyekben pedig a magyar szállásadók valótlan tartalmú lakcímbjelentő lapokat állítottak ki olyan személyeknek, akik valójában Ukrajnában élnek, azonban különböző okok miatt valótlan magyarországi címetek létesítettek.

(13.30)

Tiszaújlak korábbi polgármestere elmondta az akkor éppen nem fideszes Hír TV-nek, hogy vagy ezer embert szállított a Fidesznek - mondom: ezer embert szállított a Fidesznek -, azt is közölve velük, kire és mire kell szavazni.

A választási csalás tehát megtörtént. Amire figyelmeztettünk, immár a fideszes legfőbb ügyész is kénytelen volt elismerni. Nem az a kérdés tehát, hogy ki aggódik a határon túli magyarokért - természetesen mi is féltve őrizzük a határon túli magyarok és az anyaország kapcsolatát - és ki hazaáruló, hanem hogy kik falaznak egy Fideszt segítő választási csalásnak.

Ezért aztán kérdéseim a következők. Valójában hány tízezer voksot szereztek csalással a Fidesznek? Van-e a kormánynak pontos adata arról, hogy hány tízezer hamis voks tartotta fenn a kormány kétharmados mandátumtöbbségét? Mikor lesz új, immár csalásmentes országgyűlési választás, és mikor mond le a választási csalást elkövetett Orbán-kormány?

Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps a DK, az LMP és a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A választási eljárásról szóló törvény és valamennyi jogszabály megfelel az európai normáknak. Magyarország Alaptörvényének megfelelően minden magyar állampolgárt általános és egyenlő választójog illet meg, a szavazás pedig mindenkor közvetlen és titkos.

A választójog Magyarországon önkéntes és szabad. *(Arató Gergely: Kivéve a Nyugaton élő magyarokat...)* Lassan egy év sem volt elég arra, hogy a Demokratikus Koalíció a 2018. évi országgyűlési választások eredményét tudomásul vegye. *(Arató Gergely: Ha egyszer csalás volt, miért vennénk tudomásul?)*

Tájékoztatom, hogy a 2018. évi országgyűlési választásokról szóló beszámolót 2018. május 8-án az Országgyűlés elfogadta *(Gréczy Zsolt: Fideszes szavazatokkal!)*, ami egyértelművé tette, hogy a választások a törvényes rendben zajlottak le, tisztelt képviselő úr. A Demokratikus Koalíció részt sem vett ezen a szavazáson. *(Közbeszólás a DK képviselői köréből: Még jó!)*

A választások az alaptörvényi rendelkezésnek megfelelőek, törvényesek, befolyástól mentesek voltak. Azok a kormányzati feladatok, amelyek a választások technikai kivitelezéséhez kapcsolódtak, szakzerűen és átlátható módon lettek végrehajtva. *(Gréczy Zsolt: Az EBESZ nem így látja.)* Ezt az EBESZ Demokratikus Intézmények és Emberi Jogok Hivatala is megerősítette a jelentésében. Az EBESZ-jelentés megállapítása szerint *(Gréczy Zsolt: Lefagyott a rendszer.)* a választójog alkotmányos alapjogának szabad gyakorlása mindenki számára biztosított volt.

Megjegyzem, hogy a választási panaszokat, kifogásokat első körben elbíráló független testület Magyarországon a Nemzeti Választási Bizottság. A Nemzeti Választási Bizottságban az országos listát állító jelölő szervezetek egy-egy képviselője is tag lehet, így a Demokratikus Koalíció is delegálhatott tagot és részt vehetett a bizottság munkájában *(Gréczy Zsolt: Államtitkár úr, a csalásról...)*, ahogy jelenleg is delegált taggal vesz részt a bizottság munkájában.

A törvények mindenkire egyaránt vonatkoznak. A rendőrség mindenkivel szemben fellép, aki megsértette a törvényt. Általános nyomozóhatósági jogkörében a büntetőeljárást minden esetben a törvényeknek megfelelően megindítja, lefolytatja, és végrehajt minden törvényes eljárási cselekményt. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban. - Gréczy Zsolt: Csalás történt, államtitkár úr! Megtörtént a csalás! Választási csalás történt.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni az agrárminiszternek: **„A kormány 2030-ig hagyná, hogy évente tízezer ember haljon meg a légszennyezettség miatt?”** címmel. Képviselő asszonyt illeti a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Magyarországon évente 8-10 ezer, azaz egy városnyi ember halálát a légszennyezés okozza, azaz minden 16. halál oka a légszennyezés. Számítások szerint jó levegőminőség esetén Budapesten átlagosan másfél évvel tovább élhetnének az emberek, mégpedig egészségesen. A kormány pontosan tudja, de legalábbis tudnia kellene, hogy mit kellene tenni a néma gyilkosok, például a szálló por, a kén-dioxid, a nitrogén-oxidok visszaszorítása érdekében. Ha másért nem, hát azért, mert a levegő minőségére uniós előírások vonatkoznak, amelyeknek már vagy tíz évvel ezelőtt meg kellett volna felelnünk. De a kormány kibújt ez alól.

Önök még az évek óta folyó kötelezettségszegési eljárásokat is annyira semmibe vették, hogy az Európai Bizottság kénytelen volt mulasztásunkért az Európai Bíróság elé utalni az ügyet. Ezek után hogyan vegyük komolyan az önök ígéretét, hogy az országos levegőterhelés-csökkentési program intézkedéseivel Magyarország 2030-ra majd eleget tesz a légköri szennyező anyagok mérséklését szigorúan megkövetelő uniós irányelvnek? Nagy kérdés az, hogy miről fog szólni ez a program, milyen intézkedéseket terveznek. Ki és milyen forrásból biztosítja a végrehajtást?

Sor kerül-e egy érdemi lakossági energiahatékonysági programra és az energiaszegénység felszámolására? Mert ezzel jelentős mértékben csökkenteni lehetne a fűtési eredetű légszennyezést. És mit tesznek a közlekedési eredetű szennyezés csökkentéséért, a közösségi közlekedés fejlesztéséért? Hiszen tudjuk, hogy ezek a légszennyezést kiváltó fő tényezők. Várom megtisztelő válaszát. *(Szórványos taps az LMP és a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A válaszadásra megadom a szót Farkas Sándor államtitkár úrnak.

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Mindenekelőtt hangsúlyoznom kell, hogy a kormány kiemelt célja a lakosság egészségi állapotának javítása s ennek érdekében az ország egész területén a levegő lehetőleg jó minőségben való biztosítása.

Ahogy korábban is elmondtam már önnek hasonló kérdés felvetése során, nem vártunk az intézkedésekkel, már évekkal ezelőtt elindítottuk a kis méretű részecskék kibocsátáscsökkentésére vonatkozó ágazatközi programot, amelyben számos intézkedés valósult meg mintegy 160 milliárd forint értékben. A

levegőminőség alakulásával kapcsolatban nem szabad figyelmen kívül hagynunk az országhatáron áttérő légszennyezést, a földrajzi elhelyezkedést, illetve a meteorológiai viszonyok alakulását, hiszen ezek is jelentős befolyásoló tényezők.

A kibocsátás csökkentését célzó munka természetesen nem állt le. Az Európai Unió egyes szennyező anyagokra új kibocsátáscsökkentési követelményeket határozott meg a tagországok számára. Az ammónia, a nitrogén-oxid, a kén-dioxid, az illékony szerves anyag és a 2,5 mikrométernél kisebb átmérőjű részecske kibocsátását a 2005. évihez képest 32-37 százalékkal kell mérsékelnünk 2030-ra.

Ezeknek a céloknak az elérését szolgálja a készülő országos levegőterhelés-csökkentési program. Az átfogó program intézkedései lefedik a mezőgazdaság, a közlekedés, az energiaszektor és a lakosság légszennyezéssel járó tevékenységeit, beleértve a fűtésre, energiahatékonyságra vonatkozó feladatokat is. A program készítésébe a kormányzati szereplőkön kívül bevontuk a civil szervezetek képviselőit is. Az intézkedések megvalósítását uniós és hazai költségvetési forrásból kívánjuk biztosítani. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Lukács László György, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az innovációért és technológiáért felelős miniszter úrnak: **„Miért áll hónapok óta a M4-es út építése Cegléd és Szolnok között?”** címmel. Képviselő urat illeti a szó.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaink! Orbán Viktor 2015-2017 között a megyei jogú városokat végigjárva megígérte, hogy ezek a városok összeköttetésre kerülnek a fővárossal, négysávos utakkal.

Szolnokon 2019-re ígérte, hogy négysávos út fogja összekötni, nyilván az ottani lakók legnagyobb öröme, azonban, tisztelt képviselőtársaim, úgy áll a helyzet és úgy néz ki az M4-es építése, hogy aki arra jár, az naponta láthatja, hogy hónapok óta nem történik semmilyen munkavégzés főként az Abony és Cegléd, a Cegléd elkerülő és a Cegléd környéki szakaszon. Van egy rövid rész, amit Ceglédnél sikerült kampányüzemmódban átadni, ami egyébként egy félig már korábban kész, meglévő részre épült, tehát egy nagyon kicsi kis kiegészítés kellett, viszont azóta gyakorlatilag semmi nyoma nincs a munkavégzésnek, és semmit nem hallani róla, csak úgy, mint Farkas Flóriánról se hallani az utóbbi időben.

De kérem szépen, annak ellenére, hogy Orbán Viktor azt mondta, hogy falun született, falun nevelkedett és ott tanult meg viselkedni, azért ez mégsem mentesíti őt az alól, hogy a szolnokiakat nem szabad becsapni. A szolnokiak várják most már nagyon régóta, hogy a halálutat végre felváltsa valami más, az M4-es létrejövön, és a 4-es út, ami egy életveszélyes

és egyáltalán nem biztonságos út, végre egy jól közlekedhető út legyen, és be legyen kötve ezáltal a számomra egyik legfontosabb megyeszékhely a budapesti vérkeringésbe is.

Tisztelettel kérdezem tehát államtitkár urat, és kérem, hogy öntsünk tiszta vizet a pohárba, be akarják-e csapni a szolnokiakat az út ígéretével. Mennyi készült el eddig az M4-esből, mennyi, milyen hosszú szakaszt adtak át? Mennyibe került ez eddig az adófizetőknek? És mikor fog egyáltalán befejeződni a Cegléd, illetve Abony közötti rész? Várható-e, hogy még ebben az évben fog, és ha nem, mikor fognak bocsánatot kérni a szolnoki lakosoktól? Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

(13.40)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Cseresnyés Péter államtitkár úrnak.

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Öntsünk tiszta vizet a pohárba! *(Közbeszólás a Jobbik soraiban: Jó lenne!)* Ha nem az Orbán-kormány irányítaná az országot most már lassan kilencedik éve *(Közbeszólás a Jobbik soraiban: Nem lenne ennyi problémánk!)*, hanem az önök szövetségese, akivel vagy akikkel az utóbbi időben összelelkező lépnek fel nap mint nap tüntetéseken vagy éppen politikai kampányok során, abban az esetben a szolnokiaknak még reményük sem lehetett volna, hogy a 4-es út valaha is négysávos lett volna. *(Z. Kárpát Dániel: Éljen a párt!)*

De miután, hála istennek, az a helyzet áll elő, hogy a polgári kormány, az Orbán-kormány most már többedszer irányíthatja az országot, az építkezés, az autópálya-építés elkezdődött Szolnok irányába is. De még mielőtt egyébként az ön által feltett kérdésre a legegyszerűbb választ meg lehetne adni - ha gondolkodna ön, saját magának is meg tudná adni egyébként ezt a választ -, el kell mondani, hogy úgy látszik, van mit takargatni, van önöknek takargatnivalójuk, az önöket érintő kényes kérdésekkel éppen ezért nem foglalkoznak *(Z. Kárpát Dániel: Válaszolj, tudom, képes vagy rá!)*, hanem álkérdéseket és álproblémákat *(Közbeszólás a Jobbik soraiban: Álkérdés az M4-es út? Ne viccelj már!)* vetnek föl a parlamentben.

Hadd válaszoljak arra a kérdésre, amit ön feltett. Az az egyszerű válasz rá - ha kimenne az ország bármely területére és mélyépítéseket vizsgálna, akkor rájönne -, hogy télen Magyarországon mélyépítésben és útépítésben a kivitelező cégek nem dolgoznak. *(Dr. Varga-Damm Andrea közbeszól. - Közbeszólások a Jobbik soraiban.)* Tehát ha nem az önöknek kényes témákat elhallgatnák, nem ezzel foglalkoznának, hanem a tényekkel foglalkoznának, akkor láthatnák azt, hogy az elmúlt hónapokban a kérdéses beruházások azért nem haladnak előre, mert az út- és vasútépítés

területén a november közepétől március közepéig terjedő időszakban tapasztalható kedvezőtlen időjárás miatt a munkavégzés gazdaságtalan, folyamatosan nem végezhető. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Jézusom!)* Ezen túl országos közút területén és közvetlen környezetében a forgalombiztonsági *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* és üzemeltetési szempontokra figyelemmel a téli időszakban építési munka nem vagy csak az időjárás függvényében, egyeztetett módon történhet. *(Közbeszólások a Jobbik soraiban.)* Éppen ezért tavasszal fog folytatódni a 4-es út építése. *(Közbeszólás a Jobbik soraiban: Éljen a tavasz!)* Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Farkas Gergely képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a pénzügyminiszter úrnak: **„Miért nem foglalkozik a Kormány azon emberek lakhatásával, akiken a CSOK nem segít?”** címmel. Képviselő urat illeti a szó.

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Sokat hallhattunk a kormánytól már arról, hogy milyen lehetőségeket nyit meg a CSOK mindazoknak, akik tudnak élni vele. Ugyanakkor tény, hogy több millió ember van ma Magyarországon, aki nem tartozik ebbe a kategóriába azért, mert nem felelnek meg a feltételeknek, vagy azért, mert élethelyzetükből adódóan még nem végleges lakhatást keresnek, hanem csak ideiglenest.

Az természetes, hogy a családok a hosszú távú stabilitás és a kiszámíthatóság fényében a saját tulajdonú lakást preferálják, azonban nem feledkeztünk meg azokról - főként fiatalokról -, akik még a legtöbb esetben csak ideiglenes lakhatást keresnek, mert nem mernek belevágni az eladósodással járó hitelfelvételbe. Éppen ezért értetlenül állunk Novák Katalin államtitkár asszony azon kijelentése előtt, miszerint a kormány azért nem gondolkodik szociális bérlakásépítési program indításában, mert arra nincs igénye a magyar társadalomnak.

Tisztelt Államtitkár Úr! Kérdésem nem a CSOK-ra vonatkozik, ezért kérem, ne is arról beszéljen válaszában, hanem azokról, akik kívül maradnak az igénybe vevők körén. Velük mikor foglalkoznak? Mikor hallhatunk végre arról, hogy más országokhoz hasonlóan nálunk is foglalkoznak az albérletárak helyzetével, vagy épp beindítják azt a bérlakásépítési programot, ami piaci árnál alacsonyabban tenné lehetővé fiatal pároknak, életkezdésben lévőknek, segítségre szorulóknak a lakhatást? *(Közbeszólás a Jobbik soraiban: Úgy van!)* Nem véletlenül hangsúlyozza a Jobbik évek óta azt, hogy egy megfizethető bérlakás-szektor létrehozása elengedhetetlen ahhoz, hogy a CSOK-on kívüli újabb eszközökkel próbálják feloldani a lakhatási válságot.

A kérdés tehát továbbra is adott, tisztelt államtitkár úr: várható-e, hogy a kormány foglalkozik végre

az albérletárak helyzetével, vagy hogy beindítja a bérlakásépítési programot? Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Először is szeretném megköszönni önnek, hogy elismeri a CSOK rendszerét *(Z. Kárpát Dániel: Megtalálta a lényegi...)*, azt támogatja, és ha a felszólalását jól értem, akkor követeli annak kiterjesztését. Ugyan nekem megtiltotta, hogy a CSOK-ról beszéljek *(Dr. Lukács László György: Megkérte.)*, de ha megengedi, mégis néhány számot elmondanék arról a rendszerről, amit most ön lényegében támogat. *(Közbeszólás a Jobbik soraiban: Albérletárak. - Z. Kárpát Dániel: Nem a CSOK-ról volt szó, nem értted a kérdést.)* A CSOK 2015. júliusban került meghirdetésre, jelenleg 282 milliárd forint összegben nyújtottak be kérelmet a CSOK rendszerében, és mintegy százezer embert érint már ez.

Valóban úgy van, a kormánynak az alapvető célja az, hogy saját lakáshoz juttassa az embereket, egyébként ezt ön is elismerte. *(Szilágyi György: Államtitkár úr, nem ez volt a kérdés. - Közbeszólás a Jobbik soraiban: Rossz papír...)* Ha megismeri a CSOK rendszerét, akkor láthatja, hogy ezt a rendszert *(Folyamatos közbeszólások a Jobbik soraiban. - Az elnök csenget.)* a CSOK támogatja... Egyébként elárurolom önnek, hogy ma a magyar emberek... Hiába nem tetszik önnek, önök albérletről beszélnek *(Közbeszólások a Jobbik soraiban: Nem érted a kérdést! - Z. Kárpát Dániel: Írásban megkaptad a kérdést!)*, én meg arról beszélek, hogy a kormány mit szeretne. *(Közbeszólás a Jobbik soraiban: Bérlakás! - Közbeszólások a Jobbik soraiban.)*

Az emberek 90 százaléka saját tulajdonú lakásban lakik Magyarországon. Ön pedig a kérdésében földobott egy kérdést, hogy kire nem terjed ki a CSOK, de elfelejtette elmondani azt, hogy kikre nem is terjed ki, ezért, ha érdeklí önt, akkor most segíték önnek. Például a szociális bérlakásprogram tekintetében a Nemzeti Eszközkezelő, az állam megvásárolta a nehéz helyzetben lévő családoktól a lakást, és most egy 2018-as törvény értelmében a 36 ezer állami bérlakást fölajánlja kedvezményesen, hogy visszavásárolják ezek az emberek. Ez a szociális programja a lakásnak. *(Sic!)*

De beszélhetnék önnek a munkavállalóknak munkásszállás építéséről, a lakhatási támogatásról és a kollégiumi programról. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Persze, önt ez nem érdekli, nem említette, ezért segíték önnek, hogy a kormány mit tett annak érdekében *(Közbeszólás a Jobbik soraiban: A kérdésre válaszoljál!)*, hogy akikre a CSOK nem terjed ki, ők milyen támogatásban részesülnek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Z. Kárpát Dániel, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Elszámoltatás vagy behódolás?**” címmel. A kérdésre a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Varga Mihály pénzügyminiszter úr kérésére Tállai András államtitkár úr fog válaszolni.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kellő visszafogottsággal kérdezem államtitkár urat arról, hogy ha a hibásan kivetett tranzakciós illetéket - amit kereskedelmi bankoknak kellett volna megfizetni - áthárították ezek a bankok magyar emberekre, akkor miért nem tettek semmit annak érdekében, hogy mégiscsak azok a bankok fizessék meg ezt az illetéket, akikre kivetették ezt. Még durvább változás következett be január 1-je után, amikor is helyesen és általam támogatott módon a 20 ezer forint alatti tranzakciókra ezt a tranzakciós illetéket gyakorlatilag eltörölte a jogalkotó, mégis előfordulhatott az a csúfság, államtitkár úr, hogy ezen eltörlés, tehát az embereket érő, elvileg teherkönnyítés után több nagy kereskedelmi bank hirdetménye mégsem változott, tehát nem vezették keresztül a saját rendszerükön ezt az engedményt, magyarul: lehúzzák az embereket egy olyan illetékfajtaival, amit azóta a jogalkotó az ő esetükben megszüntetett.

Tehát a helyzet az, hogy ezek a kereskedelmi bankok, amelyek rekordnyereséget produkálnak, indokolatlanul húzzák le az érintett magyar polgárokat. A hirdetményükben ez a kedvezmény nem jelent meg. Hogyan tűrhetik meg önök ezt, államtitkár úr? Kérdésem az, hogy mit szándékoznak tenni ezen a területen. Hogyan fogják a tranzakciós illeték áthárítását megakadályozni a jövőben? Mikor hajlandóak újra növelni a banki ágazati különadót egy olyan klímában, környezetben, amikor rekordnyereséget produkálnak sokszor teljesen indokolatlan teheráthárítással ezek a bankok?

Ami pedig rendszerszinten és a devizahitelesekkel nagyon érdeklő kérdés, hogy az EBRD-vel kötött paktumukat, tehát Magyarország kormánya és az EBRD között kötött paktumot mikor mondják fel. Ebben a paktumban mondják ki, hogy ezeket a bankokat nem terhelik további terhekké annak érdekében, hogy rendezzék a hitelkárosultak, banki ügyfelek sorsát. Ezen csomagot foglalta össze a Jobbik a bankok elszámoltatását illető hat pontjában.

Érdeklődöm, államtitkár úr: mennyiben nyitottak ezen teljesen egyértelmű arcátlanságok felszámolása tekintetében (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), és mennyire hajlandóak megvédeni az ügyfeleket azoktól a kereskedelmi bankoktól, amelyek a zavarosban halásznak, és teszik mindezt tökéletesen indokolatlanul? Köszönöm a lehetőséget. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

(13.50)

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ön évek óta vádolja az a Fidesz-KDNP-kormányt, hogy a bankokat támogatja, a bankrendszert támogatja. Ez nyilvánvalóan hazugság, ezt ön is tudja, de önnek nem igazán jut más eszébe, mint hogy a jelenlegi kormányt ezzel vádolja.

Mi a bizonyíték arra, hogy nem így van? Például az a bizonyíték, hogy 2010 után, a kormány megalakulása után bevezette a banki különadót, lényegében Európában először, ezt követően 12 ország követte. Bevezette a hitelintézeti járadékot és a tranzakciós illetéket. Ezt követően a devizahitel-elszámolás során mintegy ezermilliárd forintot terhelte a magyar bankrendszerre. Ezek után azt mondani, hogy a jelenlegi kormány a bankokat támogatja, ez egyszerűen képtelenség.

És mit is mondanak önök ezzel a meghirdetett, nem is tudom, milyen hat ponttal? (*Z. Kárpát Dániel: Ennyire felkészült, államtitkár úr?*) A hat pontból három pontban önök adót szeretnének emelni. (*Z. Kárpát Dániel: Nem igaz!*) A Fidesz ebben nem támogatja önöket. Lehet, hogy ha kormányra kerülnek, ezt végre tudják hajtani, hogy adót fognak emelni, hitelintézeti járadékot, amely egyébként a költségvetésnek nem jelentett semmit, mert eddig is le lehetett vonni az adó alapjából; ehelyett az ön által is említett tranzakciós illetéket 20 ezer forint készpénz felvételéig a kormány és az Országgyűlés 2019. január 1-jétől megszüntette. (*Z. Kárpát Dániel: Akkor miért nem szűnt meg?*) Tehát e tekintetben is adót csökkentett a jelenlegi kormány.

Az EBRD-vel való megállapodás pedig éppen azt szolgálja, hogy a magyar bankrendszer stabil legyen, a magyar gazdaság és a magyar pénzügyi rendszer működőképes legyen. Ön most ennek a felrúgását kéri a kormánytól. (*Z. Kárpát Dániel: Azt, hogy ne legyetek szolgálók!*) Azt tudom ígérni, hogy legfeljebb a javaslatait az adóemelésre vonatkozóan, a paktum felrúgására vonatkozóan megfontoljuk. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A kérdések elfogytak, tíz perc technikai szünetet tartunk.

(Szünet: 13.52-13.57)

Elnök: Lezsák Sándor

Jegyzők: Szilágyi György és dr. Tiba István)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a határozati házsabályi rendelkezések 29. § (3) bekezdésének b) pontjában foglalt jogkörrel élve a Vadai Ágnes képviselő asszony által elmondandó, H/4757. számon benyújtott **azonnali kérdést** az Országgyűlés elnöke **visszautasította**, mivel a kérdés sérti az Országgyűlés tekintélyét.

Tisztelt Országgyűlés! Jakab Péter, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „Meddig él vissza a hatalom mindannyiunk türelmével?” címmel. A miniszterelnök úr haszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Varga Mihály miniszterelnök-helyettest jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a miniszterelnök úrtól személyesen kéri a választ.

JAKAB PÉTER (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Nem fogadom el a válaszadó személyét.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A miniszterelnök úrnak a harmadik **soron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Szilágyi György, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a legfőbb ügyésznek: „**Meddig él vissza a hatalom mindannyiunk türelmével?**” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Legfőbb Ügyész úr! Gondolom, értesült már arról, hogy a kormány kivette az Elios-projekt számláit az Unió felé benyújtott számlákból, és ezzel Magyarország 13 000 millió forint sorsáról mondott le vagy mondott le az Unió felé. De azért is értesülnie kellett, mert az Európai Parlament költségvetési ellenőrző bizottsága ez ügyben önt meg akarta hallgatni, de arra már nem volt bátor, hogy kimenjen és válaszoljon a bizottság kérdéseire. Hiszen komoly kérdések merültek volna fel ezen a meghallgatáson, mint ahogy komoly kérdések merülnek fel ezzel a 13 000 millió forinttal kapcsolatosan is, hiszen az OLAF, az Unió Csalás Elleni Hivatala már rég megállapította, hogy az Elios-projektből származó pénzeket nem fogják kifizetni. Hiszen ezzel a projekttel kapcsolatosan, ami közvilágítás-korszerűsítést finanszírozott volna uniós pénzből, és amely cég, az Elios cég Orbán Viktor vejének a cége, ez a cég az OLAF szerint szervezett csalást követett el, visszaélések voltak a pályáztatás és a kivitelezés során, túlszámlázás, személyi összefonódások és csak papíron létező minőség-ellenőrzés. Többször kifogásolta Magyarországon is több ember, ezzel kapcsolatosan is érkeztek az ügyészségre feljelentések, az ügyészség természetesen az OLAF-fal ellentétben mindent rendben talált, és megszüntették a nyomozásokat, ezzel 13 000 milliós kárt okoztak az országnak, ennyi pénzt vettek el a magyar emberektől az önök segédletével is.

Ugye, az ügyészséggel kapcsolatban ebben az ügyben az is bebizonyosodott, hogy az ügyészség politikai szempontokat és valószínűleg kéréseket is figyelembe vesz a nyomozások során, Orbán Viktor környezete ellen, a Fidesz prominensei ellen nem nyomoznak kellő alapossággal. Legfőbb ügyészként önnek ebben komoly felelőssége van, ön nem végzi

megfelelően a munkáját. Nem gondolja, hogy le kellene vonnia a megfelelő következtetéseket, és le kellene mondania a posztjáról? *(Taps a Jobbik sorai-ból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszára megadom a szót Polt Péter legfőbb ügyész úrnak.

DR. POLT PÉTER legfőbb ügyész: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Megpróbálok sorrendben haladni. Előre nem készültem, mert nem volt a tárgya a kérdésnek megjelölve.

Az, hogy a kormány milyen tárgyalásokat folytat az Európai Bizottsággal uniós pénzekről, nem az ügyészség hatásköre, azt én megítélni nem tudom; ebből a székéből erre válaszolni nem tudok, nem is vagyok hivatva rá.

Ellenben a költségvetési bizottság meghallgatásával kapcsolatban azt el tudom mondani, hogy a költségvetési bizottság, ellentétben ezzel a testülettel, amely előtt most állok, nem rendelkezik ellenőrzési joggal Magyarország ügyészsége fölött. Ettől függetlenül együttműködünk vele, nagyon jó az együttműködés, találkoztunk már, írásban is érintkezünk.

(14.00)

Most azonban a bizottság egyik tagjának a blogbejegyzéséből kiderült, hogy politikai célokra akarják felhasználni a bizottsági ülést. Ebben az ügyészség az Alaptörvénynek fogva nem vehet részt.

Ami az OLAF megállapítását illeti, az OLAF adminisztratív jelenségeket vizsgál, bűncselekményt nem állapíthat meg, erre nincsen joga. Ezért tehet feljelentést, ebben az esetben az ügyészség mindig elrendeli a nyomozást. Most is ez történt. Ezzel szemben a nyomozást nem az ügyészség szüntette meg, felderítési szakban a rendőrség feladata volt.

Ami pedig az ügyészség politikai szerepvállalását illeti, ezt visszautasítom. Ilyen nincs, nem volt és nem lesz. Az ügyészség a törvények szerint, tisztességesen végzi a munkáját. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokból)*

ELNÖK: Köszönöm, legfőbb ügyész úr. Viszonzásomra megadom a szót a képviselő úrnak.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Látom, legfőbb ügyész úr nem érzi az ügy súlyosságát. Tudja, önnek azért is ki kellett volna mennie, mert ha az OLAF azt mondja, hogy itt visszaélések voltak, az ön által vezetett ügyészség azt mondja, hogy nem, akkor menjen ki, és védje meg a mundér becsületét! De pontosan tudja, hogy nem tudta volna megvédeni, mert az OLAF megállapításai helytállóak voltak.

Tudja, miért lett volna még fontos egyébként kimeneni önnek? Önnek ezt az országot kellene képviselnie! Az EU szabályzata kimondja, hogy ha az adott or-

szág nyomozó hatósága deríti fel a visszaéléseket, akkor ezt a pénzt, ezt a 13 000 millió forintot fel lehetett volna használni más projekteknel. Ha nem az adott tagország ügyészsége vagy nyomozó hatósága deríti fel, hanem az OLAF, akkor pedig elveszik ez a pénz. Önnek 13 000 millió forintért kellett volna kint harcolni, de ezt sem tette meg. Ön beszél politikai szempontokról? Hát önök dolgoznak politikai szempontok alapján!

Ezért lenne az jó, amit szintén a Fidesz nem támogat és ön sem, hogy az Európai Ügyészséghez kelene csatlakozni. Ha nincs takargatnivalónk az Európai Unió által adott pénzek felhasználását illetően, akkor nyugodtan lehetne csatlakozni, és majd ők ellenőriznék ezeket a pénzeket. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Hiszen Magyarországon még azokat a pénzeket is ellopják, amelyeket az ellenőrzésre szánt az Európai Unió, abból is 5 milliárd forint tűnt el az elmúlt időszakban. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A viszonzás megilleti a legfőbb ügyész urat is.

DR. POLT PÉTER legfőbb ügyész: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Valószínűleg nem figyelt a válaszonál: kiváló az együttműködésünk a költségvetési bizottsággal. Folyamatos a kapcsolattartás, és minden kérdésükre egyébként válaszolunk, azonban kampánycélra az ügyészség nem használható fel. Ezt még egyszer leszögezem.

Ami pedig a kérdés további részét illeti, az Európai Ügyészséghez való csatlakozás nem az ügyészség témája. Erről az Országgyűlés, illetve a kormány fog dönteni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartí padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, legfőbb ügyész úr. Tisztelt Országgyűlés! Korózs Lajos képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Az egészségügyi rendszer áldozatai”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Korózs Lajos jelzésére:)* Igen, köszönöm. Öné a szó, képviselő úr.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az eset kapcsán az első szó a részvété. Részvéteket szeretném magam is kifejezni annak a családnak, aki 17 éves fiát veszítette el a múlt héten. Tudniillik a Nyugati téren egy 17 éves fiatalember a kedd délutáni órákban rosszul lett és összeesett. Mentőt hívtak hozzá 17 óra 4 perckor. Az információim szerint a kiértesített mentő Budán tartózkodott, és mintegy 11 perccel később kapta meg az információt arra nézvést, hogy neki a Nyugati térre kéne menni, tehát 17 óra 15 perckor. Ezt követően a fiatalember egyre rosszabbul volt. Nagyon

sokan szerettek volna segíteni neki, és két fiatal tinédzser könyörögve ment be a Markó utcába, a mentőközpontba, hogy most már jöjjenek segíteni, mert ez a fiatalember meg fog halni. Információim szerint volt olyan szakember itt bent, a Markó utcában, aki a fiatalembert el tudta volna látni, de őt nem értesítették arról, hogy mintegy 200 méterre a mentőközponttól haldoklik egy fiatalember. Az első mentő 17 óra 29 perckor érkezett, majd 17 óra 32 perckor egy másik, ahol mentőorvos is tartózkodott. Tudomásom szerint a beavatkozás sikertelen volt, és később ez a fiatalember meghalt.

Néhány dolgot rögzítenünk kell. Nem a gépkocsi vezető a hibás, nem a mentőorvos, nem a mentőtiszt, nem a személyzet, hanem az irányítás. *(Rig Lajos: De ki nevezte ki?)* A rendszer a hibás. Mi történt itt, államtitkár úr? Legyen olyan kedves, válaszoljon az ország nyilvánosságáért! Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszára megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azt hiszem, mindnyájan osztozunk a család gyászában, hiszen egy gyermeket elveszíteni óriási csapás minden szülő számára.

Amint ön is tudja, tisztelt képviselő úr, hiszen a mentőszolgálat utána rögtön közleményt adott ki, emberi mulasztás okozta a késői kiérkezést, éppen ezért a mentésirányítót és a mentésvezetőt felfüggesztették a munkavégzés alól. Ha majd a vizsgálat véget ér, és kiderül, hogy volt-e közrehatásuk, milyen közrehatásuk volt az eseményekben, akkor tudunk majd véglegesen információkkal szolgálni.

Az viszont biztos, tisztelt képviselő úr, hogy ma már bárki bárhol lesz rosszul az országban, bárhova bárkihez hívnak mentőautót, jóval nagyobb eséllyel tudja a megfelelő ellátást megkapni, hiszen míg 2010-ben alig 22,5 milliárd forintot fordítottunk a mentésre, az idei évi költségvetésben már 42,9 milliárd forintot, ami azt jelenti, hogy 91 százalékkal nőtt a mentésre fordított éves költségkeret Magyarország költségvetésében idén 2010-hez viszonyítva.

(14.10)

31 teljesen új mentőállomást építettünk azért, hogy akik egy mentőállomástól távol lesznek rosszul vagy történik velük baleset, hozzájuk is hamarabb kiérkezzen a mentőautó. És 104 mentőállomást újítottunk meg, éppen ezért most már a mentőállomások többsége új vagy megújított.

A tavalyi esztendőben 117, az idei esztendőben 159 új mentőautót veszünk azért, hogy a legkorszerűbb autók fussanak ki a bajbajutottakért. Összességében idén március végéig 778 új, korszerű mentőautó

áll szolgálatba. Ez azt jelenti, hogy míg 2010-11-ben a mentőautók átlagéletkora 8,3 év volt, most ez 5,5 évre csökken, ezáltal is tudjuk javítani a mentés minőségét. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Képviselő úrnak egyperces viszonzulásra van lehetősége.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Itt akkor két dolgot biztos, hogy le tudunk szögezni. Az egyik az, hogy emberi mulasztás történt. Az emberi mulasztás következtében világossá vált számomra is, hogy itt a rendszer rossz, ez a rendszer hibás. Ha ez a rendszer enged ilyen mulasztásokat elkövetni, akkor azon a rendszeren változtatni kell. Itt valakinek felelőssége van abban, hogy ez a rendszer hónapok, évek óta így működik.

A helyettes államtitkár, illetve a főigazgató a múlt héten egy konferencián még azzal dicsekedett, hogy milyen világszínvonalú a magyar ellátórendszernek ez a szegmense, és közben ez a fiatal ember meghalt. Én azt gondolom, hogy a mentésirányító felmentése kevés, itt felelőssége van az orvos igazgatónak, felelőssége van a főigazgatónak, de bocsásson meg, még a miniszternek is. Ceterum censeo, Káslernek mennie kell! Köszönöm. *(Szórványos taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Viszonzulásra van lehetősége az államtitkár úrnak is.

DR. RÉTVÁRI BENEC, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ön egy olyan kormányának volt az államtitkára, amely éveken keresztül szinte nem szerzett be mentőautókat. Az önök felelőssége hol van, tisztelt képviselő úr? *(Z. Kárpát Dániel: Ez is nagyon gáz!)* Mi nemcsak az elmúlt kilenc évben elöregedett mentőautókat kellett hogy pótoljuk, hanem az azt megelőző években is. *(Korózs Lajos: Ez hogy jön ide?)* Önök minden közszféra-alkalmazottól elvettek egyhavi bért, így a mentésben dolgozóktól is. *(Arató Gergely: Visszaadtátok?)* És utána ön itt kiáll és ilyen szónoklatokat tesz az Országgyűlésben?!

Tisztelt Képviselő Úr! Azért, hogy a rendszer minél jobban működjön, ma már digitális adatátvitelre állt át a mentőszolgálat, pontosan azért, hogy minden információ a kórházban már előbb legyen meg, mint ahogy a mentőautó odaér. *(Rig Lajos: Ez se igaz!)*, hogy a digitális egészségtérből ezeket az adatokat ismerhessék.

Mentéstechnikai eszközök beszerzésére is tavaly is, tavalyelőtt is egymilliárd forintnál jóval magasabb összeget *(Arató Gergely: Csak egy ember meghalt közben, államtitkár úr.)*, az egyik évben 1,3, másik évben 1,9 milliárd forintot fordítottunk. Új munkaruhák beszerzésére több mint 1 milliárd forintot szintén. Budapesten, ahol az egyik legtöbb riasztás történik

(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteletét.), egy év alatt 10 százalékkal növeltük a kocsiparkot, 138-ról 149 mentőegységre. Ezeket a fejlesztéseket tettük azért *(Az elnök ismét csenget.)*, hogy mindenki élete nagyobb biztonságban legyen Budapesten. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Arató Gergely, a DK képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Do you speak English? Parlez-vous francais? Snakker du norsk? Sprechen Sie Deutsch? Habla usted espanol?”** címmel. *(Dr. Rétvári Bence tapsol.)* A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt a válaszadásra Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Arató Gergely: El.)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó, képviselő úr.

ARATÓ GERGELY (DK): Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A kérdés lényege kimaradt a cím felolvasásából: avagy tényleg kell-e nyelvvizsga az egyetemi felvételihez? Ez a lényege, államtitkár úr, hiszen önök bejelentették azt, hogy 2020-tól csak az jelentkezhet a felsőoktatásba, akinek van nyelvvizsgája.

A szakma képviselői és mi is itt ebben a Házban elmondtuk azt, hogy ennek a követelménynek csak akkor van értelme, ha színvonalas nyelvoktatás van a középiskolákban. Elmondtuk, hogy ezt csak egy olyan kormány tudná bevezetni, amelyik nem riogatni tud, hanem kormányozni is, így aztán képes szembenézni az oktatás problémáival. Elmondtuk azt, hogy ebben a formában, ahogy önök ezt be akarják vezetni, semmi sem jó ez az intézkedés, csak arra, hogy a magyar diákok jelentős része előtt bezárja a felsőoktatás kapuit.

Önök nem hallgattak a szakmára, nem hallgattak az ellenzéki észrevételekre, viszont csináltak egy felmérést, amiből kiderült, hogy ez az intézkedés ma a középiskolába járó gyerekeknek közel felét kirekeszteni a felsőoktatásból. Tudjuk, hogy önöknek célja az ország elbutítása, önöknek célja az, hogy minél kevesebb diplomás diák legyen és diplomás ember legyen Magyarországon, de ez még ennek is egy különösen pofátlan módja, hiszen nyilvánvaló, hogy a nyelvvizsga követelménye nem a fideszes elitet, nem a magániskolákból jövő oligarchagyerekeket rekeszti ki a felsőoktatásból, hanem azokat a nehezebb sorból jövő diákokat, ahol nincs a szülőnek pénze magánnyelvtanításra, nincs lehetőség arra, hogy egyéb úton pótolják azt, amire a közoktatás ma nem képes.

Tisztelt Államtitkár Úr! Ráadásul önök szóra-koznak a felvételizőkkel, hiszen először, amikor a szakértőik belátták, hogy ostobaság, amit akarnak, akkor a kormánypartú sajtóba megíratják és kiszivárogtatták, hogy el fogják halasztani ezt az intézkedést, majd amikor már mindenki örült, akkor ezt visszavonták.

Miért van erre szükség? Miért akarják kizárni a magyar diákokat a felsőoktatásból? *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr, jegyző úr. Válaszadásra megadom a szót államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENECSE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A diákokat nem az rekeszti ki, képviselő úr, a felsőoktatásból, hogy a nyelvtudást felvételi követelményként írjuk elő az egyetemeken és főiskolákon, hanem az, amivel önök próbálkoztak jó pár évvel ezelőtt, amikor kormányon voltak, amikor tandíjat akartak bevezetni. *(Cseresnyés Péter: Így igaz! - Ungár Péter: Önök is bevezették a tandíjat! Most is van!)* Ez minden magyar diák számára, főleg azok számára, akikre ön a leginkább hivatkozott, akik nehezebb anyagi helyzetben vannak, teremtett volna óriási nehézséget. És erre tizenegy évvel ezelőtt a Fidesz és a KDNP kellett, hogy az önök szándékával és elfogadott törvényével szemben eltöröljék Magyarországon a tandíjat, immáron másodszor, hiszen először a Horn-kormány vezette be, azt az első Orbán-kormány törölte el, utána pedig a Gyurcsány-Bajnai-kabinet akarta bevezetni, azt pedig a második Orbán-kormány törölte el. Ez a felsőoktatás terén a szereposztás: önök korlátozzák, míg a Fidesz-KDNP kiterjeszti a felsőoktatásba való bekerülést.

Az elmúlt években ingyenessé tettük a nyelvvizsgát, pontosan azért, hogy mindenki számára az első sikeres próbálkozás költségmentes legyen. 27 967 nyelvvizsgázónak tudtunk már segíteni 823 millió forint értékben. Ez is hozzájárult ahhoz, hogy az elmúlt időszakban, egy év alatt, 2017-ről 2018-ra pontosan a középiskolás korosztályban radikálisan emelkedett a nyelvvizsgázók száma, 46 411-ről 54 006-ra nőtt azoknak a száma, akik nyelvvizsgát tudtak letenni, tisztelt képviselő úr. Tehát érezhetően egyre többen szereznek nyelvi ismeretekről is vizsgabizonyítványt.

A „Nyelvtanulással a boldogulásért” programunkkal 2,5 milliárd forint értékben több ezer diáknak segítünk, hogy az iskolai tanórákon kívül is nyelvtudást, nyelvismeretet szerezhessen. Ez is közrejátszott abban, amit az Eurostat állapított meg, hogy az elmúlt tíz évben Magyarországon a nyelvismerettel rendelkezők aránya 25 százalékról 42-re nőtt. Ezt szeretnénk a miniszterelnök úr éwertékelő beszédében elmondott nagyvonalú programmal még tovább emelni. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Jegyző urat, képviselő urat egyperces válasz illeti meg.

ARATÓ GERGELY (DK): Tisztelt Államtitkár Úr! Az mindenképpen jólesik, hogy ön elismeri a mi kormányzásunk idején született eredményeket, hiszen ez az aránynövekedés, amiről ön beszél, természetesen

nem az önök kormányának, hanem a mi kormányunk idején hozott intézkedéseknek a következménye. De ez kevésbé fontos, ami fontos, hogy dobálóztak itt statisztikákkal, az önök felmérése mutatja, hogy tízből négy diák nem mehet jövőre a felsőoktatásba.

Ami a tandíjat illeti: nem az volt a tandíj, az a néhány ezer forintos hozzájárulás *(Dr. Rétvári Benecse: Százezer!)*, hanem azok, amiről Palkovics államtitkár úr *(sic!)* is elismeri, hogy tandíj azok az önköltségek, amik több százezer vagy akár több mint egymillió forintos összeget jelentenek félévenként.

Végül, tisztelt államtitkár úr: az önök nagyszerű programja, amit most meghirdetnek, az nyaralási programnak jó, de egy nyelvet nem lehet két hét alatt megtanulni. Abból az összegből, amit erre szánnak és aminek jelentős részét el fogják lopni, egyébként minden magyar középiskolás egy évig tanulhatna nyelvet. Erre kellene fordítani az összegeket, és utána beszélni az egyetemi felvételiről. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A viszonzó válasz megilleti az államtitkár urat is.

(14.20)

DR. RÉTVÁRI BENECSE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Fontos egy perc volt ez, hiszen ön megerősítette, hogy jó döntésnek tartja a mai napig a tandíj bevezetését, ami nem pár ezer forint volt, tisztelt képviselő úr, hanem százezer forintos nagyságrend volt, amit minden magyar családnak kellett volna fizetni. Amikor még a Horn-kormány vezette be, az volt a 40 ezer forintos kategória, amit önök vezettek be, az volt a százezeres nagyságrendű kategória, amit minden magyar családnak, aki egyetemre küldte volna a gyermekét tanulni, ki kellett volna fizetni.

De a másik fele is fontos volt a hozzászólásának, tisztelt képviselő úr. Ön elvonná ezt az összeget, nem engedné, hogy a fiatalok anyanyelvi környezetben tanuljanak kétszer két hétig angolul, németül vagy más idegen nyelven. Önök támadják a kormányt ezt a programját. Önök támadják azt, ami leginkább azokat segíti ismételtén, akikre ön mindig hivatkozik, csak utána amikor szavaz, akkor ezzel ellentétesen szavaz, hiszen a nehéz helyzetben lévő családoknak a legnagyobb segítség az, hogy két hétre, mondjuk, Angliába tud elmenni a gyermekük három évvel és egy évvel az érettségi előtt, és anyanyelvi környezetben tud két hetet eltölteni. Önök, DK-sok a mai napon is elvonnák ezt a lehetőséget minden családtól, és legfájóbban nyilván azoktól a családoktól, akiknek a legnehezebb helyzetben van a gyermeke. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Keresztes László Lóránt és Ungár Péter, az LMP képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni

a miniszterelnök úrnak: „Nemzeti ügyekről?” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Varga Mihály miniszterelnök-helyettes urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadják-e a válaszadó személyét, vagy a miniszterelnök úrtól személyesen kéri a választ.

UNGÁR PÉTER (LMP): Megvárnánk a miniszterelnök urat.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Miniszterelnök úrnak a harmadik **soron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia. Tisztelt Országgyűlés! Ungár Péter, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**Merre tovább otthonápolási díj?**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadják-e a válaszadó személyét, vagy a miniszter úrtól személyesen kéri a választ.

UNGÁR PÉTER (LMP): Megtisztelő a válaszadó személye. Elfogadom, igen.

ELNÖK: Mármint a válaszadó személyét. (Ungár Péter: Igen.) Öné a szó, Ungár Péter képviselő úr.

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Az otthonápolás kapcsán rengeteg lemaradása van még mindig a kormánynak. Annak ellenére, hogy az egy pozitív előrelépés volt, amit tavaly tettek az ellenzéki képviselők és civil szervezetek nyomására, ez a probléma még nincs megoldva, az otthonápolók helyzete nem lett rendezve.

Négy dolgot várnak el az érintettek a kormánytól, négy lépést kéne a kormánynak megtennie annak érdekében, hogy ez a helyzet rendezésre kerüljön. Az első, hogy az otthonápolási díj nőjön meg 100 ezer forintra azoknál az embereknél is, akik nem gyermeküket, hanem idős szülőjüket vagy egyéb rokonukat ápolják otthon. A második: azt a pontrendszert, amit a szakmai szervezetek és az érdekképviseletek elutasítottak és szakmaiatlannak tartottak, ami miatt több ezer, főleg autista gyermeket nevelő szülő még kiveshet a gyodból, vonják vissza, szüntessék meg, legyen elég a diagnózis arra, hogy megítéljék ezt a 100 ezer forintot. A harmadik az, hogy a nagyszülői gyod intézményét vezessék be, hogy föl tudja venni a nagyszülő is azt az otthonápolási díjat, amivel így a szülő ki tud menni a munkaerőpiacra. A negyedik pedig az, hogy a nyugdíj mellett is lehessen igényelni a gyermekápolási díjat.

Jelenleg ma Magyarországon nem lehet akkor kereszténydemokráciáról beszélni, ha egy ember, aki demens, mondjuk, Alzheimer-kóros édesanyját ápolja, 55 ezer forintot kap. Ön válaszként el fog mondani egy 15 százalékos emelkedést. Mondja ki, hogy 55 ezer forintnak mennyi a 15 százaléka! Az a helyzet, hogy ha önök komolyan gondolják a családi értékeket,

és komolyan gondolják azt, hogy kereszténydemokrata módon kormányoznak, akkor azok az emberek, akik a gondoskodó munkát végzik, megérdemlik azt, hogy legalább 100 ezer forintot kapjanak. Köszönöm szépen. (Taps az LMP és a DK soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Válaszára megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azt várom, hogy ki lesz a legbátrabb ellenzéki képviselő, aki egyszer bocsánatot mer kérni az ápolási díjban részesülőkől, akik az otthonápolási díj kategóriájában vannak, amiért itt a parlamentben nemhogy nyomást nem gyakoroltak a Fidesz-KDNP-re, de még a gombnyomást sem vállalták azoknak az embereknek az érdekében, akiknek a leginkább szükségük lett volna az önök támogatására. Hiszen december 12-én, amikor 100 ezer forintra emeltük a gyermekek otthongondozási díját új kategóriaként bevezetve, és döntöttünk arról, hogy 2022-ig minden ápolási díj 30 százalékkal emelkedik, és amikor arról is döntöttünk, hogy 2022-ig a gyermekek otthongondozási díja évről évre úgy fog emelkedni, hogy 2022-re eléri az akkori minimálbér szintjét, akkor egyetlen ellenzéki képviselő sem támogatta ezt, sőt fizikai erőszakot alkalmaztak annak érdekében - ez nemcsak a magyar, de más parlamentarizmus esetében is példátlan -, tehát fizikai erőszakot alkalmaztak annak érdekében, hogy a levezető elnök ezt a kérdést föltegye szavazásra. És most sem elnézést kérnek, hanem röhögcsélnek és nevetgélnek ezen. (Zaj az ellenzéki oldalon.)

S ha már a fizikai erőszak ellenére mégiscsak fel tudta tenni a kérdést szavazásra a levezető elnök, akkor egyikőjüknek sem volt annyi bátorsága, hogy sípolás, dudálás és konfettidobálás helyett odamenjenek a képviselői helyükre, és legalább ennél a szavazásnál megnyomják a szavazógombot, és támogassák az ápolási díjak emelését. Másik törvényjavaslatnál oda tudtak menni, mert az önöknek fontos volt, lényeges volt, annál kivételt tudtak tenni az általános hóbörgésből, de ez a szavazás nem volt önöknek eléggé fontos. Ezt alárendelték sok minden másnak. Azt mondták, ennél a szavazásnál mi inkább sípolunk, mintsem hogy az ápolási díjban részesülők juttatásait megemeljük. (Arató Gergely: És mennyi az ápolási díj összege? Szégyellj magad!)

Ha önökön múlt volna, 15 milliárd forinttal fordítanánk kevesebbet az otthonápolókra. Köszönöm szépen, elnök úr. (Taps a kormánypártok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Képviselő úrnak egyperces viszonzásra van lehetősége.

UNGÁR PÉTER (LMP): Államtitkár úr, ebbe a ciklus válaszba innentől mócföldig remegett a nagy magyar föld. Az a helyzet, hogy amikor rendkívüli ülést kezdeményezett az ellenzék ebben a kérdésben,

önök nem jöttek be a munkahelyükre. Miről beszél? Miről beszél?! Teljesen törvénytelenül fölvettek egy ülésnapot, amikor szocialista képviselőtársaink módosítóit nem engedték leszavaztatni, fölvettek törvénytelenül valamit, megpróbáltuk ezt valahogy jelezni önöknek, de nem sikerült. Ezt a módszert alkalmaztuk, de önöket nem érdekelte az ügy. Önök azt mondták az egyeztetésen az érintetteknek, hogy hozzanak be egy normaszöveget. Nem tudom, itt van-e még Selmeczi képviselőtársunk, de neki volt egy 2004-es normaszövege, az megfelelhett volna.

Önök ezt a kérdést addig föl se vetették, amíg az ellenzéki képviselők nem hozták be a parlamentbe. Önöket nem érdekelte ez egészen addig, amíg közleményeket nem lehetett kiadni, meg az Echo TV-be nem lehetett bemenni elmondani, hogy Magyarországon minden rendben van. Szánalmas! Szánalmas! *(Taps az ellenzéki oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzáslaszra van lehetősége államtitkár úrnak is.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Nem gondoltam volna, hogy rá tudnak tenni még egy lapáttal. Nemcsak hogy nem engedték volna megszavaztatni, nemcsak hogy nem szavazták meg, most még azt is elmondják, hogy törvénytelenül szavaztunk arról, hogy megemeljük az ápolási díjakat. *(Ungár Péter: Így volt!)* Tisztelt képviselő hölgyek és urak, szerintem az érintettek nagyobb tiszteletet érdemelnek. *(Zaj az ellenzéki oldalon.)*

Tisztelt képviselő úr, ez egy rendes ülésnapon rendes napirendként szerepelt, ott kellett volna erről vitatkozni önöknek, és ott kellett volna támogatni. Amíg nagy szavakat lehet mondani az utcán, addig önök hangosak, amikor viszont szavazni kéne, akkor valamiért elsunnyognak.

Hadd idézzem önnek a Mozgáskorlátozottak Egyesülete Országos Szövetségének a közleményét, akik a leginkább érintettek: „Az ellenzéki politika nem értette meg a felelősségét. Ez nem egy újabb lehetőség a kormány megbuktatására, erre válasszanak más terepet. Senki nem lesz attól érdekvédő és harcos ellenzéki, ha hangosan kiabál, együttérző arccal mosolyog a kamerába, átgondolatlanul beszél és hergeli a tömegeket.” Legalább őket hallgassák meg, ha minket nem hallgattak meg! Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tordai Bence, a Párbeszéd képviselője azonnali kérdést kíván feltenni a legfőbb ügyész úrnak: „**Aktuális ügyek**” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Polgártársak! Jávor Benedek, a Pár-

beszéd európai parlamenti képviselője és a zöldfrakció kezdeményezésére Polt Pétert meghívta az Európai Parlament költségvetési ellenőrző bizottsága. A bizottság az uniós források magyarországi elköltését ellenőrző másfél évvel ezelőtti magyarországi útjának folytatásaként hívta meg a legfőbb ügyészt, hogy megvitassanak vele egy sor olyan kérdést, ami már a tényfeltáró látogatás során is felmerült. Az Európai Ügyészséghez való csatlakozás kérdése, a szervezett bűnözés elleni fellépés vagy a nemzetközi együttműködések kérdése mellett a legfontosabb kérdésként az OLAF-jelentések magyarországi bizonyítékként való elfogadásának kérdése is napirendre került volna, ha a legfőbb ügyész úr méltóztatik elmenni Brüsszelbe.

(14.30)

De hát a legfőbb ügyész úr méltóztatott egy szánalmas magyarázkodás után kibújni a meghívás elől, így az EP bizottsága nem tehette fel a kérdéseit, most én felteszem ezeket a kérdéseket.

Tehát: vajon miért nem tudja elfogadni a fideszes ügyészség az OLAF, az Európai Csalás Elleni Hivatal által gyűjtött információkat, és miért jutnak a magyar hatóságok számos kényes fideszes ügyben sorozatosan más következtetésekre, mint az OLAF? Miért véli úgy számos ügyben a fideszes ügyészség, hogy az OLAF által gyűjtött bizonyítékok nem elfogadhatóak a magyar eljárásban? És végül, az Orbán Viktor vejének cége által elsíbolt 13 000 millióról való lemondással most már hivatalosan is elismeri-e a Fidesz-kormány, hogy az Elios-projektekre adott uniós támogatást egész egyszerűen ellopták? Várom a legfőbb ügyész válaszát.

ELNÖK: Köszönöm, Tordai képviselő úr. Megadom a szót Polt Péter legfőbb ügyész úrnak.

DR. POLT PÉTER legfőbb ügyész: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselő Úr! A kérdésre részben elmondtam a választ egy korábbi azonnali kérdés kapcsán, ezt akkor most csak kiegészíteném.

Valóban, a meghívó levélben az egyik téma az volt, hogy megvitassuk az OLAF által gyűjtött bizonyítékok felhasználását a büntetőeljárásokban. Ennek az indoka az volt, hogy a korábbi tárgyalásokon felmerült az, hogy mivel az OLAF, általam ma már említett módon, adminisztratív szabálytalanságokat vizsgál, és nem bűnügyekben eljáró hatóság, nem szolgáltat olyan bizonyítékot, amit a ma hatályos büntetőeljárás törvény egy az egyben elfogadhat. Felhívhat bizonyos jelenségekre figyelmet, átadhat dokumentumokat, véleményt nyilváníthat, de ettől még a büntetőeljárásnak úgy kell lefolynia, ahogy az a törvényben elő van írva. Tehát ez az egyetlen olyan vitatéma, ami szakmai vitaként felmerült ebben a körben. Azt gondolom, lesz még alkalmunk ezt megvitatni.

Még egyszer hangsúlyozom, hogy álltunk és állunk a költségvetési bizottság rendelkezésére, és mindenben segítjük a munkájukat. Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm, legfőbb ügyész úr. Visszaválaszra van lehetősége képviselő úrnak.

TORDAI BENEC (Párbeszéd): Az a helyzet, hogy egy olyan bemondásra kéne elhinnünk, hogy az OLAF-jelentés nem tartalmaz semmilyen komoly bizonyítékot, ami kizárólag személyes hitelével van alátámasztva, az ön személyes hitele pedig a nullával egyenlő. Tehát akkor hozzák nyilvánosságra az Elios-ügyben az OLAF-jelentést! Nekem személyesen több feljelentésemet utasították el azzal, hogy nem hivatkozhatok az OLAF jelentésére, hiszen azt nem ismerhetem meg. Senki nem ismerheti meg jogszerűen Magyarországon az OLAF-jelentést, kizárólag a fideszes ügyészség, az pedig nem hajlandó eljárni a miniszterelnök vejének botrányos 13 milliárdos lopása ügyében.

Az ténykérdés, hogy az egész Európai Unióban Magyarországon lopják el a legtöbb uniós pénzt, a 4 százalékot is eléri az OLAF által felülvizsgálatra javasolt források mértéke. Ez dupla annyi, mint a második legrosszabb mutató. A legkorruptabb államot hozták létre maguk az Európai Unióban, és a legfőbb ügyész ehhez falaz folyamatosan. Úgyhogy hozzák nyilvánosságra az OLAF-jelentést! Hajlandó-e erre az Elios-ügyben? (*Szórványos taps az ellenzéki padsorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Egyperces visszaválasz megilleti a legfőbb ügyész urat is.

DR. POLT PÉTER legfőbb ügyész: Köszönöm szépen, elnök úr. Képviselő úr nem figyel arra, amit én mondok. Nem arról volt szó, hogy az OLAF nem szolgáltathat bizonyítékokat. De igen, szolgáltathat. De azokat a bizonyítékokat meg kell vizsgálni büntetőeljárásban, illetve a bizonyítási eljárásokat a büntetőeljárás szabályai szerint kell lefolytatni, és ott kell értékelni, hogy ezek megfelelőek-e a bűncselekmény alátámasztására. Erről van szó, és ez valóban szakmai kérdés. És ez egy jó kérdés.

Természetesen, ha az OLAF bizonyítékot szolgáltat, akkor azt mi minden esetben figyelembe vesszük, most is figyelembe vettük, jelen esetben az eljáró nyomozó hatóság. Mindenesetre azt tudom mondani, hogy a költségvetési bizottsággal továbbra is kapcsolatban maradtunk, és ez a jó kapcsolat minden egyéb körülmény ellenére a jövőben is folytatódni fog. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm, legfőbb ügyész úr. Tisztelt Országgyűlés! F Kovács Sándor, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**Hogyan vélekednek valójában a Jobbikosok a nyugdíjasokról?**” címmel.

A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki a válaszdadásra. Kérdezem, elfogadja-e a válaszdadó személyét.

F KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Igen, köszönöm, elfogadom.

ELNÖK: Ön é a szó, képviselő úr.

F KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Igen, a kérdés valójában az, hogyan vélekednek a jobbikosok a nyugdíjasokról. (*Nagy zaj, közbeszólások az ellenzéki padsorokból.*) A Fidesz megbecsüli, tiszteli a nyugdíjasokat, elismeri tudásukat, tapasztalatukat, és számít rájuk. Ezzel szemben a jobbikosok nem szavazták meg, hogy a nők 40 éves munkaviszony után nyugdíjba mehessenek. (*Közbeszólás a Jobbik soraiból: De miért nem?*) Ezzel is cserbenhagyta az időseket.

A Fidesz nem ért egyet a Jobbik médiatanácsadó-jának véleményével, aki egy kiszivárgott beszélgetésben far-hát kommandónak nevezett bizonyos nyugdíjasokat, azokat, akik a közösségi oldalaikon politikai véleményt nyilvánítanak. (*Folyamatos közbeszólások a Jobbik soraiból.*) A felvételen Silhavy Máté, a párt alelnöke és Z. Kárpát Dániel hallható. A kiszivárgott beszélgetésből egyértelműen kitűnik, hogy a Jobbik megveti és lenézi időskorú szavazóit, hiszen a médiatanácsadó pont azokat nevezi hülyének, hívja far-hát kommandónak, akiknek a pártot támogató véleményére a közösségi oldalon számítanak is.

A felháborodás, a tiltakozás ellenére egyetlen olyan politikusa sem volt a pártnak, aki azt mondta volna, bocsánat, elnézést, mégsem úgy gondoltuk, rosszul fogalmaztunk. A Jobbik bukott elnöke sem akkor, sem azóta nem emelte fel a szavát ebben a kérdésben, nem kért bocsánatot az idősektől. A Jobbik tehát így gondolkodik a nyugdíjasokról, gúnyolódik, fejükre olvassa az öregedést, a remegő kezeket, a XX. század gyötrelmeit. És veszteségeiket is, és azt, ha véleményük van a világról.

Tisztelt Államtitkár Úr! A Jobbik így vélekedik a nyugdíjasokról. A kormány miben segít, és hogy vélekedik a nyugdíjasokról? Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Válaszdadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENEC, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! (*Nagy zaj a Jobbik soraiban. - Az elnök csenget.*) Jobbikos képviselőtársaink igazából egyetlenegy szóval meg tudnák oldani ezt a teljes ügyet, ha bocsánatot kérnének az idősektől. (*Felzúdulás a Jobbik soraiban.*) Ha bocsánatot kérne Vona Gábor, ha bocsánatot kérne Z. Kárpát Dániel, ha bocsánatot kérne a Jobbik-sajtó egyik vezetője, akkor egyetlenegy mondat, egyetlenegy szóval megoldhatnák ezt.

Vagy akár ha Sneider Tamás is bocsánatot kérne, aki ugye kifejtette korábban egy hangfelvételen, hogy a nyugdíjas korosztály önmagában tudna kormányt alakítani, ahhoz pedig, hogy őket megszólítsd, egy kedves, aranyos gyereknek kell lenni. Ezzel indokolta az akkori baloldali és stílusfordulatát a Jobbiknak. Csakhogy időről időre néha Vona Gábor egykori pártelnökünk klaviatúraközelbe kerül, és akkor kiírja a Facebookra, hogy az általa látott nyugdíjasok szemében gyűlölet lobog, a szájukból szennyvíz folyik, miközben a kis bevásárlókocsijukat húzzák. Ő is majd eljut abba az időszakba, amikor a bevásárlókocsit csak húzni tudja, és nem tudja emelni, mert mindnyájunkra ez vár előbb-utóbb. Vért akarnak ontani remegő kezeikkel - írja saját maga, saját kezűleg Vona Gábor -, ordibálnak trágárul, és hörgik fel a XX. század minden traumáját.

Azt hiszem, a kommunizmus áldozatainak emléknapiján különösen fájó ez a mondat, amikor valakit valóban meghurcolt az élet, meghurcolt a kommunista rendszer, és ezt csak hörgésnek, ordibálásnak és trágárságnak nevezi a Jobbik elnöke, és elfelejt bocsánatot kérni. Képviselőtársai pedig most is, a mai napig is ordibálással, körömszakadtáig védik őt és védik ezt az álláspontot, pedig már se a frakcióban nincsen, se a pártelnöki székben nincsen. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból.)* De még mindig nagyon szívesen ordibálnak be és védik ezeket a mondatokat, ahelyett, hogy végre egyszer valaki lenne olyan bátor, és elnézést kérne emiatt a Jobbiktól.

Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

(14.40)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. F Kovács Sándor képviselő úrnak egyperces viszonzásra van lehetősége.

F KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Minden normális ország, normális ember tiszteli és megbecsüli az időseit *(Dr. Varga-Damm Andrea közbekiált.)*, hiszen ők építették fel ezt az országot, őknek köszönhetünk mindent, és minden normális ország és minden normális ember segíti az időseket *(Mirkóczki Ádám: Miért nem teszitek akkor? - Dr. Varga-Damm Andrea közbekiált.)*, nem bántással, nem gúnyolódással, nem szidással, hanem akár anyagi, akár erkölcsi megbecsüléssel.

Államtitkár úr azt mondta, hogy el lehetne várni egy bocsánatkérést. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Kérjétek szépen bocsánatot!)* Mennyire lenne őszinte az a bocsánatkérés azok után, amiket hallottunk a felvételen és amiket hallhattunk itt a bekiabálásokban is? Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Z. Kárpát Dániel: Milyen felvételeken hallottátok?)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Államtitkár úr viszonzása következik.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ez is azt mutatja, hogy a Jobbik megjárhatja bármit a média kedvéért, megjárhatja bármit az új szövetségesei kedvéért, a kommunista állampárt utódpartja kedvéért és a többi ellenzéki liberális párt kedvéért. Elárulhatja az összes alapításakor volt elvét, akkor sem fog változni, akkor is ugyanaz a szélsőséges párt fog maradni, amiként létrejött. *(Felzúdulás a Fidesz soraiban.)* Nem tudnak mást tenni, ha egyik képviselőjüknek le kell mondani antiszemita vádak miatt, mert azzal büszkélkedik, hogy hétvégén megver egy zsidó nőt, utána csak egy olyat tudnak a helyére hozni *(Mirkóczki Ádám: ...szerint antiszemiták lettünk!)*, aki szintén hasonlóképpen súlyos antiszemita vádakkal illethető, mert éppen munkaidejében azzal foglalkozott, hogy a mostani frakcióvezető úrnak, Gyöngyösi Mártonnak a buzdítására, aki a magyar parlament, a magyar kormány zsidó származású politikusaikat akarta lajstromba venni *(Z. Kárpát Dániel: Miért hazudsz?)*, listába vette az amerikai politika zsidó származású különböző képviselőit és véleményvezéreit. *(Az elnök csenget.)*

Nem változik a Jobbik, ugyanaz a rasszista, antiszemita és az időseket sem tisztelő párt, mint amilyenek indult. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Z. Kárpát Dániel, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: **„Meddig él vissza a hatalom mindannyiunk türelmével?”** címmel. A miniszterelnök úr választhatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Varga Mihály miniszterelnök-helyettes urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a miniszterelnök úrtól személyesen kéri a választ.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelettel elfogadom.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Öné a szó, képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ebben a Házban mintegy kéttucatnyi alkalommal szorgalmaztam a CSOK szélesítését annak érdekében, hogy ne csak a felső középosztálytól felfelé tudjon kedvezményezni jellemzően ez a konstrukció, hanem a tipikus magyar élethelyzetekre is választ adjon. A tipikus magyar élethelyzet nem az, hogy új építésű palotákat, lakóparkokban lévő lakásokat emelnek vagy vesznek át magyar emberek, hanem adott esetben a használt lakás megszerzése, az otthon bővítése. Örülök, hogy ebbe az irányba elkezdődött egy közös gondolkodás, de három ponton, miniszter úr, meg kell hogy feddjem önöket, hiszen három ponton a CSOK konstrukcióját olyan szinten hiteltelenítik el,

ami az egészséget, az egész mögött álló szándékot megkérdőjelezi.

Elsősorban el szeretném mondani, hogy használt ingatlanok esetében nemcsak a kedvezményes hitelt tartom fontosnak kiterjeszteni, hanem bizony a támogatás mértékét is elérhetővé kellene tenni adott esetben ugyanúgy, mint az új építésűek esetén, hiszen a tipikus magyar élethelyzet a lakásbérlet, tehát az albérleti piacon való valamikénti megmaradás az elképzelhetően durva, magas albérletárak mellett, illetve a használt ingatlan megvásárlása, adott esetben bővítése, egy tetőtér beépítése.

Másodsorban a miniszter úr véleményét kérdezem arról, hogy mennyiben tudja támogatni azt a felvetésemet, amelynek értelmében egy ésszerű összeghatár fölött már nem lehetne hozzáférni a CSOK-kedvezmény tömegéhez. Nyilván 200-300 millió forintot villák építését vagy bármilyen módon történő fejlesztését nem szeretném a magyar adófizetők pénzéből támogatni. Tipikus magyar élethelyzetekre szeretnénk megoldásokat nyújtani, ezek pedig nem azok.

Harmadsorban, miniszter úr, elhűlve láttam azt, hogy a bankok egy részének hatályos hirdetménye szerint bevándorolt jogállású személyek továbbra is igénybe vehetik a CSOK-ot. Kérem, indokolja meg számomra, milyen szakmai indoka van annak, hogy nem magyar állampolgárok igénybe vehetik ezt a konstrukciót. Ezt önmagában felháborítóan tartom, de a kormányzati kommunikáció tükrében egyenesen vérfagyasztó, és megkérdőjelezi az önök kommunikált szándékait. Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Varga Mihály miniszterelnök-helyettes úrnak.

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Engedje meg, hogy előljáróban néhány szóban tájékoztassam önt arról, hogy milyen lépéseket tettünk és milyen eredményt értünk el a CSOK bevezetése, 2015. júliusi meghirdetése óta.

Nos, ezek azt mutatják, hogy az a kormányzati cél, miszerint minden család jusson saját otthonhoz, mivel ez biztosít hosszabb távú, stabil lakhatást, lépésről lépésre megvalósul. Nem tartunk még a történet végén, de jelentős eredményeket értünk el abban, hogy Magyarországon minden induló házaspár számára reális lehetőség legyen egy önálló lakás megszerzése.

2015 júliusa és 2019 januárja között 97 ezer gyermeket vállaló és nevelő család saját otthonhoz jutását segítette elő a családi otthonteremtési kedvezmény 289 milliárd forintos nagyságrendű támogatása. Az elérhető állami támogatások, az alacsony kamatkörnyezet, továbbá a lakosság foglalkoztatási és jövedelmi helyzetének tartós javulása is támogatja a lakáscélok megvalósulását, a hatéves bérmegeállapodás eredményeként pedig a megvalósuló béremelések is

pozitív hatással vannak arra, hogy a fiatal munkavállalók minél könnyebben tudjanak lakáspiaci pozícióhoz jutni, azaz önálló lakáshoz jutni.

Ami a felvetéseit illeti, arról hadd tájékoztassam, tisztelt képviselő úr, hogy az idén bejelentett, úgynevezett kistelepülési vagy falusi családi otthonteremtési kedvezmény programját a kormány még nem véglegesítette, ennek a kereteit jelöltük ki, a következő két hétben történik meg ennek a kormányzati véglegesítése. Azokat a pontokat, amelyeket ön felvetett a használt ingatlan, az összeghatár fölötti értékesítés, valamint a bankok által követett üzletpolitika szempontjából, a kormány vizsgálni fogja, és amikor a kistelepülési CSOK kereteit véglegesítjük, akkor tudok önnek erre majd pontos választ adni. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Egyperces vizsgálatra van lehetősége a képviselő úrnak.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Meg szeretném köszönni miniszter úr korrektségét, nemcsak a korrekt szakmai párbeszéd okán, hanem úgy érzem, azzal, hogy az érintett bankokra hárítja a bevándorolt jogállásúak számára elérhetővé tett CSOK különböző útjait, útjainak biztosítását, a felelősséget is igyekszik némiképp áthárítani, de emlékeztetném arra, hogy kormányzati felelősségről van szó, tehát bevándorolt jogállású személyek esetében követeljük, hogy hasonló kedvezményforma ne legyen elérhető.

A miniszter urat emlékeztetném rá, hogy a CSOK bővítését én magam és a frakcióm mindig is támogattuk, ugyanakkor arra is szeretném emlékeztetni, hogy amikor a lakás-előtakarékosság állami lábát megszüntették, nagyon sok olyan magyar embertől vették el az önálló otthon elérésének lehetőségét, aki mondjuk, egy CSOK-os önrészt éppen hogy a lakástakarékformával tudott valahogy összeszedni éves kemény, szorgos munkájával.

Nagyon örülök, hogy a gyermeket nevelő családok támogatását buzdítja a kormányzat, magam is ezt teszem, de annyiban gyakoroljanak önkritikát, hogy az élve születések száma sajnos újfent csökkenésnek indult, és a termékenységi mutató is megtorpanni látszott, tehát látszik, hogy csak idecsorgatott pénzzel nem lehet a népesedési katasztrófát, a demográfiai tétel megszüntetni. Kiszámíthatóságra, biztonságra, bérlakásprogramra, stabil albérleti piacra van szükség, egy csomó olyan körülményre tehát, amit a Jobbik csomagja megoldani szorgalmaz. Ebben nemcsak kérjük tehát, hanem követeljük nyitottságukat. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces vizsgálat megilleti a miniszterelnök-helyettes urat is.

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Itt valami félreértés van. Ha jól figyelte eddig a CSOK által meghirdetett

programokat, alapvető feltétel, hogy 180 nap biztosítási jogviszonnal rendelkezzen mindenki, aki ilyen típusú támogatást igényel. Tehát a kormánynak nincs olyan kifejezett célja, sőt egyáltalán semmilyen olyan célja sincsen, hogy bármiféle bevándorláshoz nyújtunk támogatást. *(Z. Kárpát Dániel: Itt van a banki hirdetemény!)* Más az, amit a bank hirdet meg, képviselő úr, és más az, amit a kormány szeretne elérni; mi erre fogunk törekedni a jövőben is.

Ami pedig a további lehetőséget illeti, azt gondolom, nem szabad arról elfeledkeznünk, hogy a gyermekvállalás, a gyermeknevelés támogatása továbbra is egy konkrét kormányzati cél. Családvédelmi akciót hirdettünk meg, jelentősen segítve majd ezzel a gyermeket vállaló családokat: a munkahelyek rendelkezésre állnak, hiszen az egyik legalacsonyabb a munkanélküliségi rátánk az Európai Unióban, és ehhez tesszük még hozzá a családvédelem mellett az otthonteremtési intézkedéseket. Azt gondolom, ezzel jelentősen segítjük a Magyarországon élő és gyermeket vállaló családokat. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(14.50)

ELNÖK: Köszönöm, miniszterelnök-helyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! Nacsá Lőrinc, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Milyen eszközökkel támogatja a kormány a családok otthonteremtését?”** címmel. A miniszter úr Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. *(Jelzésre:)* Elfogadja a képviselő úr. Öné a szó.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! 2010-ben Magyarországon bekövetkezett egy családbarát fordulat, hiszen a 2002 és 2010 közötti kormányok megszorításainak első számú célpontja a gyermeket nevelő családok voltak. Hiszen megszüntették először az egyes kétgyermekesek családi adókedvezményét, elvették a 3 éves gvest, és megszüntették az otthonteremtési programokat is.

A kormány 2010 óta számos intézkedést hozott a magyar családok védelme és támogatása érdekében. Ezek közül az egyik legfontosabb a családi otthonteremtési kedvezmény, azaz a CSOK bevezetése, amely már mintegy százezer család otthonteremtését segítette, ez közel 280 milliárd forintot is jelentett. A magyarok többsége minden kutatás szerint saját tulajdonú házban szeretne élni, ezért is bír kiemelt jelentőséggel az igénybe vevők magas száma és további várható növekedése.

A bevezetés óta jelentősen emelkedtek a kedvezményösszegek, hiszen bevezetésre került a nagycsaládosok 10 millió forintos támogatása új lakás vásárlásához vagy építéséhez, és ami nagyon fontos, egyszerűsödtek a jogosultsági feltételek is, tehát egy fontos bürokráciacsökkentés is történt időközben.

2018. december 1-jétől már a kétgyermekes családok is igényelhetik a 10 millió forintos kedvezményes kamattámogatású kölcsönt, a három- vagy többgyermekesek számára pedig 15 millió forintra nő a felvehető összeg.

Tisztelt Államtitkár Úr! A KDNP mindig is kiemelt figyelmet fordított a magyar családokra, ezért is tartjuk kulcsfontosságúnak a nemrég bejelentett hét-pontos családvédelmi akciótervet. Az otthonteremtéssel kapcsolatban lényeges intézkedés a kamattámogatott lakáscélú kölcsön kiterjesztése a használt lakást vásárlókra is, illetve a jelzáloghitelekhez nyújtott támogatás bővítése.

Ezek alapján kérdezem tisztelettel államtitkár urat, mik az eddigi tapasztalatok a CSOK-ról, és milyen további intézkedésekkel segíti a kormány a családok otthonteremtését. Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Emlékszünk 2002-ből Medgyessy Péter miniszterelnök-jelölti kiváló mondatára, hogy az otthonteremtés egy jó dolog, ki fogjuk bővíteni. A szocialista szótár szerinti megfejtése ennek az volt, hogy 2002 és 2004 között teljes mértékben leépítették. Az ellenzéknek a bővítése, a támogatása, jó dologként minősítése nemcsak választékos szóhasználatra utal, hanem arra is, hogy igazából az ellenkezőjét fogják művelni. Hiszen két év alatt felszámolták a teljes otthonteremtési kedvezményrendszert, megszüntették az állami támogatást a lakáshiteleknel, így nem volt már elérhető a kedvezményes kamatozású hitel, duplájára emelték a lakásáfat, a szocpolkedvezményt szintén megvonták a fiataloktól, és felkínálták a devizahitelezést mint ennek az alternatíváját, ezzel egy olyan útra terelvén sok-sok ezer, sok-sok tízezer magyar családot, ami utána óriási problémákhoz vezetett.

De szellemi muníciót nemcsak ők szolgáltattak, hanem az LMP is, akár a 2018-as kampányban, akik egy az egyben elmondták, hogy ők elvonnák a háromgyermekesek családi otthonteremtési kedvezményét, és ne házakat, kertés házakat építsenek a magyar családok, hanem inkább gangos bérházakban éljenek, és nekik építenének inkább ilyen lehetőséget, ahol nem tulajdonosok lesznek, hanem majd bérelhetnek valamit a városban.

Ha kiszámoljuk, hogy három év alatt mennyit vettek el a szocialisták az otthonteremtési rendszer megszüntetésével, akkor azt látjuk, hogy 170 milliárd forintot vettek ki a magyar családok zsebéből a hatalomra kerülésük utáni első években. Ezzel szemben a CSOK már eddig 189 milliárd forinttal segítette a magyar családokat a bevezetése óta eltelt pár évben. 97 ezer magyar családnak, összesen 395 ezer, tehát közel 400 ezer érintettnek, szülőknak, gyerekeknek,

édesapáknak, édesanyáknak (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), kisfiúknak, kislányoknak tudott segíteni. Két nagyvárosnyi embernek segített eddig a CSOK, és a bővülés révén még többeknek fog a jövőben. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Képviselő úrnak egyperces viszonzásra van lehetősége.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen. Köszönöm szépen, államtitkár úr, a választ is. Azt látjuk, hogy a családpolitika eddigi intézkedéseit és a mostani családvédelmi akcióttervet is több oldalról támadja az ellenzék, valamint a bevándorláspárti külföldi politikusok egészen elképesztő érvekkel és stílusban. (*Dr. Varga-Damm Andrea közbeszól.*) A magyar emberek döntöttek és azt kérték tőlünk, hogy a magyar családokat támogassuk és olyan környezetet teremtsünk, ahol minden pár meg tudja hozni a saját döntését a gyermekvállalást illetően, és ahol a kívánt gyermekek minden esetben megszülehetnek.

A Fidesz-KDNP célja az, hogy ezt a környezetet meg tudjuk teremteni, ezért indultunk el a családbarát úton 2010-ben, ezért készülünk újabb intézkedések elfogadására a családvédelmi akcióttervet illetően, és ezért ez nem egy lezárt történet, ezért kell tovább haladni az úton. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzás államtitkár úr részéről.

DR. RÉTVÁRI BENEC, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azért kell itt is hangsúlyozni egy kormány szuverenitását és a bevándorláspolitikával kapcsolatban a bátor kiállást az ország, a nemzet érdekeiért, mert látjuk, hogy azokban az országokban, ahol a bevándorlást ösztönzik, ahol bevándorláspárti kormány van, mondjuk, ha Németországot nézzük, többet költenek migrációra, mint családtámogatásra. Sőt, ha összeadjuk a gazdaságélénkítő, vállalkozásfejlesztő, családtámogatási, szociális kiadásokat, még az is kevesebb, mint amit migrációra fordítanak.

A tét tehát nem kicsi, hiszen ha csak azt nézem, hogy áfa-visszatérítésre 53 milliárd forinttal tudunk segíteni a családoknak, 10 millió forint összegű kedvezményes hitelt 15 ezer család igényelt 133 milliárd forint értékben, ezek nagy összegek. De ha Magyarországnak nem lenne egy élesen a nemzeti érdekekért kiálló kormánya, és úgy, mint sokan mások - kvótarendszer, betelepítés, migránskártya és egyebek - ebben Magyarország meghajlította volna a derekát, akkor ezeket az összegeket most migrációra költenénk és nem a magyar családokra. A jövő politikájának is ez a tétje, hogy a magyar családokra tudjuk ezt költeni vagy pedig migrációra. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Molnár Gyula képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzeti vagyon kezeléséért felelős tárca nélküli miniszternek: **„Továbbra sem látunk tisztán szeméttügyben!”** címmel. A miniszter halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Fónagy János államtitkár urat jelölte ki. (*Jelzésre:*) Képviselő úr jelzi, hogy elfogadja. Öné a szó, képviselő úr.

MOLNÁR GYULA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Általában egy hatalomnak, de különösen egy olyan hatalomnak, amelyik büszke arra, hogy mindent centralizál, mindent központosít és gyakorlatilag minden egyes döntésben saját maga képes a legapróbb ügyben is a probléma megoldását megtalálni, egy ilyen hatalom fokmérője az én felfogásom szerint az, hogy hogyan, miképpen képes a közszolgáltatásokban ezt a fajta centralizációt hatékonyan megvalósítani.

Önök hoztak egy döntést, hogy magukhoz vonják ezt az ügyet, mert ezáltal jobb lesz, olcsóbb lesz és működőképesebb. Az a helyzet, hogy csak az elmúlt néhány hónapban, mióta parlamenti szünet van, újabb és újabb témák, újabb és újabb ügyek láttak napvilágot. Nagyon sok helyről kaptuk azt a jelzést, hogy még a karácsonyfát sem szállították el január végéig, február elejéig. Azt látjuk, hogy év végén egy kormányrendelettel újabb jelentős összegeket kapott ez a vállalat, majd aztán, amikor nyilvánosságra kerültek az adatai, leváltották a teljes vezérkart. Egy ombudsmani jelentést is olvashattunk, ahol az ombudsman elmondta azt, hogy nem jog, hanem kötelesség a számlát időben eljuttatni az állampolgárokhoz ennek a cégnek.

Tehát az a kérdés továbbra is, tisztelt államtitkár úr... - Királyhegyi Pálnak tulajdonítják azt a dolgot, hogy Sztálinnak írt állítólag egy táviratot, amiben az szerepelt, hogy a rendszer nem vált be, tessék változtatni. Állítólag a távirat maga nem létezik valójában, de Királyhegyi Pált emiatt kitelepítették. Azért kérdezem, államtitkár úr, hogy a rendszer nem vált be, tessék lassan változtatni, és ha arról is tudna egy pár szót szólni, hogy mire ment el 16 és 17 milliárd forint, amit év végén önök egy levélben úgy fogalmaztak, hogy hulladékgyűjtési terv megvalósítására és ideiglenes kiadásokra költöttek el. Tehát még egyszer: kukaholding, hogyan tovább? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A válaszára megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Gondolom, abban egyetértünk, hogy minden közszolgáltatásban - különösen a háztartási hulladékéknál, amely 4 millió háztartást érint - alapvetően fontos a szolgáltatás biztonsága; kettő: a megfizethetősége; a harmadik, hogy akik

végzik a szolgáltatást, annak az ellenértékét megkapják.

(15.00)

A szolgáltatás biztonságát korábban sok száz szervezet intézte, rendkívül eltérő költségek és rendkívül eltérő díjak mellett. Ez részben társadalmi, részben helyi igazságtalanságokat szült, ezért valóban a kormány úgy döntött, hogy centralizálja ezt a tevékenységet.

A centralizálás az ellátás biztonságát megteremtette, és azt hiszem, ez a legfontosabb, hiszen Nápoly-szindrómára nem került sor, és egy-két, egyébként politikailag orientált szervezet mulasztásától eltekintve a háztartási hulladék elszállítása megtörtént. Ahol nem, ott is elsősorban csak a szelektált hulladék elszállításánál volt fennakadás.

A másik volt a megfizethetőség. Ezt a rezsicsökkentéssel biztosítottuk.

A harmadik pedig, hogy a díjak eljussanak a szolgáltatóhoz. Ezzel valóban voltak zavarok, ezt korábban sem tagadtuk. Ezért került sor arra, hogy átkerült a cég felügyelete máshová, ezért került sor arra, hogy leváltottuk a vezetőséget, és ezért volt szükséges, hogy átmenetileg - hangsúlyozni szeretném: átmenetileg - pénzt tegyünk a cégbe, hogy annak zavartalan működése a múltban, a jelenben és a jövőben is fenntartható legyen.

Jelenleg az ellátás stabil (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), a szolgáltatók a pénzüket megkapják. (*Taps a kormánypárti padosorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra van lehetősége a képviselő úrnak.

MOLNÁR GYULA (MSZP): Köszönöm szépen. Nagyon érdekes. Én magam is hasonlóképpen gondolkoztam, hogy nézzük az emberek oldaláról ugyanazt a problémát, amit felvettem, ön pedig próbált rá válaszolni.

Valóban az a kérdés, hogy vigyék el a szemetet. Az is fontos, hogy a számlát úgy kapják meg, hogy képesek legyenek fizetni. Egyszer majd, államtitkár úr, történelmi távlatból vissza fogunk tekinteni arra, hogy a rezsicsökkentésnek milyen hosszú távú hatása volt a magyar közszolgáltatásra, legyen ez akár a szemétszállítás, akár mondjuk, például a távhő- vagy akár a csatornaszolgáltatások, de valóban megfizethető legyen a szolgáltatás. Azt kell hogy mondjam, hogy ebből a szempontból önök létrehoztak egy rendszert, amely átmenetileg - ezt a szót használom azért, mert ennek majd lesz jelentősége - nem látta el a funkcióját.

Az nagyon fontos, államtitkár úr, hogy a következő években folyamatosan szeretnénk és fogunk vele foglalkozni, mert szeretném majd azt definiálni, hogy az „átmenet” a Fidesz-kormány esetében mennyi

időre taksálható. Remélem, hogy nem évtizedekre. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Egyperces viszonzás megilleti az államtitkár urat is.

DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára: Tisztelt Képviselő Úr! A hulladékszállítás heti, legfeljebb kétheti feladat, tehát itt történelmi időhorizontokat, bevallom, nem tudok felvázolni, heti meg kétheti periódusokban gondolkodunk. Ezekben a periódusokban viszont a jelenlegi szervezet, a jelenlegi koordináló szerv teszi a dolgát, és garantálja azt, hogy a hulladék megfizethető áron elszállításra kerüljön.

A közszolgáltatási díjak számlázásának helyreállítása megtörtént, tehát itt már múlt időben tudok beszélni. Az elmaradások ledolgozása folyamatos, és meggyőződésem, hogy ez záros határidőn belül befejeződik. Tehát ebből a szempontból, úgy gondolom, hogy nem kell történelmi távlatokban gondolkodni. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padosorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk.

Most a **napirend utáni felszólalások** következnek. Öt képviselőtársunk jelezte, hogy napirend után szeretne megszólalni ötperces időkeretben. Először megadom a szót Becsó Zsolt fideszes képviselőtársunknak: „ELLENÁLLÁS HELYETT EGYÜTT-MŰKÖDÉST” címmel kíván napirend után szólni.

BECSÓ ZSOLT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Parlament! Az állami eszközökkel felfuttatott, az előző, szocialista rendszerben kiemelt figyelmet élvező Salgótarján valamikor virágzó bányaváros, nehézipari központ volt, amely a 60-70-es években élte a fénykorát. A rendszerváltozás viszont komoly visszaesést jelentett a városnak. Az egykor patinás gyárak a tűzhelygyár kivételével sorra leálltak, az ipari tevékenység drámai módon visszaesett. A város megtartóképesége folyamatosan gyengült, a városból immár lassan két évtizede folyamatos az elvándorlás. A valamikor 50 ezresnek mondható város ma körülbelül 35 ezer lakosú csupán.

Az elmúlt 29 évben, a 2006-2010-es ciklust leszámítva - amikor a szocialista kormány valóban büntette az akkor fideszes vezetésű várost -, mindig volt valamilyen társadalmi vagy gazdasági felzárkóztatási program, segítség, különtámogatás. Ezek a kormányzati beavatkozások - az Antall-kormány kihelyezett ülése, majd különtámogatása, a Horn-kormány által biztosított „Salgótarján-Bátonyterenyé szabad vállalkozási övezeti” cím, az Orbán-kormány, majd a Medgyessy-kormány leghátrányosabb helyzetű megyéknek nyújtott támogatása, majd a második Orbán-kormány adóssághozzájárulási csomagja - mind-mind kiemelkedő jelentőséggel bíró lépések voltak, amelyek a

felzárkóztatás felgyorsítását voltak hivatottak elősegíteni. Bár kétségkívül voltak eredmények, átütő, a bajokat sutba vágó sikereket nem sikerült elérni.

Ezért is volt különösen örvendetes, hogy 2014-től egy új időszámítás kezdődhetett Salgótarján életében, hiszen a politikai különbözőség ellenére a kormány valóban kiemelkedő lehetőséget biztosított a város számára. Először is a nógrádi megyeszékhely fajlagosan a legnagyobb összegű területfejlesztési operatív-program-forrásból részesült 9,2 milliárd forint nagyságrendben. Majd 2016 végén ismét figyelemre méltó hírt kapott a város, hiszen a kormány másfél milliárd forint szabad felhasználású fejlesztési forrás biztosításáról döntött az önkormányzat számára. Harmadszor pedig: 2017. március 21-én megkötötték a megállapodás a miniszterelnök és a polgármester között, és indulhatott a több tíz milliárdos „Modern városok” program is, amelyhez kapcsolódóan az 1 milliárd forintos projekt-előkészítést segítő forrás hamarosan meg is érkezett a város számlájára.

Ha mindehhez hozzávesszük, hogy az elmúlt években a városhoz 652 millió forint rendkívüli működési támogatás, a Mitsuba, a Salgglas, a Mikropakk és a Wamsler SE cégek fejlesztéséhez pedig több mint 4,5 milliárd forint fejlesztési támogatás érkezett, akkor nyugodt szívvel kijelenthetjük, hogy a kormány nem hagyta magára Salgótarját, sőt minden eddigi ciklust meghaladó mértékű támogatásban részesítette. A kiemelkedő segítség ellenére azonban így is szinte minden mutatóban a legrosszabb eredménnyel bír Salgótarján a megyei jogú városok összevetésében.

Látva a város jelenlegi helyzetét, tudva azt, hogy önerőből képtelen a súlyosbodó városi problémák kezelésére, a további kitüntetett kormányzati figyelem és támogatás mint egy falat kenyér kell a városnak. Ennek ismeretében vet fel érdekes kérdéseket elsősorban a városban lakó emberek részéről, hogy van-e értelme annak a kormányzattal szembeni ellenállásnak, amit a város DK-s és MSZP-s vezetői hirdettek meg egy januári tüntetésen. Vajon kinek az érdekét szolgálja ez a magatartás? A város jelenlegi helyzetében megengedheti-e magának a szocialista városvezetés, hogy elüsse a feléje nyújtott segítő kezét, ellenállásra hergelje a kiszolgáltatott embereket, folyamatosan lázítson a kormányzattal szemben? Megítélésem és sok városlakó véleménye szerint is ez felelőtlen magatartás. Salgótarján, de egész Kelet-Nógrád fejlődésének elősegítése, egy élhető város és térség kialakítása közös ügy kell legyen. A közös ügy pedig feltételezi az együttműködést, több témában a közös gondolkodást, sok kérdésben az összefogást. Aki ellenállást hirdet és ez alapján cselekszik, az árt a városnak, és viszszaél az emberek bizalmával. Aki viszont a politikai nézetkülönbségek ellenére az együttműködésre helyezi a hangsúlyt, az tiszta lelkiismerettel próbálja segíteni a helyi közösség boldogulását. Márpedig egy város hosszú távú érdeke felül kell hogy írja néhány pártpolitikus, jelen esetben néhány helyi baloldali politikus hatalomvágygal átszótt, rövid távú politikai érdekét.

Salgótarján pedig újra élni akar. Hasonlóan más sikeres városokhoz, nem a konfliktusok gyarapításában, hanem a megoldások közös keresésében érdekelt. Mi az együttműködést választjuk, mert ez szolgálja Salgótarján érdekét. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Becsó Zsolt képviselő úr. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Stummer János jobbikos képviselő úr... *(Jelzésre:)* cseréltek, bocsánat, akkor cserélünk, nálam a papíron más van.

Tehát megadom a szót Z. Kárpát Dániel jobbikos képviselő úrnak: „Meddig még?” címmel mondja el napirend utáni felszólalását.

(15.10)

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A mai parlamenti ülésnap számos csúsztatása, hazugsága, negatív energiája közepette nem került szó egy nagyon-nagyon fontos témáról, amely az Ander Balázs képviselőtársam által süllyedő Atlantisként jellemzett Magyarország képe, magam a demográfiai tél kifejezést szoktam használni. Arra utalunk mindezzel, hogy bár Magyarországon a kormányzat előszeretettel propagálja a demográfiai témakörök fontosságát, nem látszik szembesülni azzal a ténnyel, hogy az elveszületések száma újfent csökkent, ahogy a termékenységi arányszámmutató is csökkenésnek indult az utóbbi hónapokban, legalábbis a legutolsó elérhető adatok alapján.

Mindezt csak tetézi az a kivándorlási spirál, amit nem lassítani akar ez a kormányzat, hanem sajnálatos módon engedi annak felpörgését. Imént a CSOK-ról beszélünk, és megemlítettük azt, hogy a CSOK-hoz szükséges önrészt nagyon sok honfitársunk a lakástakarékokon keresztül tudta évek munkájával összeszedni. Ehhez képest ezt a rendszert is megszüntette a Fidesz-KDNP anélkül, hogy bármit a helyébe rakott volna, tehát bármilyen elérhető támogatott megtakarítási formát a magyar fiatalok számára. A kivándorlási spirál azért is gyorsulni látszik, mert sem bérlakásprogramunk nincs Magyarországon, érthetetlen módon, sem pedig az albérleti piac rendezése nem került előtérbe az utóbbi években. Béna kacsaként mozog a kormányzat ezen a területen. A helyzet az, hogy még csak cselekvési kísérletei sem voltak, mondjuk, az albérletpiacon. Érdekelne az a szakmai válasz, amely arról szól, hogy miért nem.

Láthatjuk azt is, hogy az egész régióakra jellemző a brutális mértékű kivándorlás. 2008-ban még csak 4,2 millió közép-kelet-európai lakos élt másik európai országban, jellemzően nyugat-európai országokban - ez a G7 elemzéséből a napokban megjelent cikkből kiválóan látszik és kiderül -, ugyanakkor 2017-re, miközben az összeurópai lakosság szám csökkent, már 7,6 millióra nőtt a térségből kivándorlók száma. Előszeretettel szokott Magyarország Kormánya azzal nyugtatni bennünket, hogy jó, jó, sokan vándorolnak

ki Magyarországról, de a környező országokból még többen. Erre két dolgot mondhatunk. Egyrészt ha körülöttünk a kórteremben a többi beteg meghal, a mi betegünk esetében pedig a végtagokat amputálják, nem feltétlen leszünk boldogabbak. Én annak örülnék a legjobban, ha mind Magyarország, mind a régió országai egy fenntartható demográfiai pályára tudnának állni, de ez egyik régióbéli országról sem mondható el. Másrészt pedig, ha mondjuk, a cseh adatokat nézzük, akkor azt látjuk, hogy sokkal jobban állnak ilyen szempontból nálunk, tehát a kivándorlási spirál messze nem érezhető ennyire erősen, és tulajdonképpen csak két olyan ország van, ahol lényegesen kedvezőtlenebbek az adatok, mint Magyarországon, tehát 1-2 százalékos hibahatárnál sokkal többel, ez Bulgária és Románia.

Elmondható tehát, hogy Magyarországon, miközben 2010-ben még a legvisszafogottabb statisztikák szerint is 215 ezer magyar élt a többi európai országban, és itt nagyon sokszor családtagok, csatlakozók nem jelentik be feltétlen magukat, vagy nem számolják fel az itteni lakhelyüket, addig 2017-re ez a szám - még egyszer mondom - a legóvatosabb becslések szerint is további 300 ezer emberrel növekedett. S erre nemhogy válasza nincs Magyarország Kormányának, hanem megpróbálja természetes folyamatként beállítani mindezt, ami részben lehet, hogy bír alappal, de az egészen biztos, hogy ez a kormány semmilyen ellenerőt nem próbál támasztani, még egyszer mondom, sem bérlakásprogram formájában, sem az ltp-k állami támogatásának fokozásával, sem pedig akár, mondjuk, a CSOK olyan mértékű kiterjesztésével, amely használt ingatlanokra az elérhető támogatás összegét is szélesebb körben teszi hozzáférhetővé.

Eljutottunk oda, hogy tíz év alatt, tehát az önkormányzása alatt jellemzően több mint háromszorosára nőtt a németországi magyarok száma. Azt is látjuk, hogy csak 2018-ban további 6 százalékkal nőtt az osztrák munkahelyen munkát vállaló regisztrált, bejegyzett magyarok száma, tehát egyetlen éves növekményről beszélünk csak, miközben bizonyos ágazatokban kevesebbet keresnek a magyarok Ausztriában, mint a török vendégmunkások, eközben a svájci adat volt a legkijózanítóbb, ahol viszonylag kevés magyar található.

Ugyanakkor 2010-ben még „csak” 80 százalékuk - a csak óriási idézőjelben értendő - tervezte a hosszú távú kinn maradáást, most 2017-2018-ra már 90 százalék tervezi mindezt. Tehát a kinn lévők túlnyomó többségének esze ágában sincs hazajönni, és ez az igazi nemzeti katasztrófa, ez az igazi tragédia, ezen kellene közösen, nemzeti minimumokkal változtatnunk, bérlakásprogrammal, a CSOK kiterjesztésével, a lakás-előtakarék állami támogatásának nem eltörlésével, hanem kiterjesztésével, és olyan családtagmogatási vállalkozásokkal, amelyet minden kormány betart, nem csak a felső középosztálytól felfelé kedveznek. És ami a legfontosabb, az adórendszeren belül sem szabadna megtérni, hogy a gyermeknevelési cik-

kek áfatartalma egész Európában Magyarországon legyen a legmagasabb, utóbbi ugyanis szégyen, gyalázat! Változtatni kell tehát egy demográfiai tél közepén a tavasz beköszönte érdekében. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Hoppál Péter képviselő úr, Fidesz képviselőcsoport: „A kommunizmus áldozatainak emléke Pécsen” címmel. Ön a szó, képviselő úr, ötperces időkeretben.

DR. HOPPÁL PÉTER (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A kommunizmus áldozatainak emléknapján szeretném közelebbről megvilágítani, miként érvényesül a 72 évvel ezelőtt ezen a napon független kiscsapatárti főtitkár, Kovács Béla szovjet hatóságok által történt elhurcolásával megkezdődött diktatúra áldozatai előtti emlékállítás napjainkban Kovács Béla szülőhelyén, Pécsen.

Kovács Béla a majd' minden magyar családot érintett és sújtott kommunista diktatúrának egyik szimbolikus, emblematikus áldozata, aki az 56 százalékos abszolút többséget szerzett politikai erő, a Független Kiscsapatárt országos főtitkáraként és parlamenti képviselőjeként szolgált, és mint ilyen, védte a mentelmi jog. Mégis az akkori kommunisták, semmibe véve az alkotmányos rendet és a hatályos törvényeket, a szovjet csapatokkal hurcoltatták el a vezető kormánypárti képviselőt. Akkoriban ez tipikus történetnek számított. A szélsőbalos vörös diktatúra pri-békjei ugyanis mindenféle törvényes eljárás nélkül, osztályalapon, vagy közvetlen elődeikhez, a nácihoz hasonlóan faji alapon - gondoljunk a svábokra - internáltak, koncepciók perbe fogtak, kivégeztek vagy a Gulag-Gupvi táborokba hurcoltak sok százezer magyar embert, túlnyomórészt civileket, akiknek egyharmada soha nem tért vissza.

Kovács Béla kiscsapatárti politikus kisparaszti családban született 1908-ban, a ma már Pécshez tartozó Patacon. Ezért is tekintjük mi, pécsiek fontos történelmi, politikai identitásörökségünknek Kovács Béla hűségét, helytállását, példáját, amelyet megőrizni, továbbadni az utókor számára fontos feladatunknak tekintünk.

Tisztelt Ház! Hogy a pécsiek szabadság iránti fokozott érzékenységét, benne Kovács Béla '45 utáni szerepét jobban megértjük, fel kell lapoznunk a száz évvel ezelőtti helytörténet lapjait. Kevesek számára ismert tény, hogy Pécs kis híján az I. világháború utáni osztozkodások martalékává vált, hiszen 1918 és '21 között 33 hónapon át a várost elcsatolták Magyarországtól, szerb megszállás alatt állt. A trianoni döntés következtében Pécs városát '920-ban vissza kellett volna adni Magyarországnak. De mivel a szerb megszállókkal kollaboráló 1919-es tanácsköztársasági menekültek magas számban húzódtak meg Pécsen, akik mindent megtettek, nehogy az addigra már Horthy által vezetett Magyarországhoz visszakerüljön Pécs,

mert akkor felelniük kell a vörös terror alatti tetteikért, utolsó erejükkel a szerb kivonulást lassítandó még egy önálló bábállamot is kikiáltottak, és mindenmel megpróbálkoztak. Azonban '21 augusztusában a magyar csapatok bevonulásával Észak-Baranya és Pécs visszakerült Magyarország kebelébe.

Ilyen előzmények után a két háború között a harmincas években egészséges szemléletű parasztpolgári politikusként lépegetett a ranglétrán a kisparaszti birtokát folyamatosan gyarapító Kovács Béla. A II. világháború alatt a náciellenes függetlenségi mozgalom aktivistája volt, azaz szabadságvágya először a náci típusú barna diktatúra ellenében fogalmazódott meg. '45-ben már a Kisgazdapárt országos főtitkára, politikai államtitkári megbízatást kapott, majd a nemzetgyűlési választásokon országgyűlési képviselői mandátumot szerzett. Hiába vállalta azonban élete kockázatásával is a náciellenes tevékenységet, mivel ugyanúgy ellenezte a másik színű, a vörös diktatúrát és a szovjetek magyarországi jelenlétét, ő lett a kommunista diktatúra első koncepciók célpontja 1947-ben. Szovjetunióba történt elhurcolását, moszkvai börtönéveit még Sztálin 1953-as halálakor sem oldták fel. Csak '55-ben szállították át magyarországi börtönbe, ahonnan '56 áprilisában szabadult. A kilenc esztendeig tartó fogva tartás az egészségét nagyon kikezdte. Az '56-os forradalom idején részt vett a Kisgazdapárt újjászervezésében, a forradalmi kormány földművelésügyi, majd államminisztere lett, de megromlott egészségi és lelkiállapota miatt '59-ben, 51 éves korában elhunyt.

Szülőházát a tavalyi évben, 2018-ban Magyarország Kormánya és a Gulág Emlékbizottság támogatásával közel 50 millió forintból újjáépítette a pécsi önkormányzat. Az emlékház az elmúlt hónapokban a kommunizmus áldozatainak egyik legfontosabb zarándokhelyévé vált, mutatva, hogy a Rákosi-, Kádárkorszak milyen traumákat okozott Magyarország esetén.

(15.20)

Mert el kell mondani az ifjúságnak az igazságot. Ezért is örülök, hogy ma az ő nevét viselő Kovács Béla Általános Iskolában vehetem részt Pécsen a megemlékezés ünnepségén, ahol illő és méltó, magas színvonalú emlékműsorokkal adóznak minden évben névadójuk emléke előtt. Merthogy nincs puha diktatúra. Nincsenek kis bűnök. A világtörténelem legnagyobb emberáldozatot követelő rendszere, a kommunizmus százmillió halottat hagyott maga után, köztük a magyarokat. A 714 kivégzett, a több száz sortűzáldozat, a politikai bebörtönözöttek tízezrei, a Szovjetunióba hurcoltak százezrei, a kitelepítettek, kulákosítottak, megerőszkoltak, megfigyeltek, a lelki terror áldozatai mind-mind azt üzenik: a XXI. század Magyarországon soha többé terror, soha többé idegen hatalmak diktatúrája, soha többé jobb, bal, náci vagy kommunista diktatúra! *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Nagy Csaba képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport: „Kiemelkedő turisztikai fejlesztési lehetőség előtt áll Harkány és Dél-Baranya” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

NAGY CSABA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Azért jelentkeztem szólásra, mert az elmúlt években jelentős döntések születtek mind a kormány, mind a Baranya Megyei Önkormányzat életében, hiszen nálunk, a délvidéken Harkány egy kiemelt fontosságú város, hiszen már az 1823-as évben egy gyüdi jobbágy, bizonyos Pogány János volt az a szerencsés ember, aki a múlt felidézése kapcsán szóba került, miszerint ő volt az első, aki a harkányi gyógyvíz vonatkozásában egészségjavulásról tudott beszámolni.

1824-ben kezdődött el az építkezés Harkányban. Az első írásos tudósítások 1825-ben jelentek meg a gyógyvízről, és 1866-ban Magyarország első hévízkútját itt fúrták, ami mintegy 38 méter mély volt, és 62 fokos hőmérsékletű víz tört fel a felszínre.

Az I. világháború sajnos nyilván ezt a fürdőkultúrát is érintette, hiszen a szerb megszállás vonatkozásában további romlás következett be a fürdő területén, annak épületállományában. 1925-ben kezdődött az első igazi fejlesztés, akkor már egy kétezer négyzetméteres vízfelületű medence várta a gyógyulni kívánókat. 1928-ban a megyeszékhely, Pécs városa és Harkány között napi öt pár vonat vitte és hozta a gyógyulni kívánó, idelátogató turistákat.

Aztán telt-múlt az idő, éppen hetven évvel ezelőtt államosították a fürdőt, '56-ban a megyei önkormányzathoz került, és 2006-ban sajnos egy megállapodásényszer hatása alatt lévő megyei elnök és városi polgármester egy szerencsésnek éppen nem nevezhető pénzügyi megállapodás kapcsán megállapodott arról, hogy a tulajdonjog a városhoz kerül. Ennek az lett a következménye, hogy a szokásos devizahitelcsapdába besétálva a magyar kormánynak 2011 és 2014 között több mint 4,5 milliárd forinttal kellett konszolidálnia a várost.

Szintén ugyanebben az időszakban a kórház - ami több mint 300 állampolgárnak ad munkahelyet és sok ezernek gyógyulási esélyt - másfél milliárd forintos devizaalapú hitelt tudott felvenni. Ezt a hitelt egyébként a magyar kormánynak köszönhetően 2018-ra tudta a kórház teljesíteni és ezzel stabilizálni a működését.

De hogy miért is kértem szót: azért kértem szót, mert az elmúlt időszakban a kormányzat több alkalommal, 2014-ben 215 millió forinttal, 2015-ben 300 millió forinttal, 2016-ban egymilliárd forinttal, majd a tavalyi évben közel 48 millió forinttal tudta támogatni a fejlesztéseket. Ebből a Lepke gyermekmedencét, a csúszdaparkot, a gyermek-élménymedencét és a tetőfelújításokat tudták elvégezni.

Folyik annak a beruházásnak a végigvitele, amely a téli fürdést fogja lehetővé tenni a harkányi fürdő területén.

Azt kell mondjam, hogy ezt most már az idelátogató turisták is a saját vásárlásaikkal, illetve az itt töltött időtartam meghosszabbításával elismerik, hiszen az elmúlt időszakban azoknak a száma, akik olyan vendégéjszakát töltöttek el, ahol iparűzési adót fizettek, több mint 250 ezer éjszakára nőtt.

Ezeket a fejlesztéseket egészíti ki az a közlekedésbiztonsági fejlesztés, ami egy körfogalom építését fogja lehetővé tenni a városban. A híres Zsigmondysétány meg fog tudni újulni több mint egymilliárd forint értékben, bölcsőde-, óvodafelújításra kerül sor százmillió forint értékben, és végre egy új láb is elindulhat a város területén belül, hiszen közel 400 millió forintot fognak tudni költeni a harkányiak arra, hogy az iparterületet fejlesszék. Az őstermelői piac is megújításra kerül.

Az elmúlt év végén a magyar kormányzat háromlépcsős támogatási rendszerben, mintegy 3,8 milliárd forintos további fejlesztési forrásról döntött. 2019-ben, 2020-ban és 2021-ben összességében ezt az összeget lehet majd a harkányi fürdő kivitelezési munkálataira, illetve a fejlesztési elképzelések kidolgozására fordítani.

Végül azzal zárnám a felszólalásomat, hogy mind a polgármester úr, mind a testület, mind, azt gondolom, minden polgár Harkányban azért dolgozik, hogy ezek a sok milliárdos fejlesztések a város fejlődését jelentsék, és nem csak a városét, hiszen a környékbeli dolgozók is itt otthonra fognak tudni találni, munkát és megélhetést fognak kapni ezekben a fejlesztésekben. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Nagy Csaba képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Stummer János képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Nem lehet ajtóstul rontani a házba. Az MTA-” - Magyar Tudományos Akadémia - „ügy kormányzati menedzseléséről” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

STUMMER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A kormány politikusai a felvilágosult racionalizmus örökösei. A KISZ-titkárból és szigorúan titkos tisztekből lett kereszténydemokraták igazi haladók. Haladnak a korrallal, hiszen idehaza kioktatnak bennünket jobboldalságból, a nyugatiakat pedig demokráciából. Sőt, most már úgy tűnik, hogy a tudományszervezéshez is jobban értenek, mint maguk a tudósok.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az Akadémiánkat a történelmi kataklizmák során számos megrázkódtatás érte, 1949 környékén felmerült még a megszünése is. Végül a kommunisták bevonták az államhatárlomba, igazgatási funkciót is kapott, és ezáltal fennmaradhatott. A jelenleg vita tárgyát képező kutatóintézet hálózat fokozatosan állt át az ötvenes évektől kezdődően valóban szovjet mintára. Azonban a kutatóintézetekben, különösképpen a természettudományi

kutatóintézetekben, kisszámú kivételtől eltekintve, nem politikai, hanem világszínvonalú kutatómunka folyt és folyik mind a mai napig is. Az ott született eredmények kétségbevonhatatlanok. Aki mást mond, az vagy ostoba, vagy hazudik.

Az Akadémia rendes tagjai között, ahol az átlagéletkor jóval hetven év fölött van, minden bizonnyal akadnak még a régi időkből olyanok is, akik érdemtelenül ülnek abban a székben, amelyikben. A kutatóintézetekben azonban fiatal, illetve a középgeneráció dolgozik. Átlagéletkoruk 45 év alatt van. Hazánk jelene és jövője formálódik ezekben az intézetekben.

A fideszes médiát olvasva azonban felforr az ember vére. A Magyar Tudományos Akadémiát kommunista, nemzetellenes tevékenységgel vádolni álságos és gonosz dolog. A köztisztület ugyanis már 1989-ben rehabilitálta azon tagjait, akiket a kommunisták méltatlanul megfosztottak tagságuktól.

(15-30)

Az Antall-Boross-kormány 1994-ben törvényt alkotott, amelyben rendezte az Akadémia jogállását és megtisztította a struktúrát az állampárti funkcióktól, ezzel szemben a Fidesz-frakció soraiban több a poszt-kommunista, karrierista szélkakas, mint a rendszer baloldali ellenzékében együttvéve.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tökéletesen működik a magyar tudomány intézményrendszere? Nyilvánvalóan nem. Van mit megreformálni rajta? Természetesen igen. A tudomány azonban egy olyan alrendszer, ahová nem lehet faltörő kosként berontani és dülő hadak módjára folyamatosan optimalizálni és összevonni folyamatokat. Óvatos és körültekintő változásokra van szükség, nehogy több kár keletkezzen, mint amennyi haszon. Engedjék meg, hogy idézzek néhány gondolatot Mike Károlytól, a Corvinus Egyetem egyik vezető közgazdászától. A napokban jelent meg egy kiváló tanulmánya a Válaszon: „A konzervatívoknak tudniuk kell, hogy akik lerombolják az értelem mégoly tökéletlen, de létező rendjeit, azok jó időre szellemi sötétségbe taszítják közösségüket.”

Óriási tévedésben van az a politikus, aki azt gondolja, hogy a magyar tudomány intézményrendszerét úgy lehet átalakítani, mint a fékgárban a gépsorokat. A szellemi munka mindig egyéni folyamat, az csak kiszámítható, stabil, háborítatlan szellemi környezetben tud érvényesülni. Ha nincs stabilitás, nincsen kiszámíthatóság, akkor nem lehet szellemi munkát sem végezni, mert ha az ember a jövője miatt szorong, akkor elvész az inspiráció és lankad a kitartás. Nem a Jobbik politikusai az egyetlenek, akik ezt felismerték. „Meggyőződésünk, hogy a mindenkori tudományos rendszerben, a fennálló felsőoktatási és kutatói intézményi struktúrákban a sikeres és maradandó, egyben a jövőt szolgáló változások kizárólag megfontolt előkészítés és mérlegelés nyomán, az érintettek bevonásával születhetnek meg.” - olvasható a Keresztény Értelmiségiek Szövetségének állásfoglalásában is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ami most a Fidesz-kormány részéről zajlik, az nem tudománypolitika, hanem improvizáció és voluntarizmus. Erre kapott volna kétharmados felhatalmazást az önök kormánya? Aligha gondolom. Függetlenséget az Akadémiának, szabadságot a kutatóinknak, stabilitást és nyugalmat a tudósainknak, hogy békében és elmélyülten végezhesék munkájukat! A Jobbik a Magyar Tudományos Akadémia függetlensége mellett áll. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

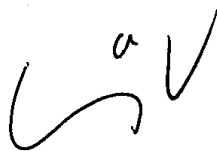
ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr.
Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a tavaszi ülészak **következő ülésére** várhatóan 2019. március 4-én kerül sor. Megköszönöm munkájukat, nyugodalmas szép napot kívánok. Az **ülést bezárom.**

(Az ülés 15 óra 32 perckor ért véget.)

Szilágyi György s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)